

2897. (Q) ലൈംഗിക ശ്രദ്ധ
- ടി. ബുദ്ധൻ

MR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 IRUVANMIYUR MADRAS 41

இலக்கண்ச்சுருக்கம்.

எழுத்தியல்.

நிபுந்த நூல்களை விடுவதே முன்வது
 ரகங், உயிர்பொட்டுமீது து, ஆடு என்று
 நுவண்டு என்று
 பிரபஞ்சி ஜா 1, கோடி 1 முதலில், அந்தமாச
 சுபாட்டும், குறை என்று
 நிரும் மொயை முதலில், முதலிடத்தில்
 பிரமெயைம், அயதாம் முதலிடத்தில்
 நுத்தென்பட்டும்.
 யிருமுகது சூலில் செல்ல என இந்து வெ

நயல் ஒரு அ, ஏ, இ, உ, எ, ஒ,

நயல் ஏழு. ஆ, ஏ, இ, உ, எ, ஒ, ஒரு.

நமது மெழுக்கு மூன்று வகையாக இரும்
 ம, செல்லீன்ம இடையினாம்.

பல விளம் ஆறு க, ட, ட, த, த, த

10. மெல்லினம் ஆறு நா, ஞ, ஞ, ந, ம, ன.
11. இடையினம் ஆறு ய, ரா, வ, மு, ள.
12. அ, இ, உ இம்முன்றெழுத்துகளும் ஒரு பொருளீச்சுட்டி (குறித்து) காட்டும்போது சுட்டெழுத்தென்று சொல்லப்படும்.
13. இவை அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என இருவ கைப்படும்.
14. அகச்சுட்டு சொல்லுக்கு அகத்திலிருந்து ஒரு பொருளீச் சுட்டிக்காட்டுவதாம்.
(உ-ம்) அவன், அவள், அவர், அது, அவை, இவன், இவள், இவர், இது, இவை, உவன், உவள், உயா, உது, உவை.
15. புறச்சுட்டாவது சொல்லுக்கு வெளியிலிருந்து ஒருபொருளீச் சுட்டிக்காட்டுவது.
(உ-ம்) அப்புஸ்தசம், இம்மலை, உப்பொருள்.
16. இந்தமுன்று சுட்டெழுத்துகளும் அந்த, இந்த, உந்த, எனத்திரிந்தும் வரும்.
(உ-ம்) அந்தமனிதண், இந்தமரம், உங்கலீடு.
17. அரசன், இரும்பு, உடம்பு என்பவைகளில் அகரா, இகரா, உகரங்கள் ஒருபொருளீச்சுட்டிக்காட்டாமையால் சுட்டெழுத்தாகா.
18. எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ என்னும் இந்த ஒன்தெழுத்துகளும் யினுப்பொருளீத் தரும்போது யினுவெழுத்தென்று சொல்லப்படும்.

19. இவை அகவினு, புறவினு என இருவகை ப்பட்டும்.

20. அகவினு சொல்லுக்கு அகத்திலிருந்து ஒரு பெருளீரை வினாவும் எழுத்துகளாம். வினாவுதல்கேட்டல்.

(உ-ம்) எவன், எவள், எவர், எது, எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை, ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை.

21. புறவினு சொல்லுக்குப் புறத்திலிருந்துவினு வும் எழுத்துகளாம்.

(உ-ம்.) எம்மாடு, யாங்கனம், கோவிந்தனு, கிருஷ்ணனே, இராமனே.

22. எ, யா, சொல்லுக்கு முதலில் அகவினுவாகவும் புறவினுவாகவும் வரும்.

23. ஆ, ஓ, கண்டசியில் புறவினுகவரும்.

24. ஏ, முதலில் அகவினுவாகவும் கண்டசியில் புறவினுவாகவும் வரும்.

25. அடியில் இரண்டிரண்டாகக் காட்டும் எழுத்துகள் ஒன்றுக்கொன்று இனவெழுத்தெனப்படும்.

அ, ஆ.	எ, ஏ.	இ, ஓ.	உ, ஔ.	க, கு.	ங, ஙு.	த, து.	ந, நு.
இ, ஈ.	ஜ, ஜி.	ஈ, இ.	ஏ, ஏ.	ஞ, ஞ.	ஞா, ஞா.	நா, நா.	நா, நா.

26. இடையினம் ஆறும் ஓரினமாம்.

27. உயிர் மெய்யெழுத்தாவது உயிரும் மெய்யும் கூடிப்பிறக்கும் எழுத்தாம்.

28. அது இரண்டு வகைப்படும். உயிர் மெய்க் குறல் உயிர்மெய் நெடி ல்.

29. உயிர் மெய்க் குறில் தொண்டியது.

ஈடு கூற இப்படியே மற்ற மெய்களின் மேலும் ஒரு துகுறிலையும் தனித்துவி ஏற்றித் தொண்டுவது தல்கானை,

30. உயிர்மெய்கையில் நுற்றிருபத்தாறு.

(୩-ମ.) ଶ+ତ୍ରୀ=ତ୍ର ଶ+ଜ୍ଞ=ଜ୍ଞ ଶ+ଜ୍ଞ=ଶେ
 ଶ+କ୍ଷ=କ୍ଷ ଶ+ତ୍ର=ତ୍ରେ ଶ+ତ୍ରୀ=ତ୍ରୋ
 ଶ+ତ୍ରୀଳା=ତ୍ରୋଳା. ଇପ୍ପଦ୍ରିୟେମର୍ଥମେଯକଲିଙ୍ଗମେ
 ଶୁମ୍ଭ ଏମ୍ବୁଦ୍ଧତ୍ରୀଲାଯି ପାତାରିତନିକକ୍ଷାଟ୍ରି ନୂହରିରୁପତତାରୁତଳ
 କାରଣକୁ.

31. ஆய்தம் குறிசெழுத்துக்கீப்பின்னும் உயிரோடுத்தோடு சேர்க்கவல்லெழுத்துக்கு மேலும்வரும்.

(உ.ம.) அஃது, இஃது, எஃது, இருபஃது.

32. உகரம் குற்றியலுகரம், முற்றியலுகரம் என இரண்டு வகைப்படிம்.

33. ஒருகுறிலினாலும், இரண்டு முழுவதும் செய்யப்படாத சொற்களின் கடைசியில் வலவினமெய்யின்மேல் ஏற்வரும் உகரம் குற்றியலுகரமாம்.

34. அது நெடிற்ரூடர், உயிர்த்தொடர், வன் ரூடர், மென்சிரூடர், இடைத்தொடர், ஆய்த்ததொடர் என்று ஆறுவகைப்பட்டும்.

1. நெடிற்ரூடர் முதலில் கெட்டெழுத்தைப் பெற்று இரண்டெழுத்து மொழியாகவே வரும்.

(உ-ம.) பாகு, காசு, பாடு, ஊது, ஆறு.

2. உயிர்த்தொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் உயிர்மீமய யெழுத்தைப்பெற்று வருவது.

(உ-ம.) மெழுகு, பிசாசு, வெள்ளாடு, ஒடாது, பாலாறு.

3. வன்சூடர் ஈற்றுக்கு அயலில் வலவினமீமய வருவது.

(உ-ம.) பாக்கு, பாய்ச்சு, நாட்டு, சாத்து, செப்பு, நாற்று.

4. மெல்லினமீப்பையத் தொடர்ந்து வருவது மென்சூடர்.

(உ-ம.) அங்கு, பஞ்ச, வண்டு, பங்கு, வம்பு, சன்று.

5. இடையின மெய்யைத்தொடர்ந்து வருவது இடைத்தொடர்.

(உ-ம.) மூாழ்து, பெய்து, மார்பு, சேர்பு.

6. ஆய்தவெழுத்தைப் பெற்றுவருவது ஆய்தத் தொடர்.

(உ-ம.) எஃகு, கஃசு, இஃது.

35. தனித்தும் தனிக்குறிலைச்சேர்ந்தும் வரும் எல்லினமெய்யின் மேலும், மெல்லினமெய்யின் மேலும், இடையினமெய்யின் மேலுமுள்ள உகரம் முற்றி பலுகரமாம்.

(உ.-ம.) கு, கு, தனித்தவல்லின மெய்யின்மேல் வந்தது. புகு, பசு, படு, அது, உறு, தனிக்குறிலை யடுத்தவல்லின மெய்யின் மேல் வந்தது.

வேணு, விம்ரு மெல்லினமெய்யின்மேல் வந்தது. செலவு, ஏழு, காலு இடையின மெய்யின்மேல் வந்தது.

36. கண்ணிமைப்பொழுது அல்லது கைந்தொழுப்பொழுது ஒரு மாத்திரைக்களவாம்.

37. (a) உயிர் நெட்டெழுத்துக்கும், உயிர்மெய்க்கெட்டெழுத்துக்கும் மாத்திரைரண்டு.

(b) உயிர்க்குற்றெழுத்துக்கும் உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்கும் மாத்திரை ஒன்று.

(c) மெய்யெழுத்துக்கும் குற்றியலுகரத்திற்கும் ஆய்தத்துக்கும் மாத்திரை அனாயாம்.

38. பண்டமாற்றிலும், விரிப்பிலும், இராகத்திலும், புலம்பஸிலும் உயிரொழுத்தும, மெய்யெழுத்தும் தமது மாத்திரையினின்று நீண்டொலிக்கும்.

39. ஏன்னிரண்டுயிரும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ, ஞ, என்னும்பத்துமெய்யுமாகிய இருபத்திரண்டெழுத்தும் மொழிக்கு முதலில்வரும்.

(உ-ம்.) அனி, ஆனி, இடி, ஈயம், உரல், ஊதி, எடி, ஏனி, ஜீயன், ஒன்று, ஒலைச், ஒளவியம்.

40. பத்துமெய்களில் க, ச, த, ந, ப, ம என்னும் திவ்வாறுமெய்யும்பன்னிரண்டு உயிரோடுங் கூடிமொழிக்குமுதலில் வரும்.

(உ-ம்.)

1. கடி, கால், கிழி, கீழ், குடி, கூடை, கெண்ணை, கீகடு, கெரடி, கோடு, கெளவை.

2. சண்ணை, சாரம், சில, சீரகம், சுகம், சூதி, செயல், சேதம், சைகை, சொல், சேரதி, சென்றியம்.

3. தம்பி, தாழை, திக்கு, திளம், துட்டு, தூரம், தெரு, தேசம், தையல், தொண்ணை, தோசை, தெளவை.

4. நண்பு, நாடு, நிலம், நீலம், நுங்கு, நால், நெல், நேற்று, நைதல், நொண்டி, நோன்பு, நெளவி.

5. படி, பாடு, பிழி, பீடு, புலன், பூதம், பெயர், பேய், பையன், பொடி, போடு, பெளவும்.

6. மடி, மாடு, மின்னல், மீசை, முடி, மூட்டை, மெத்தை, மேடு, மொழி, மோசம், மெளவல்.

41. ஒகரமெய் அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஒள என்கிற எட்டுயிரொழுத்தோடு கூடி மொழிக்கு முதலில்வரும்.

(உ-ம்-) வண்டி, வாழை, விங்கை, வீடு, வெடி, வேட்டை, வையம், வெளவால்.

12. யகரமெய் அ, ஏ, உ, ஊ, ஓ, ஒ, ஓள என்கிற ஆறு உயிர்கள் கூட மேற்கிற முதலிலவருபா.

(ஏ ம, ப ளா, யக்ட யும, பூரப, பீயாவம, யெளவனம்.

13. ஞகரமெய் அ, ஏ, இ, எ, ஒ என்கிற ஐங்குயி ரெழுத்தோடு கூட மொழிட விடப் படவிலவ நம்.

(ஏ-ம) ஏ-யலி, ஏ-ளா, ஏ-பி ஏ-நாங்கி, ஜோன்கி அ.

14. ஈ எ அலோய அகரங்கிரி ஒதுக்கிற சங்க கூட மூன் முக்கட்டு-பு + காரகுப யா, ஏ எண்ணும் வினாமேழுத்து, கும ட்சென்னேல நம்.

15. ஏ-யி-ஶாந்தி பொழுது முதலில் வராத பெய யெரு கூசன, ட, ம, ன, எ, ர, ல, மு, ன.

16. எச்சரமங்கிய பதினேரு உயிர்மந, னை, க, ம, னை, ய ர, ல, வ, மு, ன என்கிற பதினேருமெய்யுமாகிய இருபத்தநாணி எழுத்துகளும் சொல்லுக்குச் கண்டசியில் வரும்.

(ஏ-ம.) பல, கிளா, அம்சி, அத, பூ, பீப, பலை, டோ, பேர, செ, ஏ-நா, மண, செங, மரம, பொன், பாயி, பவா, பால, தெ, பாபு, தேன.

17. தோல்லுக்குக் கண்டசியில் வராத எழுத்துடன்.—ஏ, க, ச, ட, ஷ, ப, ர, ன, ன.

மொழிமுத்தோலி.

18. அகரத்தினருமின் இராம்பெட்காலும் யசரம் வந்தாலும் ஏதாரத்தைத் தந்து ஒளிக்கும்,

(உ-ம.)

வழிடா ரண்டு நயக்கிடவன். வரபம்பாவயம்.

பயி கூயம் எஸ்பாதி ம படயச - யெம.

சுவி திடமீதைக்குடம். அயயா - ஜூபா.

19. அகரத் தாக்குமின் சுரம் வந்தாலும் வகரம் வந்தாலும் ஒன்கார நடை, ஒரு நூலிலே நம்.

(உ-ம.) பவு ரா - பேள்டா ஆப நக ஒள்ளவை. சுவங்கிமமீ - பேளா பெம். கயனய - பேளாவை.

20. சகர நெந வகங்குக்குப்பு னே உள்ள அந்தத்திற்கு ஒருக்காரம் போலிபாகவரும்,

(உ-ம.) பசலையைக்கல். மார்க - மைஞ்ச. மச்சனனை - மார்கனன். அருச - ஜூநா.

21. சிலசொற்களின் முதலில் உள்ள நகராந்திர சூரியம் போலியாகவரும்.

(உ-ம) நாயி ஒ - குரவிலூ. பாலை - லூஷா. காம் - குயம்.

மொழிமிடை-டிபோலி.

22. சிலசொற்களில் மந்தியில் உள்ளத்தைத் தூக்குவதற்காக போலியாகவரும்.

(உ-ம.) பித்து=விச்சு. மைத் தனன்=மைச்சனன்
வைதற்=வைசை. வைத்து=வைச்சு.

53. சிலரோற்களின் மத்தியில்லூன் நகரத்தை
ங்களுக்கு ஞகர சுகரம்கள்போலியாம்.

(உ-ம.)

நீங்கினுன்=நீங்கி ஞுன். சாய்ஸான்=சாய்ஞ்சான்.
யெங்தான்=யெங்ஞ்சான். பாய்ச்சு=பாயஞ்சு.

54. தொடர்மொழி ஐகாரத்தின் பின் உள்ள நகர
த்துக்கு ஞகரம் போலியாகவரும்.

(உ-ம.) ஐந்தாறு = ஐஞ்டநாறு. அராஸான்=அரா ஞான்.

மொழியிலுதிப்போலி.

55. இரண்டு குறிலையடுத்த ஆஃறின்ஜப்பெயரின்
கடைசியிலுள்ள மகரத்துக்கு வைகரமபோலியாகவரும்.

(உ-ம.) மரம்=மான். ஞளம்=ஞுளன். கடம்=கடன்.
நிலம்=நிலன். நலம்=நலன். படம்=படன்.

56. சில சொற்களின் கடைசியில்லூன் வகரத்
துக்கு ரகரம் போலியாம்.

(உ-ம.) பந்தல்=பந்தர். சாம்பல்=சாம்பர்.

57. சில குற்றியலுகரங்களுக்கு அர் போலியாக
வரும்.

(உ-ம.) வண்டு=வண்டர். சுரும்பு=சுரும்பர்.

58. மெய்பெருத்துகள் அ என்னும் சாரியை பெறும்.

(உ-ம்) க, கை, ச, ஒ, ட, னை.

59. உயிர் நெட்டெழுத்துகள் காரம் என்னும்சாரி யை பெறும்.

(உ-ம்) ஆசாரம், ஈசாரம், ஊசாரம்.

60. உயிர்க்குறிலும், உயிர்மெய்க் குறிலும் காரம், காரம் என்கிற இரண்டு சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்) அசம், அசாம், கசம், ககாம்.

61. உயிர் மெய்நடில் சாரியைபெறு.

பெயரியல்.

1. சொற்கள் நான்கு வகைப்படும்.

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்.

2. ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல்லாம்.

(உ-ம்.) மனிதன், மரம், விடு.

3. வினைச் சொல்லாவது ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது.

(உ-ம்.) வங்கான், போகிருன், இருப்பான்.

4. இடைச்சொல்லாவது பெயர்வினைகளை அடித்துவருவது.

(உ-ம.) இராமனும்—உம் ஆ-ஆ-என் செய்வார்—ஆ-ஆ
கிருஷ்ணனே—ஏ ஓ-ஓ-கொட்டு—ஒ-ஓ.

5. உரிச்சொல்லாவது பெயர்வினைகளையடுத்து, குணத்தைக்காட்டிக்கொண்டு செய்யுளில் வந்து வழுக்கும் சொல்லாம்.

(உ-ம.) நனி கோ-ஞ-ாவரி-சால் உழைக்தான்-சால,
உ-ஞபெ. மு-ங-ங மு. எனி பிஸ்ரங்-ஙனி.

6. இந்த நா-ங-ங கிருஷ்ணில் உரிச்சொல்லலை முய மற்ற மூத்து இயற்சொல், பிரிசொல்வன இரண்டு பாத்திர யோய்ர் பிரிசொல்.

7. இயற்சொல்லாவது படித்தவர்களுக்கும் படியாதவர்களுக்கும் பொருவு விளங்கும்சொல்லாம்.

8. பிரிசொல்வனது படித்தவர்களுக்குமாத்திரம் பொருவு விளங்கும்சொல்லாம்.

9. 1. பெயரியற்சொல். கன், காடு, கிளி.

பெயர்த்திசிலைஸ். சூறமு, அடவி, கிள்ளை

2. விளையிழாற்சொல். போலுண், எழுதினுண்.

விளைச்சிரிசொல். படர்க்கான், வகாந்தான்.

3. இனை இயற்சொல். வரத்தால், மலையில் ஓங்படவைகளிலுள்ள ஆல், நில் என்னும் உருபுகள்.

4. இடைத்திரிசொல். மரத்தான், மலையிசை என்பனைகளிலுள்ள ஆன், மிசைஎன்னும் உருபுகள்.

5. உரிச்சொல் திரிசொல்லாகவே வழங்கும்,
(உ-ம்) சால - கழி- நனி.

10. திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் எனவேறு
இரண்டுவகைச் சொற்களும் உண்டு.

11. தீங்காச்செய்தி மாவுஞ் பிரத்தி பி. புதுச்சையை
சொல்லுத் தோடுதாகச் சூடு எடுத்து விடுகிறார்கள், அதை
நிதிமுறையில் போன்று பாதாதாகவிட்டிருக்கிறது தமிழில் ச
நந்துவழங்கும் போற்றுவதாக.

செய்துவிடுதலைப் பொறுத்து வாய்ப்.

(... ம்.)

தி - தங்கிரி - திச்சாலி - திச்சார் - திச்சுதும் - செப்பி,
தி - தாமி - திச்சாஷி - திச்சாஷம் - தா - தெவல்,

12. வடத்தொல்லாக தூ செய்யுவிடுது பானே,
மொழி தமிழில் எந்தாற்றங்களுடையது

(உ-ம்) வட - பங்காஞ், சுப்பாம், விசுவநானம், அஞ்சம்,
தமி, தாமரை, பாஷ்பி, தூபந்தி, வாக,

13. வழக்கு இரண்டுவகைப்படிம்,
இயல்புவழக்கு, நருதிவழக்கு.

14. இயல்புவழக்கு என்பது ஒருபொதுஞ்சு
இயல்பாயமெந்த ஓரால்லால் அப்போதுஞ்சைக்
கூறுவது.

15. அதுமூன்றுவகைப்படும்.

இலக்கணமுடையது,இலக்கணப்போனி, மஞ்சு.

16. இலக்கண முடையதென்பது இலக்கணங்கெடாமல்வழங்குவது.

(உ.-ம.) வீசு, வாஸல், குளம், பாடி.

17. இலக்கணப் போனியென்பது இலக்கணத்துக்கு ஒத்து இல்லாவிட்டாலும் இலக்கணமுடையது போல வருவது. இது பெருமபாலும்சொல் முன்பின் னகமாறிவரும்.

(உ.-ம)

முன்றில்=(இல்லமுன்று.) புறங்கடை=(கடைப்புறம்.)

புறக்கர்=(நகாப்புறம்.) கோவில்=(கோவில்.)

18. மஞ்சு என்பது இலக்கணங்கெட்டு வழங்குவது.

(உ.-ம.) அருமந்தபிள்ளை=(அருமலந்தன்னினி.)

ஆசுர்=(ஆயிற்று.)

போச்சு=(போயிற்று.)

தஞ்சை=(தஞ்சாவூர்.)

19. தகுதிவழகென்பது ஓருபொருளுக்கு இயல்பாயுள்ள சொல்லை ஒழித்துத்தகுஞ்செலை சொல்லால் அந்தப்பொளைச்சொல்வது.

20. அதுமூன்றுவகைப்படும்.

இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுங்குறி.

21. இடக்குரட்க்கல் சொல்லத் தகருத்தை மறைத்துச் சொல்வது.

(உ.-ம.) கால்கழுவில்லீரன், பவ்வீ.

22. மங்கலம் அமங்கலத்தை மங்கலமராகச் சூறவது. அமங்கலம் அசுபம்.

(உ.-ம.) அஞ்சினூர்=(அத்தார்.)

நன்கானி=(ஏ.ஏ.ஏ.ஏ.)

வெள்ளாறு=(காராநி.)

தாவிபெருமிட்டு=(ஏவி அறந்தத.)

23. குழுத்துவியென்றது ஒருக்ட்டாத்தார் மாதாவது ஒரு காரணத்தால் ஒருபொருளுக்குரியசொல்லைநூழித்து வேறுசொல்லால் அப்பொருளைக்கூறுவது.

(உ.-ம.) சொல்லினம்பி=(ஈன்) பறி=(பொன்.)

24. பெயர்ச்சொல் இதிகுறிப்பெயர், காரணபெயர் என்று இரண்டு வகைப்படும்.

25. இதிகுறிப்பெயராவது காரணமில்லாமல் ஒரு பொருளுக்கு வழங்கும் பெயராம்.

(உ.-ம.,) மரம், மரை, காடு, மால்.

26. காரணப்பெயராவது காரணத்தினால் ஒரு பொருளுக்கு வழங்கும் பெயராம்.

(உ.-ம.) கெளக்கன், கரியன், சிறுவன், நாற்காலி, செலிட்.

27. பெயர்ச்சொல்லில் கிளை, பால், இடம், வேற்றுமைஎன்று நான்கு பொருளை அறியவேண்டும்.

28. திணை இரண்டு, உயர்திணை, அஃதிணை.
29. மனிதர், ச்தவர் ஆகிய இருவர்பெயரும் உயர்திணையாம்.
- (உ-ம்.) இராமன், பிரமன்.
30. மற்ற எல்லாப்பெயர்களும் அஃதிணையாம்.
- (உ-ம்.) விலங்கு, பறவை, கல், மரம்.
31. இருதிணைக்கும் பொதுவான பெயர்கள். தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப்பெயர், தான், தாம், தாங்கள், மிள்ளோ, கடவுள், தாய், தந்தை, அங்கீன.
32. பால் ஜூங்து. ஆண்பால், பெண்பால், பலர் பால், ஒன்றான் பால், பலவின்பால்.
33. ஆண்பால் விகுதிகள் - அண், ஆன், மான். பெண்பால் விகுதிகள் - இ, அன், ஆன். பலர்பால் விகுதிகள் - அர், ஆர், கள், மார். ஒன்றான்பால் விகுதி " - து. பலவின்பால் விகுதிகள் - வை, கள், அ.
- (உ-ம்.)

ஆண்பால்.	பெண்பால்.	பலர்பால்.
குருடன்	குருடி	குருடர்.
பெரியவன்	பெரியவள்	பெரியவர்.
பாட்டன்	பாட்டி	பாட்டன்மார்.
பேரன்	பேர்த்தி	பேரன்மார்.
		பேர்த்திமார்.

பெருமான	பெருமாட்டி	பெருமான்கள்.
திறவன்	திறமி	பெருமாட்டிகள்.
மீரன்	மீராட்டி	ஶ. அபா.
கேவன்	கேவி	நூ. ஏ. கெ.
கோழன்	கோழி	மீராகா.
முடவன்	முட்டி	கோழன்மா.
மணவர்ளன்	மணவராட்டி	முத்தாழிசன்.
ஒன்றன்பால்.		முடவா.
அ/நு.		முட்டிகள்.
யாது.		மணவர்ளா.
எது.		மணவாட்டி.என்.
"		டால்வினபால்.

34. ஆண்பால் பெண்பால் பலர்பால முன் நும் உயர்த்தினை யாம்.

35. ஒன்றன்பாலும், பலவின்பாடும் அ? மின்னயாம்.

36. இகரவிகுடி பெண்பாலைபே அல்லாமல ஆண்பாலையும், ஒன்றன்பாலையும் காட்டுவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) ஆண்பால் ஒன்றாண்பால்
நறவி நாற்காலி.
வில்வி முக்காலி.

37. பால்காட்டும் விருதிபெருத ஆண்பாற்
பெயர்கள். கேர, வேங், குரிசில், தீதாண்றல்.

38. பால்காட்டுர் விருதிபெருமல் வரும்
பெண்பாற் பெயர்கள்.

நெயல், மாறு, நக்கை; மடந்தை.

39. ஒன்றாண்பால், பலவின்பால் விருதிகளைப்
பெருத ஆஃறிளைப்பெயர்கள் பாஸ்பகா வாறிளைப்
பெயர்களாம். பால்பகாவாறிளைப்பெயர்= பால்பிரி
த்கக்கடாத அஃறிளைப்பெயர். (ஒன்றாண்பாலுக்கும்
மலவின்பாலுக்கும் பொதுவானபெயர்.)

(உ-ம்.) வீக், மரம், குளம், சாடி, குடை, பாம்பு, மலை.

40. a. மொழியிரண்டு. ஒருஞம, பஞ்சம.
b. ஆண்பால், பெண்பாங்கி, ஒன்றாண்பாற் பெயர்கள் ஒருஞமையாம்.

c. பலர்பால், பலவின்பாற் பெயர்கள் பன்னமையாம்.

41. ஒருஞமையாகலே வரும் என்னுப்பெயர்கள்.
ஒருவன், ஒருத்தி.

42. ஒருவர் என்னும் சொல் உயர்த்தின ஆண்
பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும், பொதுவாய் பலர்பால் மினையைக்கொண்டு முடியும்.

(2.-ம்) அங்கு இருந்த புருஷர்களில் ஒருவர்கள் தீரக்கண்டு பேசினார்.

அந்த ஸ்திரிகளில் ஒருவர் இங்கே இருக்கி வரும்.

43. இரண்டி, மூன்று, முதலிய எண்ணுப்பெயர்கள் பண்ணமை யாகையால் ஆவைகளிலிருந்து ஆண் பாற் பெயரும் பெண்டாற்பெயரும் வரமாட்டா.

44. பண்ணமையாகவேவரும் பெயர்கள்.
மக்கள், மாந்தர், பலர், சிலர், பல, சில, எல்லாம்.

45. இடம் மூன்று-தன்மை, மூன்னிலை, படர்க்கை.

46. (a.) தன்மை யொருமை:—நான், யான்.
தன்மைப் பண்மை:— நாம், நாய்கள், யான்.
யாங்கள்,

(b.) முன்னிலை யொருமை:—நீ
முன்னிலைப்:— பண்மை, நீர், நீயிர், நீயிர்
நீங்கள்.

(c.) தன்மை மூன்னிலைப் பெயர்கள் அல்லது மற்ற எல்லாப்பெயர்களும் பட்டர்க்கை.

(உ.-ம்.) மனிதன், வீடு, அவன்.

47. பெயர்க்கொற்கள் பொருள், இடம், காலம், சிளை, குணம், தொழில் என ஆறுவகைப்படும்.

48. 1. பொருட்பெயர் :—மனிதன், மரம், வில்.

2. இடப்பெயர் :—பட்டனம், தோட்டம், வானம், அயோத்தி.
3. சாலப்பெயர் :—வருடம், மரசம், நரள், நாழிகை.
4. சினிப்பெயர் :—தலீ, கண், கால், வீரல்.
5. குணப்பெயர் :—வெண்ணை, கருணை, பெருணை, சிறுணை.
6. தொழிற்பெயர் :—நடத்தல், வருகை, உசால், உணவு.

49. (அ.) கூ, ஓடு, கு, நி, ரு அம், பம், நர், து என்னும் விகுதிகளைப்பெற்றுக் குணந்தைக்காட்டும் பேயர்கள் பண்டுப்பெயர்களாம்.

(ஆ.-இ.) கருணை — கூ. நன்றி — ரி. நன்னர் — நர்.
 தோட்டை — ஓடு. நன்று — று. தீது — தி.
 நண்டு — டு. நலம் — அம்.
 நன்று — கு. திட்பம் — பம்.

(இ.) சில பண்டுப் பெயர்கள் விகுதிபெற்று மலுமலுரும்.

(ஒ.) பாலம், புள்ளியம், சுலை, அன்பு, அழகு.

50. சுட்டுப்பெயர்கள் :—

அவன் - அவள் - அவர் - அது - அவை -
 இவன் - இவள் - இவர் - இது - இவை -
 உவன் - உவள் - உவர் - உது - உவை.

51. வினாப்பெயர்கள்—

எவன் - எவள் - எவர் - எது - எவை-
யாவன் - யாவள் - யாவர் - யாது-யாவை-
ஏவன் - ஏவள் - ஏவர் - ஏது - ஏவை.

52. எல்லாம் என்பதுஇருதினைக்குக்கும் மூன்
நிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வரும்.

(உ-ம.) அறைகள் எல்லாம், நாம் எல்லாம்.

அவைகள் எல்லாம், நீண்டன் எல்லாம்,
மனிசர் எல்லாம்.

53. வேற்றுமை எட்டு.

54. முதல்வேற்றுமை, இரண்டாம்வேற்றுமை,
மூன்றும் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம்
வேற்றுமை, ஆறுமீற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை.
எட்டாம் வேற்றுமை.

55. (a) முதல்வேற்றுமையாவது நிசிமில்லது
பெயரோயாம்.

(b.) முதல் வேற்றுமைக்கு கேளுபெயர்க
ள்:—எழுவாய்-கர்த்தா-செய்யவன்- வினைமுதல்.

(c.) நூற்ராய்தீவற்றுமையின் சொல்லுதூரு
கள். ஆனவன் - ஆனவள் - ஆனவர் - ஆனது - ஆன
வை - என்பவன் - என்பவள் - என்பவர் - என்பது - என்
பவை.

(d.) இந்தச் சொல் அருடுகளைப் பெறுமல்
தனித்து வருவதே பெறும்பான்மையாம்.

(a.) பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச் சொல்லையும் வினைச் சொல்லையும் கொண்டு முடிவதே முதல்வேற்றுமையின்பொருளாம்.

(b.-க்.) கடவுள்குவர்-மிருகங்களுக்குக்கால்கள் கான்று, சுவன்யார். அதனால்,

இராமன் வந்தான். இராமஞானன் வந்தான். இராமனென்பவன் போன்றன்.

56. நீரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு:—இ,

அங்கொருங்:—ஆக்கல்-அழித்தல்-அடைதல்-நீக்கல்-ஒந்தல்-உடையை,

ஆக்கல் முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் சேரப்படுவிருங் என்று சொல்லப்படும்.

(உ.-ம்.)

கோட்டை-யைக்கட்டி ஞான்.....	ஆக்கல்.
ஏத்துத்தெட்டிடி ஞான்	அழித்தல்.
பூணித்துப்பெற்றஞான்	அடைதல்.
ஏப்பாட்டைச்சிக்கிஞான்	நீக்கல்.
பெய்க்காலியைப்பொன்றது	ஒத்தல்.
பொருளைஉடையான்	உடையை.

57. (a.) முன்றும் வேற்றுமையின் உருபுகள்:—
அல் - ஆன் - ஒடி - ஒடு.

(b.) பொருள்:—முதற்கருவி-தூணக்கருவி-
இயற்றுதற்கருத்தா- ஏவுதற்கருத்தா- உடனிகழுச்சி.

(உ.-ம்.) சூரியத்தைப்பட்டகோவில் இயற்றுதற்கருத்தா,
அரசனால்கட்டப்பட்டகோவில் ஏவுதற்கருத்தா.

உபாத்தியாய்ராமானுக்கன்வந்தான் உடனிழக்குச்சி
பொன்னுற்செய்தீமானிரம் முற்கருவி.
உளியினுற்செய்த மத்த குணக்கருவி.

(c.) சொல்லுருபுகள்- கொண்டு-உடன்,
(உ.-ம்.) வாள்கொண்டுகிவெட்டி-ஞன் கருவி.

அவனுடன்பொனுவ் உடனிழக்சி.

(d.) ஆஸ்-ஆண்- கொண்டு உருபுகள் கருவி
ப்பொருளுக்கும், ஒடு-தூடி- உடன் உருபுகள் உடனிக
முச்சிப்பொருளுக்கும் வரும்.

58. (a.) நான்காம்வேற்றுமை யருபு:—கு.
பெருநுள் :—கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகுதி, அது
வாதல், பொருட்டி, முஸற்.

(உ.-ம்.)

எழுகுக்குக்குத் தோறுபோட்டான்.....	சொல்ல.
எவிக்குப்புக்குப்பின்.....	பகை.
இராமனுக்குச்செய்தென்விருஷ்ணன்.....	நேர்ச்சி.
கரீடம் அரசர்க்குத்தத்ததுந்தது.....	தகுதி.
மோதிரத் துக்குப் பொன்.....	அவாதல்.
கடலிக் குவேலைசெய்தான்.....	பொருட்டி.
அவனுக்கு இவண்மகன்.....	முஸற்.

(b.) பொருட்டுப் பொருளில் பொருட்டு,
நிமித்தம், ஆக என்பதை சொல்லுருபுகளாகவரும்.

(உ.-ம்.) தருமத்தின் பொருட்டுக்குளம்வெட்டி-ஞன்.
உத்திபொகத்தின் நிமித்தம்பொனுன். கடலிக்காகவேலை
செய்தான்.

59. ஹந்தாம் வேற்றுமையின் உருபு:—இல்,இன்,
பொருள்:—நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது.

(உ.-ம.)

மலையின்வீழ்அருவி.....,.....,.....,நீங்கல்.
கரக்கையிற்குறுப்புடையது களைப்பழம்..... ஒப்பு
சென்னோல் ஓசைழுக்குறுக்கடல்.....எல்லை.
கல்வீக்கற்பொரிடலைக் கம்பர்..... ஏது.

நின்று இருந்து எண்ணும் சௌல்லுருபு
கள் நீங்குப்பொருள்ளில்வரும்.

(உ.-ம) மெத்தைக்கிழிருந்துஇறங்கினான்.
ஊரியின்று வந்தான்.

60. ரில், இன் உருபுகள் போல எனப்பொருள்
பீடும் எத்து ஒப்புப்பொருளும், பார்க்கினும் காட்டி
நும் எனப்பொருள் பார்க்கிப்பாது எல்லைப்பொரு
ளும், ஆனாலைப்பொருள்படும் போது ஏதுப்பொ
ருந்தார்.

(உ.-ம.) பாம்பூயில் கிளங்கழகம். (காம்போல)
பாம்பீற் தீற்றுள்ளன். (பாம்பீபோல)
பாலையில் இலங்கி ஸ்ஸவன். (ஆவைஎப்பார்க்கினும்)
அதனில் இதுபெரியது. (அதைப்பார்க்கினும்)
அவன் செல்வத்தில் பெரியவன். (செல்வத்தினால்)
இராமன் அழகிற் சிறந்தவன். (அழகினால்)

61. (a.) ஆரும் வேற்றுமையின் உருபு:—அது.
(b.) பொருள்:—தற்கிழமை,பிரிதின்கிழமை.

(c.) தற்கிழமை ஐந்துவகைப்படும்:—பண்பு, உறுப்பு, ஒன்றன்கூட்டம், பலவின்ட்டம், சிரிபிழுக்கம்.

(d.) பிறிதின் கிழமைமூன்றுவகைப்படும்:—பொருள், இடம், காலம்.
(e.-ம்.)

பாவினது வெள்ளமை.....குணப்பண்புச்சற்கிழமை,
இராமனதுவரவு.....தொழிற் பண்புத்தற்கிழமை,
இராமனதுகால் .....உறுப்புத்தற்கிழமை,
பசுக்களினதுமங்கத .....ஒன்றன்கூட்டத்தற்கிழமை,
பற்றைகளினது கூட்டம்.....பலவினீட்டசாற்கிழமை,
கெல்லினதுபொரி.....திரிபிழுக்கத்தற்கிழமை,
இராமனது பசு .....பொருட்பிரிதின்கிழமை,
இராமனது விடு .....இடப்பிரிதின்கிழமை,
இராமனது மீன் .....கரவப்பிரிதின்கிழமை.

62. உடைய என்பது தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை இரண்டும்கூடு சொல்லுகிறாகவரும்.

(உ.-ம்.) இராமனுகூடய கை தற்கிழமை
இராமனுகூடய எங்கங் பிறிதின்கிழமை

63. ஏழாம்புவற்றுமையின்குருபுகள்.இல்-இடம்-கண்-கால்-அகம்- உள்- மேஸ்- முங்- பின்- தலை-இடை-கணை- உழி- வர்ய்பால்- முதலீயவகைகளம்.

பொருள்:—இடப்பொருள்.

(உ.-ம்.) ஊரில்இருந்தான்	இல்
அயனிடம்போன்றன்	இடம்
பகைவர்மேல் சென்றுள்ளன	மேஸ்

சுற்றார்முத்தேருங்குக்குதிவிரக்கம் குன்
நவ்வாரெருஞ்சுக்கீண்றையின்ஞார் தலை
மற்றஉருபுகளையும் இப்படியேகூட்டிக்கான்க,

64. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம்,
தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்களும் தற்கிழு
மைக்கும், பிற்தின்கிழுமைக்கும் இடமாய் விற்கும்.
(உ.-ம.)

மல்லியில் ஓனி பொருட்பெயர் தற்கிழுமைக்கு இடமாயிற்று.
மாத்தில் பறவை „, பிற்தின்கிழுமைக்கு „,
ஐரில் வீடு இடப்பெயர் தற்கிழுமைக்கு „,
ஆகாயர்த்தில்பருந்து „, பிற்தின்கிழுமைக்கு „,
மாதர்த்தில்காள் காலப்பெயர் தற்கிழுமைக்கு „,
பிற்தினாயில் மாக் }
காய் பழாத்து } „, பிற்தின் கிழுமைக்கு „,
சையில் விரல் பாக்ஸப்பெயர் தற்கிழுமைக்கு „,
ஸையில் மோஷிரம் „, பிற்தின் கிழுமைக்கு „,
சறுப்பில் அழுது பண்டுப்பெயர் தற்கிழுமைக்கு „,
இஜைகையில் செல்வம் „, விற்தின் கிழுமைக்கு „,
ஆட்டாத்தில் அபினயம் தொழிற்பெயர் தற்கிழுமைக்கு „,
ஆட்டாத்தில் பாட்டு „, பிற்தின் கிழுமைக்கு „,

65. எட்டாம் வேற்றுமையின்கருபுகள் :—பெய
ரின் சறுதிரிதல் - சறுகெடுதல்-சறுமிகுதல் - சற்றய
லெருச்துத்திரிதல் - ஏயல்பாதல்.

பொருள் :—அழைக்கப்படுபொருள்.

(உ.-ம.) அம்மை அம்மா சறுதிரிதல்
அரசன் அரசு சறுகெடுதல்

மகன்   மகனே   சுறுமிகுஷல்
 மக்கள்   மக்கள்   ஈற்றய வெழந்தத்திலிதல்
 உலகர் தார்   உலகத்திர்   ,
 மாங்கிலத்தார்   மாங்கிலத்திர்   ,
 தம்பி   தம்பி   இயல்பு ”

66. சூர துப்பெயரின்கண்சி சிறுவன்னாலுகாரம் ஆய் என்று, ஆய் என்றும் திரியும்.

(உ-இ.) அங்கூர்   அங்கு.   பிள்ளை பிள்ளைய்,

67: உயர்விணை அஃதிர்விணப்பெயர்களின் ஈற்று ஒகாரம் ஆய்வனத்திரியும்.

(உ-ம.) நங்கை   நங்காய்.   நானை   நாராய்
 மங்கை   மங்காய்.   தேநை   தேராய்

68. சிவ, ரூபங்பாற்பெயர்களுக்கு கறு கெட்டு அய் ஸ் கிருதலும், அத்தேநேடி ஒகாரம் மிகுதலும், ஏகாரம் மிகுதலும், சுறுகெட்டு ஆயல்அகரம் ஏகாரமாதலும் உருபாம். (உ-ம.)

அப்பன்   அப்பா.   அப்பன்   அப்பாவே
 அவன் என்   அவன்ன.   ஜென்   ஜூபாவே
 அப்பன்   அப்பாவோ.   ஜெயன்   ஜூயே
 அவன்னன்   அவன்னவோ.   அவன்னன்   அவன்னே
 ஒகாரம் மிகுதல் புலம்பலுக்கே கொள்க.

69. வினிவேற்றுமை அன்மை வினி, சேய்மை வினி என இரண்டுவகைப்படும். அன்மை=சமீபம். சேய்மை=தூரம்.

துண்மைவிளி இயல்பாய்வரும். சேய்தைவிலி முன்சொன்ன விகாரங்களைப் பெற்றுவரும்.

(உ.-ம.) தம்பி. அப்பா முதலியன.

70. விலிவேற்றுமை பெருதபெயர்கள்.

தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப்பெயர் சுட்டிப்பெயர், வினுப்பெயர், தான்- தாம் - தாங்கள் - எல்லாம்-பல - சில-மற்றையோன-பிறன.

“ 71. தன்மைப்பெயரும், முன்னிலைப்பெயரும், தான், தாம் என்னும் படர்க்கைப்பெயரும் இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளை ஏற்கும்போது விகாரப் படும்.

(உ.-ம.) யான்	என்	என்னை
யாம்	எம்	எம்மால்

யாங்கள்	எங்கள்	எங்களுக்கு
நாம்	நம்	நம்மில
நீ	உன்-நின்	உனது-நினது
நீர்	உம்-தும்	உம்மிடத்தில்-தும்மிடத்தில்
நீங்கள்	உங்கள்	உங்களை
தான்	தன்	தன்னை
தாம்	தம் *	தம்மை
தாங்கள்	தங்கள்	தங்களை

72. நான் - நீயிர் - நீவிர் என்பவைகள் எழுவாய் வேற்றுமை தவிர மற்றவேற்றுமைகளுக்குவரா.

73. (அ.) எல்லைப் பொருளில் வரும் ஜுஞ்சாம்

வேற்றுமையின் உருபும், ஆரும்வேற்றுமை உருபும் பெயர்ச்சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) சென்னையின் தெற்குத்திருவல்லிக்கேணி.
மரத்தினானு கிளை.

(இ.) மற்றைவேற்றுமை யுருபுகள் வினைக் சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

குகிளை ஒடினானு. பட்டணத்தினின்றுவந்தான்.
பழத்தைத்தின்றான். விட்டில் இருக்கிறான்.
பிரம்பால் அடித்தான். அண்ணு வா.

எழூகஞாக்குக் கொடுத்தார்.

(ஒ) நான்காம் வேற்றுமை உருபும், எழாம்வேற்றுமை உருபும் வினையோடு கூடிவரும் பெயர்ச்சொல்லையும் கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்) நோயக்குக் கொடுக்கும் மருங்து. பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கிற பிள்ளைகள். தாகத்துக்குக் கொடுத்த தண்ணீர். தோட்டத்தில் இருக்கிற மரம்.

74. எழுவாப் வேற்றுமையும், விளிவேற்றுமையும் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன், அன், அ, அத்து, அற்று என்னும் சாரியைகளைப் பெற்றும் வரும்

(உ-ம்) கைவினை இன். மரத்தின் அத்து.
அ, வினை அன். அவற்றில் அற்று.
எனக்கு அ.

75. மகர வீற்றுப்பெயர்கள் வேற்றுமையிரு

புச்சினாப் பெறும்போது அம் என்பது கெட்டு அத்து ச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம) குளத்தை, முகத்தால்.

76. எல்லாம் என்பதுமகரம் கெட அற்றுச்சாரி யையும் உருடுக்குப் பின்னால் உம என்னும் இடைச் சொல்லையும் பெறும்.

(உ-ம) எல்லாவற்றையும்-எல்லாவற்றையும்.

77. ர - று க்களையுடைய செடிறரூடர்க்குற் றிய லுகரமும், உரிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரமும் வேறுமை யுருபீற்றும்போது அக்குற்றியலுகரம் ஏறியிருந்த மெய்கள் இரட்டும்.

காடு	காட்டை.	ஆறு	ஆற்றை.
------	---------	-----	--------

நாடு	நாட்டை.	சேறு	சேற்றை.
------	---------	------	---------

குறுடு	குறுட்டை.	வழிறு	வழிற்றை.
--------	-----------	-------	----------

தவிடு	தவிட்டை.	கயிறு	கயிற்றை.
-------	----------	-------	----------

78. எண்ணைக் குறிக்கும் ஆறு என்பது அவ்வாறு இரட்டாது.

(உ-ம.) ஆறை - ஆறுல்- ஆறுக்கு ஆறினின்று - ஆறிறுடைய.

79. மகர வீற்றுப்பெயர் அத்துச்சாரியையுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம.) பலம் + ஆதவு + இன் + ஜீ = பலத்தினை

இடம் + அத்வு + இன் + கூல் = இடத்தினால்

80. எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

எல்லாம் + அற்று + இன் + ஜி + உம் = எல்லாவற்றினையும்
எல்லாம் + அற்று + இன் + ரு + உம் = எல்லாவற்றிற்கும்.

81. தண்மைப்பெயரும், முன்னிலைப்பெயரும்,
தான் - தாம் என்னும் பெயர்களும் நான்காம் வேற்று
மை உருபேற்கும்போது அகரச்சாரியைபெறும்.

(உ-ம்.)

என் + ஆ + கு = எனக்கு. ரும் + அ + கு = நமக்கு
உன் + அ + கு = உனக்கு. தன் + அ + கு + தனக்கு
நம் + அ + கு = நமக்கு. தம் + அ + கு + தமக்கு

82. அ-வை ஏற்றுப்பால்வின் பாற்பெயர்கள் அற்
றுச்சாரியையும், அதனுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பலவற்றை	அற்று.	பலவற்றிற்கு	அற்று-இன்.
சிலவற்றை	„	சிலவற்றிற்கு	„
தீயவற்றை	„	தீயவற்றினை	„
பெரியவற்றை	„	பெரியவற்றினால்	„
அவற்றை	„	அவற்றினின்று	„
எவற்றை	„	அவற்றினுடைய	„
யாவற்றை	„	யாவற்றின்கண்	„

83. அது - இது - எது என்னும் பெயர்கள் அன்
இன் - சாரியைகளைப்பெறும்.

(உ-ம்.)

அதனை - அன்	அதினுடைய - இன்
இதனால் „	இதினிடத்தில் „
எதற்கு „	எதினால் „

84. சொன்று, ஆக, நின்று, இருந்து என்றுஞ் சொல்லுருபுராநுக்குமூனவருகிற ஐ - கு - இன் இல் என்பவைகளைச் சரியைகளாகக் கொள்ளவேண்டுடை.

(உ-ம.) இராமனாகொன்று அவ்வேலையைமுடித்தான் ஐ அவற்றுக்காக வந்தீதன் - கு ருதியிருப்பின்று இருங்கின்ன - இன் எரிவிருந்து வந்தான் - இல் விணையிட வ.

1. விணைச்சொல் தெரிந்தே குறிப்பு என இரண்டு வகைப்படும்.

2 தெரிந்தே விணையாவது தொழிலும் காலமும் தெளிப்பட்டதாகத் தோன்றுவது.

(உ-ம) மட்டுமான்.

3. அக்கெட்டிலை விணையானது விணைமுற்று, பெயரோசம், விணையெச்சம், தொழிழ்பெயா, விணையால்ஜெயும் பெயா என ஒருநு வகைப்படும்.

4. (ii) தெரிந்தே விணைமுறைல் செய்பவன்-கருவி-நிலம் - செயல் - காலம் - செயப்படுபொருள் இந்த ஆறையும் அறியவேண்டும்.

(உ-ம.) இராமன் கிருஷ்ணனைப் பிரம்பால் அடித்தான். அடித்தான் என்றும் விணைமுறைல் ஆறும் விளக்குதல்காணக். செய்பவன் இராமன். செயல் - அடித்தல கருவி பிரம்பு. காலம் - இறந்தகாலம். நிலம் நின்ற இடம். செயப் - கிருஷ்ணனை,

(6) செய்ப்படி பொருள் குன்றிய வினையான அது ஒழுந்த மற்ற ஐங்கைதயும் காட்டும்.

(7-ம்.) இருக்கான்.

5. வினைமுற்றில் பகுதி செயலையும், இடைநிலை முதலியலை காலத்தையும், விகுதி செய்பவளையாறு காட்டும்.

6. சொல்லின் முதலில் இருக்கும் பகாப்பதமே பகுதியாம்.

(8-ம்.) நடந்தான் - நட. வென்றான் - வெல் கண்டான் - கான். கொண்டான் - கோன் பகுதிதொழிலைக்காட்டுதல் அறிக்.

7. விகுதிபாவதுதினைபால் இடங்களைக் காட்டி கொண்டு சொல்லின் மற்றில் சிற்பசேயாம்.

(9-ம்.) ஓடினுண். ஆண்விது - உயர் - ஆண்பால் - படர் க்கையைக்காட்டலறிக்.

8. இடைநிலை பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் நடுவில் வந்து காலங்காட்டுவது,

(10-ம்.) செய்தான். த்-இடைநிலை இறந்தகாலங்காட்டியது.

9. காலம் - மூன்று.
இறந்தகாலம் - நிகழ்காலம் - எதிர்காலம்.

10. இறந்தகால இடைநிலைகள்:—த், ட், ம், இன்.

(உ-ம்.) நெய்தான் - த். வென்றுன்-ற்.

கண்டான் - ட். பாடினூன் - இன்.

11. விகழ்கால இடைநிலைகள்:— கிறு - சின்று ஆகின்று.

(உ-ம்.)

நெய்கிறுன் - கிறு. படியாறின்றுன் - ஆகின்று.

வருகின்றுன் - கின்று. ஓடாறின்றுன் - ,

12. (a) எதிர்கால இடைநிலைகள்:— ப், வ்.

(உ-ம்.) தின்பான் - ப், தருவான் - வ்.

(b) இவ்விடை நிலைகளே அல்லாமல் பகுதி யில் இரட்டிவரும் மெய்யெழுத்துகளும், விகுதிகளும் காலங்காட்டும்.

(உ-ம்.)

பகுதிமெய் இரட்டிவிறநத காலங்காட்டுபவை அட்டான். இட்டான். போட்டான்.

விட்டான் புக்கான் நட்டான்

தொட்டான் உற்றுன் பெற்றுன்

விகுதிஎதிர்காலங்காட்டுபவை.

செய்யும். செய்க.

13. வினைமுற்றுகள் ஜந்து வகைப்படும்.

1. தன்மை வினைமுற்று.

2. முன்னிலை வினைமுற்று.

3. படர்க்கை வினைமுற்று.

4. ஏவல் வினைமுற்று.

5. வியங்கோள் வினைமுற்று.

14. தன்மை வினைமுற்று ஒருமை பன்மை என இரண்டுவகைப்படும்.

1. தன்மைஒருமை வினைமுற்று விகுதிகள்:- ஏன்-என். (உ-ம்.) செய்தேன் - செய்தனன்.

2. தன்மைப் பன்மை சினைமுற்று விகுதி கள்:- ஓம் - ஏம் - ஆம். (உ-ம்.) படித்தோம் - இருந்தேம் - தூங்கினாம்.

15. முன்னிலை வினைமுற்று ஒருமைபன்மை என இரண்டுவகைப்படும்.

1. முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி கள்:- ஆய் - ஓ. (உ-ம்.) கொடுத்தாய் - கொடுத்தனை.

2. முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதி கள்:- ஸர் - இர். (உ-ம்.) கொண்டார் - கொண்டனிர்.

16. படர்க்கை வினைமுற்று ஓர்துவகைப்படும். ஆண்பால் வினைமுற்று. ஒன்றன்பால்வினைமுற்று. பெண்பால் வினைமுற்று. பலவின்பால் வினைமுற்று. பலர்பால் வினைமுற்று.

உயர்தினை.

1. ஆண்பால் "வினைமுற்று விகுதிகள்:- ஆண்-அன். (உ-ம்.) செய்தான் - செய்தனன்.

2. பெண்பால் வினைமுற்று விகுதிகள்:- ஆள் அன். (உ-ம்.) கூப்பிட்டாள் - கூப்பிட்டனள்.

3. பலர்பால் வினைமுற்றுவிகுகிகள்:—ஆர்-
அப் - ப. (உ-ஏ) வந்தார் - வந்தனர் - வருப.

ப - விடுக்கேயே எதிர்காலத்தையும், பலர்பாலையும்
காட்டும்.

அஃப்ரினை.

4. ஒன்றன்பால் வினைமுற்று விகுகிகள்: - து
று. (உ-ஏ.) வெந்தது - போயிற்று.

து - விகு சிலை இடைநிலையப்பெற்று இறங்த
காலம் ஒன்றறஞு மாத்திரம் வரும்.

ப. உவின்பால் வினைமுற்று விகுதி:—அ.
(உ-ம.) வைா - வின்றள.

5. 17. உம் ஏ குகி எதிர்காலத்தைக் காட்டிக்கொண்
டு ஆண்பால் - பெண்பால் - ஒன்றன்பால் - பலவின்
பாலகளுக்குப் பொதுவாய்வரும்.

இசற்குச் செய்யுமென்வாய்ச்சாட்டுவினை முற்று
என்றுபெயர்.

(உ-ம.) இராகவன் வரும். அது பறக்கும்.
இலட்கமி செய்யும். அவை ஓரிம்.

18. இந்தச் செய்யுமென்வாய் பாட்டுவினைமுற்று
கடைசியில் உள்ள உயிர்மெய் கெட்டும்வரும்.

(உ-ம.)

அவன் சாம் (சாகும்). அது ஆம் (ஆகும்).

அவள் போம் (போகும்). அவைபோம் (போகும்).

19. ஏவ்வாவது கட்டளைப்பொருளுள்ள முன்வி லூ வினாமுற்றும்.

20. ஏவ்வ வினாமுற்றுனது ஒருமைப்பன்மை என இரண்டு வகைப்படும்.

1. ஏவ்வொருமை வினாமுற்று விகுதிகள்:-
ஆய் - இ.

(உ-ம்.) கோய், பாராய், கேட்டி, பார்த்தி.

21. விகுதி கெட்டு பகுதியே ஏவ்வொருமையாக வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) உண் - காண் - பார் - செய் நட.

22. ஏவற்பன்மை வினாமுற்று விகுதிகள்:- உம்சர் - மின்.

(உ-ம்.) சாரும் - செய்யீர் - டட்டின்.

23. வியங்கோளாவது இருதினை - ஐம்பால் - மூக்டங்களுக்கும் பொதுவான ஏவற்பொருளுள்ள வினாமுற்றும். விகுதிகள்:-க - இ.

(உ-ம்.) அவன்வருக -வாழி	அது வருக - வாழி
அவள்வருக - வாழி	அவைகருக - வாழி
'அவர் வருக - வாழி	நான்வருக - வாழி
	நீவருக - வாழி

24. ஏவுல்வினாமுற்றும், ஈயங்கோள் வினாமுற்றும் இடைநிலை பெறுமல் விகுதியே காலங்காட்ட எதிர்காலத்துக்கு மாத்திரம் வரும்.

25. பால்காட்டும் விகுதிகுறைங்கு பெய்வாக் கொண்டு முடியும்வினைச்சொல் பெய்வொச்சமாம்.

26. அது மூன்றுவகைப்படும்.

இறந்த காலப்பெயரொச்சம், நிகழ்காலப்பெயரொச்சம், எதிர்காலப் பெயரொச்சம்.

27. திறந்தகாலப் பெயரொச்ச விகுதி-அ

நிகழ்காலப் பெயரொச்சவிகுதி - அ

எதிர்காலப் பெயரொச்சவிகுதி - உம்

எதிர்காலப்பெயரொச்சத்தில் விகுதியே காலங்காட்டும்.

(உ-ம்-)

இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம்.	எதிர்காலம்.
பார்த்த	பார்க்கிற	பார்க்கும்
கண்ட	காண்கின்ற	காற்றும்
சென்ற	செல்லானின்ற	செலுலும்
ஒடின	ஒடிகிற	ஒடும்

28. இந்தப்பெயரொச்சங்கள் கொண்டிருடியும்

பெயர்ச்சொற்கள் ஆறுவகைப்படும். அவை செய்பவன்-கருவி-நிலம்-செயல்-காலம்-செய்ப்படுபொருள்.

படித்த மனிதன்	செய்பவன்	வந்தவரவு	தொழில்
உண்ட இலை	கருவி	பிறந்தநாள்	காலம்
திருந்தவீடு	நிலம்	குடித்தபால்	செயப்பு

இபொருள்.

29. எதிர்காலப் பெயரொச்சமும், உம் விகுதிபெற்றுவரும் ஏவற்பன்மை வினைமுற்றும் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டும்வரும்.

(உ-ம.) சாக்காலம், நீர்போம்.

30. பால்காட்டும் விகுதி குறைந்து வினையைக் கொண்டு முடியும் வினைச்சொல் வினையெச்சமாம்.

31. அது மூன்றுவகைப்படும்; இறந்தகால வினையெச்சம், நிகழ்கால வினையெச்சம் - எதிர்கால வினையெச்சம்.

32. இறந்தகாலவினையெச்சவிகுதிகள்-உ-இ-ய்-ஆ.

(உ-ம.) செய்து - ஒடி - ஆய் - போய் - படியா (படித்து)

33. நிகழ்கால வினையெச்ச விகுதி - அ

(உ-ம.) செய்ய - படிக்க - தர - வர - நிற்க.

34. எதிர்கால வினையெச்ச விகுதிகள் - இன்-ஆல் - கால்.

(உ-ம.) செய்யின் - செய்தால் - செய்தக்கால்.

35. உகர விகுதியைப் பெற்றுவரும் வினையெச்சம் மாத்திரம் இடைநிலையால் காலங்காட்டும். மற்றவிகுதிகளைப் பெற்றுவரும் வினையெச்சங்கள் விகுதியால் காலங் காட்டும்.

36. மூன்றுகாலப் பெய்ராச்ச வினையெச்சங்களுக்கும் வழங்கும் வேறுபெய்யகள்.

1. இறந்த- பெய்ராச்சம்=செய்த என்னும் வாய்பாட்டுப் பெய்ராச்சம்.

2. நிகழ்-பெய்ராச்சம்=செய்கின்ற என்னும் வாய்பாட்டுப் பெய்ராச்சம்.

3. எந்தீர்கா - பெயரொச்சம் = செய்யுமென் வாய்ப்பாட்டுப் பெயரொச்சம்,
4. இறந்த - வினையெச்சம்=இ - ய் - வி ருசிர்ஸோப் பெறுபவை செய்து என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெப் சம்,
ஆகு - விது கிபெறுவது செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்.
5. நிரங்கி - வினையெச்சம் = செய என்னுடைய வாய்ப்பாட்டுவினையெச்சம், அல்லது முக்கால, தூக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்.
6. எக்ரா - வினையெர்சம்=செயின் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்.
37. செய்து - செய்யா என்னும் வினையெச்சங்கள் தன் கர்த்தாவின் விண்களையே கொண்டிருடியும்.
(உ.-ம.) இராமன் உண்டுவந்தான் - இராமன் போய்வந்தான் இராமன் ஓடிவாதனன் - இராமன் செய்யாவந்தான் இங்கு வினையெச்சங்களுக்கும் அவை கொண்டு முடியும் வினைகளுக்கும் இராமன்கர்த்தாவாத்ஸ சாண்க.
38. செய என்னும் வினையெச்சமும், செயின் என்னும் வினையெச்சமும் தன்கர்த்தாவின் வினையையும்; வேறுகர்த்தாவின் வினையையும்கொண்டிருடியும்.

(१ -ம் .)

1. இராமன் பழக்கவக்தான்
இராமன் பழக்கின் பாட
ம் ஒப்புவிப்பான்

இராமன் பழத்தால் பா
டம் ஒப்புவிப்பான்

இராமன் பழத்தக்கால்
பாடம் ஒப்புவிப்பான்.

இவ் வினையெச்சங்கள்
தன் கர்த்தாவின் பயனிலே
கொண்டன. வினையெச்சங்
களுக்கும் அவைகொண்ட
வினைமுற்று களுக்கும் ஒரே
கர்த்தாவரதல் காணக.

2. கிருஷ்ணன் அடிக்க இ
ராமன் அழுதான்

மழை பெய்தால் ஏரி நிர
ம்பும்

மழை பெய்யின் நெல் வி
னியும்

மழை பெய்தக்கால் ஆற்
நில் வெளளம்வரும்.

அடிக்கமுதலிய வினையெ
ச்சங்கள் கொண்ட முழுமூடும்
வினைமுற்றுகளுக்கு வேறு
கர்த்தாக்கள் வந்திருத்தல்
காணக.

39. (a) செய என்னும் வினையெச்சம் காரணத்
தைக் காட்டினால் இறந்தகாலமாம்.

காரணம் காரியத்துக்கு முன்னுள்ளது.

(b-ம்.) மழைபெய்ய கெல்
வினைக்கத்துக்காற்றுஅடிக்க மரம்

கெல்வினைதற்கும், மரம்
சாய் தற்கும் மழைபெய்த
லும்காற்றுஅடித்தலும் காரண
மாதல் அறிக.

(c) செய என்னும் வினையெச்சம் காரியத்
தைக் காட்டினால் எதிர்காலமாம்.

காரியம் காரணத்துக்குப்பின் உண்டாவது.

(ட-ம.) நெல்விளைய மதை } இங்கே மழைபெய்தலும்
பெய்தது. மரம்சாயக் காற்று } காற்றதி-த்தனும் ஆகிய சார
அடித்தது. } ணங்களால் நெல்விளைதலும்
} மரம்சாய்தலுமாயிக்காரியக
கள் உண்டாதல் அறிக.

(c) செய என்னும் எச்சம் காரண காரியங்
களாகாமல்வந்தால் நிகழ்காலமாம்.

விளக்குவைக்க வந்தேன்.
பொழுதுவிடிய வந்தாய்.
பொழுதுபோக வந்தான்.

வினையெச்சங்களின் தொ
ழிலும், சுவைகொண்டு மு
டியும் விளைமுற்றுகளின் தொ
ழிலும் ஒன்றுக்கொண்டுகா
ரண சாரியங் களாகாமல்
ஒரே காலத்தில் நடந்தமை
காண்க.

40. செயவெனச்சம் செய்து என்னும் எச்ச
மாகத் திரிந்தும் வரும்.

(ட-ம.) விளக்குவைத்து வந் } இங்கே வைச்க, விடிய,
தேன் } போக, என்னும் வினையெ
பொன்று. } ச்சங்கள் செய்து என்னும்
பொழுது போய் வ } எச்சமாகத்திரிக்கு வந்தன.
ந்தான்.

41. தொழிற்பெயராவது வினைப்பகுதித்தள் -தல்,
ஆல் முதசீய விகுதிகளில் ஒன்றைப் பெற்றுவருவது.

42. தொழிற்பெயர் விகுதிசன:—தல் - அல - அம் - ஜி - இ - வை - கை - கு - பு - வு - தி - சி - வி - உள் - காடு - பாடு - அடம் - மதி - மை - து.

(உ-இ.)

ஆததல்-தல்	செயகை - கை	கல்வி	- வி
ஆடல் - அல	போகலு - கு	விசுளள்	உள்
ஆடம்-அய	நடப்பு - பு	சாக்காடு	காடு
செலை - ஜி	செலை - வு	ஸோடபாடு	பாடு
வெகுளி-இ)	மறு) - தி	கடட்டம்-அடம்	
பாராவவ- எ	உணாசுசி- டி	இறகுமதி-மதி.	

43. மை - இ விகுதிகளைப் பெற்றுவரும் தொழிற்பெயராகன மா, சிரம காலங்காட்டுமே. மற்றவிகுதி களைப் பெற்றுவரும் தொழிற்பெயராகன்காலங்காட்டும்.

44. மையிருத்த தொழிற்பெயர் இறந்தகால, நிகழ்காலங்களுக்கும், துவகிகுதித் தொழிற்பெயராமுன்றுகாலயகர்க்கும் வரும்.

இறந்த - ஒடினமை - மை. ஒடினநு - து
நிகழ் - ஒடுகின்றமை - மை. ஒடுகின்றநு - து
எந்தா - ஒடுவது - து

15 விகுதி பெற்றுவரும் இத்தொழிற் பெயர்கள் கயிர, முதனிலைத் தொழிற்பெயர் - முதனிலை ஸிரிங்க தொழிற்பெயர், முதனிலைபெருத் தொழிற்பெயர் என வேறு முன்றுவகைத் தொழிற் பெயர்களும் உண்டு.

46. முதனிலைத் தொழிற் பெயராவது தல் - அல்

முதலை விகுதிகளைப் பெறுமல் பகுதியே தொழிற் பெயராக வருவது.

(உ-ம.) முனை - கனை - பிடி.

47. முதலை நிரிக்த தொழிற் பெயராவது விகுதி இல்லாமல் பகுதி விகாரப்பட்டுத்தொழிற் பெயராக வருவது.

(உ-ம.) இன்=தின்	படு=பாடு
உண்=உணவு	பாடு=பாடு

48. விகுடிகளைப் பெறுமலும், மற்றவினை விகற பங்கள் பிறவாமலும் தொழிலைக்காட்டும் பெயர்கள்முதனிலே பெறுத தொழிற் பெயர்களாம்.

(உ-ம.) சன்டை - கூத்து - வேட்டை.

49. (a) வினையாலைனையும் பெயராவது வினைமுறை பெயர்த்தன்மை யடைந்து வேற்றுமை யுருபேற்று வருவதாம்.

(உ-ம.)

தன்மை	முன் ஸீலை	படர் க்டை
பார்த்துதலை	பார்த்தாயை	பார்த்தாலை
பார்த்துதாகை-	பார்த்திலா	பார்த்தாலை

(b) ஒன்றன்வால் ஒழிந்த மற்றபால்களில் வரும் படர்க்கை வினையாலைனையும் பெயர்கள்க்கு நிரிக்குப்பவரும்.

(உ-ம.) சடஞ்தவன் - சடஞ்தவன் - சடஞ்தகர் - சடஞ்தவவ.

(c) செய்யுமென் வினைமுறை வும், வியய்கோள்

ஷ்டா முற்றும், ஏவல்வினை முற்றும் வினையால்லை ஆகும் பெயர்களாக வரமாட்டார்.

50. தெரிவிலை வினையானது தன்வினை, பிறவினை; செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றுவினை; செய்வினை, செயப்பாடுவினை எனது ருவகைப்பட்டம்.

51. (a)தன் வினையாவது நன்கர்த்தாவிள் செயல் பிறவிடத்தில் செல்லாது அக்கர்த்தாவி ஸிடத்திலே யே உள்ளது.

(b) பிறவினையாவது தன் வினைப்பகுதி வி-பி-கு-சு-டி-து-பு-று க்களில் ஒன்றைப்பெற்றுவருவதாம்.

(உ-ட்.)

நன் -	பிற.	நன் -	பி.ப.
செய் -	செய்வி	சென் -	காட்டி
ஏட் -	ஏட்டுவி	உண் -	ஊட்டி
போ -	போக்கு	கல் -	கந்தி
பாய் -	பாய்ச்சு	தயில் -	அயிற்று
உருள் -	உருட்டு	பயில் -	பயிற்று
இரு	இருத்து	சுருள் -	சுருட்டு
எழு	எழுப்பு	முயல் -	மூயற்று
தயில்	தயிற்று	ஷில் -	நிறு

இப்பிறவினைப் பகுதிகளி 'வின்றும் செய்வித்தான் - செய்வித்து - செய்வித்து - செய்வித்தல் - செய்வித்தவன் என வினைமுற்று, பெயரொச்சம், வினையெச்

சம் - தொழிற்பெயர் - வினாயாலக்கணியும் பெயர்கள் அறத்தல் காண்க.

52. சிலபகுதிகளின் இடையிலிருக்கும் மெல்லி என மெய் வல்லின மெய்யாகத் திரிந்தும், நடுவில் ஒரு மெய் தோன்றியும் பிறக்கின்யாகும்.

(உ.-ம.)

தன்.	பிற	தன்.	பிற
விளக்கு -	விளக்கு	உருகு -	உருக்கு
எழும்பு -	எழுப்பு	பெருதி -	பெருக்கு
கலங்கு -	கலக்கு	ஒடு -	ஒட்டு
ருதியஞு -	ருதிக்கு	மாறு -	மாற்று
கிரும்பு -	கிருப்பு	ஆடு -	ஆட்டு

53. (a) செய்பபடு பொருளைப் பெற்றுவராத வினாச்சொற்கள் செய்ப்படுபொருள் குன்றியவினையாம்.

(b) செய்ப்படு பொருளைப் பெற்றுவரும் வினாச்சொற்கள் செய்ப்படுபொருள் குன்றுதவினையாம்.

(உ.-ம)

செ - குன்றியது.	செ - குன்றுத்து.
ஏடந்தான்.	பாடத்தைப்படித்தான்.
ஓடில்லாம்.	மரத்தை வெட்டினான்.
தூங்கினான்.	வீட்டைக் கட்டினான்.
இருங்தான்.	இராமன் அடித்தான்.

54. செய்ப்படு பொருள் குன்றியவினை பிறவினையாக வந்தால் செய்ப்படுபொருள் குன்றுவினையாம்.

(உ.-ம.) குதிரையை ஓட்டினான், முழுத்தயைத் தூங்குவித்தான்.

56. தன் விளை, பிறவிலை, செய்ப்படுபொருள் குண்முயவிலை, செய்ப்படுபொருள் குணறுதவிலை இது நான்கும் செய்விளையாம்.

56. (ஏ) செய்ப்படுபொருள் குணமுயவிலை ஒழிந்த மற்ற விளைப்படத்துக்கோடு அங்குச்சாரியையும், படி விழுக்கியுஞ் சேரந்துவந்தால் செய்ப்பாட்டு விளையாம்.
(உ-ம.) ஒட்டா-ஏப்பட்டான், உண்ணப்பட்ட, உண்ணட்டும், உண்ணப்படுதல், உண்ணப்பட்டவன். பிறகுவிரயி மூய இறங்குதல் வருதல் காட்டுக்.

57. மேற்கூறிய விளைகள் உடன்பாடும், எதிரம் நையம் என இரண்டு வகைப்படும்.

58. செய்விளை இநுக்தலைக் கெரியிக்கும் விளை உடன்பாடாம். மீம்தீவராலுமிய எல்லாவிளைகளும் உடன்பாடேயார்.

59. செய்விளை முறுக்கும் விளை எதிர்மறை விளையாம்.

60. எதிர்மறை விகுக்கிகள்:—இல-அல்-ஆ.

இல-அல் விகுதிகள் காலங்காட்டும் இடைநீர்க்கோடு சேர்ந்தும், ஆகாரவிகுதிகாலங்காடும் இடைநிலைக்கோடு சேராமல் முக்காலத்துக்கும் பொதுவாடும்வரும்.

(உ-ம.) செய்திரீஸன், செய்கிள்ளிஸன், செய்க்கோஸ், செய்யாது.

61. தன்மை வினைமுற்றிலும், முன்னிலை வினைமுற்றிலும், படர்க்கை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்ப்பால் வினைமுற்றுகளிலும் எதிர்மறைவிகுதி பெரும்பாலும் மறைந்துவரும்.

(உ.-ம.) தன்மை முன்னிலை படர்க்கை
உண்ணேன் உண்ணுய் ஆ - உண்ணுன்
உண்ணும் உண்ணீர் பெ - உண்ணுள்
பலர் - உண்ணுர்

62. பலவின்பால் வினைமுற்றில் ஆகார விகுதியே எதிர்மறையையும், பலவின்பாலையும் காட்டும்.

(உ.-ம.) பறக்கா, நடவா, ஆடா, நிற்கா.

63. எதிர்மறை யொருமையேவல் விகுதி-ஏல்.

(உ.-ம.) செய்யேல், உண்ணேல், திண்ணேல்.

64. எதிர்மறைப் பன்மையேவல் விகுதி:—

அன்மின். இதில், அல் எதிர்மறை விகுதி,
மின் ஏவற்பன்மை விகுதி.

(உ.-ம.) உண்ணன்மின், பாடன்மின், கொடன்மின்.

65. எதிர்மறை வியங்கோள் விகுதி:— அற்க.
அற்க என்பதில் அல் - எதிர்மறை விகுதி, க - வியங்கோள் விகுதி.

(உ.-ம.) சொல்லற்கீ, விடற்க, கூறற்க, வையற்க.

66. எதிர்மறைப் பெய்கொச்ச விகுதி :—ஆக.
ஆக என்பதில் ஆ - எதிர்மறை விகுதி, த எழுத்துப் பெறு, ஆ - பெய்கொச்ச விகுதி.

(உ.-ம.) படியாத, கொள்ளாத, தூங்காத.

57. எவ்விதமறைப் பெயரொச்சுமாலுடைக்ட்டும்வரும்

(ஒ.ஏ.) ஓன்றுக்கு ஒரோ, படியாப்பா—ம்.

58. எதிராமறை விளையெச்ச விருதிகள் — ஆம் டி. ஆகு, அநீம, ஆமை. ஆமல் முந்திய விருதுகளில் அத்தோபறையையும், மல, து, யே, கை விருதி : விளையெச்ச வகைத்தயங்கட்டுமிட.

(உ.ஏ.) வேகாமஸ், வையாது, போாமே, வில்லாகமை.

59. எதிராமறைத் தொழில், பெயர் விதுகிகள் - ஏஞ்சை, ஏ.ஏ.நா. ஆகை என்பதில் ஏ-எதிராமறை விருது வாம-கொழிலபெயர் விருதி; ஆகது என்பதில் ஆ-எதிராமறை விருதி, த-எழுத்துப்பேறு, ஆ-சாரியை, து-தொழிற்பெயர் விருதி எனக்.

(உ.ஏ.) செய்யாகமை, செய்யாதது.

60. எதிர்மறை விண்யாலணையும் பெயர் எதிராமறை விருதிகளைப்பெற்றும், பெறுமலும் வரும்.

(உ.ஏ.)

செய்யாலை	செய்யாதலை	செய்யாவர்ளை
----------	-----------	-------------

செய்யாமை	செய்யாதவளை
----------	------------

செய்யாயை	செய்யாசவளை
----------	------------

செய்யாயை	செய்யாதநை
----------	-----------

71. குறிப்பு விண்யாலது பெயர்ப் பகுபகங்கு விளை கணமைப்பட்டு மூன்றுகாலத்தையும் குறிப்பாக ஓன்றுவதாம்.

(உ.ஏ.) இராமன் கேற்றுப் பொன்னன், இந்த பொன்னன், மௌலியப்பொன்னன், இங்கே பொன்னன் என்றும் பெயர்ப்பதுபக்கம் பொன்னையுடையவனும் இந்தான், இந்தன், இருப்பான் என மூன்துகாலதன் யும் குறிப்பாகக் காட்டுவது அதிர்.

72. அது வினாமுறைத் து, பெயரோசம், வினா பெயச்சம், வினாயால்லையும் பெயரா என நான்குவகை ப்பாடும்.

73. மால் காட்டும் விகுஞ்சையர் பெற்றுவருப் பெயர்ப் பகுபதங்கள் பயனிக்கியாக வர்த்தால், அவை குறிப்பு வினாமுறைமு.

(உ.ஏ.)

நான்குமூர்யீனன்
ஒயதுமுழுமிழும
ஒகுமூழுமிழும்
ஏர்மூழுமானி

அவன் குழுமயினன்
அவள குழுமயினா
அயி குழுமயினா
அது குழுமயது
அவை குழுமயன்

துகழுமிழேனன் = குண்டல முடையல்லு யிருக்கி விட்டிருன. இது பொருளாட்யாகப்பிறக்க குறிப்புமின முற்று.

இராமன் பட்டஷ்தத்தான், தாரவைவருடத்தான், கெஞ்சத்தாளன், கரியன், கடுரணடையன் என மற்ற இடம், காலம், சிளை, சூழம், தொழில்சளி ணாட்யாகப் பிறக்கும் பெயர்ப் பகுபதங்களும் குறிப்பு வினாமுற் றுவளாய் வருதல் காணக.

74. பண்படு அ - நீய என்னும் விகுதிகளைப் பொற்றுப் பெயரைக்கொண்டு முடிவது உடன்பாட்டுக் குறிப்புப்பெயரோச்சமார்க்.

(உ-ம.)

நல்ல	கொழை	மெல்லிய
நீய	டெரிப	வல்லிய
உன்ன	கிரிய	கடிய
செய்ய	புதிய	இனிய

75. (a) பண்படு அ - உ - விகுதிகளைப்பெற்று வினாயைக் கொண்டுமூடிவது உடன்பாட்டுக் குறிப்பு விளை சொச்சமார்க்.

(உ-ம.) மெல்ல, பைய, வல்லிய, கடிது, வலிது.

(b) குறிப்புப்பெயரோச்ச வினாயைக் கொண்டு மற்ற பெயர்களி னடியாகப் பிறக்கிற கிறுபானங்களை மற்று அவைகளை இங்கே சொல்லவில்லை.

76. குறிப்பு வினாமுற்றுகள் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு வேற்றுமை யுருபேற்றுவகுதால் குறிப்புவினையாலைண்டும் பெயராம்.

(உ-ம.) தராசிங்வலியதுதாழுஞ் சிக்கேவாலியதுவினையாலைண்டும் பெயர்.

77. (a) உண்மை, இன்மை, அன்மை என்னும் பண்புப்பெயர்கள் ட - ஐ - ரு என்னும் விகுதிகளை முறையே பெற்று ஐம்பால் ஐங்றிடக்கஞ்சுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினா முற்றுகளாகவரும்.

வினா யீடு

(2.10.)

நான், நாம், நீ, நர், அவன், அவள், அவர் அது, அனுய.

(1) உண்டு-உடன்மாடு. ரூல்ஸ், அன்று-ஏதி மக்கை. இல்லை இல்லா கைமகைச் சொல்வது. அன்று ஒருபொருளீ மறுத்து அதற்கு இனமானதோ சொல் வது.

78. இப்பண்டுப் பெயர்கள் மூன்றிடந்துக்கும், ஒம்பாலுக்கும், உடிய விருத்திகளைப் பேற்றுச் சிறப்பு விளைமுற்றுக் காலவும் வரும்.

$$(\mathfrak{g} - i\mathbb{R}_+)$$

உளேன்	உளோம்	உளாய்	உளிர்.
இலேன்	இலோம்	இலாய்	இலிர்.
அலேன்	அலோம்	அலாய்	அல்ர்.
உளன்	உளாள்	உளர்	உளது உள.
இலன்	இலவள்	இலர்	இலது இல.
அலன்	அவள்	அலர்	அவது அல.

79. அன்மை, இன்மை என்னும் பண்புப்பெயர் கள் ஆத என்னும் விகுதியைப்பெற்று, 'எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரொச்சமாகவும், ஆமல், ஆமே, ஆது, ஆமை என்னும் விகுதிகளைப் பெற்று எதிர்மறைக் குறிப்பு விளையெச்சங்களாகவும் வரும்.

(உ-ம.)

பெயரெச்சம்	வினையெச்சம்.
அல்லாத	அல்லாமல் அல்லாமே.
இல்லாத	இல்லாது அல்லாமை.
	இல்லாமல் இல்லாமே.
	இல்லாது இல்லாமை.

இந்தப்பெயரொச்சங்களில் பகுதியே எதிர்மறையைக் காட்டுகிற பழயால் ஆகாரத்தைச் சாரியை என்க.

80. அல்லாத, இல்லாத என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரொச்சங்கள் ஈறுகெட்டும் வரும்.

(உ-ம.) அல்லாப்பொருள், இல்லாப்பொருள்.

81. உடன்பாட்டு வினைமுற்று எதிர்மறைக் குறி ப்பு வினைமுற்றாறு சேர்ந்துவந்தால், அது எதிர்மறையையே காட்டும்.

(உ-ம.) செய்தேண்டில்லை, செய்தாய்இல்லை, செய்தான் இல்லை.

82. ஒரு எழுவாய்க்கு இரண்டு வினைமுற்று வந்தால் முதலில் இருக்கும் வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கிக் கொள்க.

(உ-ம.) இராமன் வந்தான் போன்றீ=இராமன்வந்து போன்று.

83. இருத்தினைக்கும் பொதுவானவினைச்சொற்கள்.

தன்மை வினைமுற்று	பெயரொச்சம்
முன்னிலை வினைமுற்று	வினையெச்சம்

ஏவல் வினைபூர்த்தி
விபங்கோள்பூற்று
செய்யுமென்பற்று

இல்லை-அன்று-
உண்டு.

84. சில வினைக்கொறகள் செய்யப்படுவே என்று குன்றிய வினைக்கும், செய்யப்படுவதொன்று குன்றுவினைக்கும் பொதுவினையாக வரும்.

(2-10.) நான்வெளுத்தான் ; சே-அன்றிபது.

தில்லையை வென்றுத்தாரா ; செ-ரூபுத்து.

85. உடனாராட்டுத்தகுப எதிரமன்றக்கும் பொது வினைகள். (2-ம்)

பொது	உடன்பாடு	எரிமலை.
யோடுபான்	= காப்பாற்றினுன்	அநிகப்படுத்தமாட்டான்,
உடையது	= ஸ்திரம்	உண்ணமாட்டாய்,
செய்யாய	= ஸ்தெய்	செய்யமாட்டாய்,
சொடைய	= நிகொடி	சொகிசுகமாட்டாய்.

86. சிலபகுகிளன் தன விலைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய கின்று சாச்சுப பின்னால் மேலவின மெய்யையை பெற்று, கனவினையாகவும், வல்லின மெய்யைப்பெற்றுப பிறவினையாகவும் வரும்.

(2-ம்-)

பொது	தன்வினை	பிறவினை.
களா	களாதேன்	களாத்தேன்
உணா	உணாக்தேன்	உணாத்தேன்
தேய	தேயக்தேன்	தேய்த்தேன்
நிறை	நிறைத்தான்	நிறைத்தான்

மதி	மதி.ந்தான்	மதி.ந்தான்
சாம்	சாம்.ந்தான்	சாம்.ந்தான்

87. தன்மைப்பெயரோடு முன்விலைப் பெயராவது படர்க்கைப் பெயராவது அந்த இரண்டொவது சேர்ந்து ஒருவிலைகொண்டு முடியும்போது தன்மைப் பன்மை வினாபூற்றுகிறது முடியும்.

(உ-ம்.) நானும்நீயும் போன்றும்
நானுமாவனும் போன்றும்
நானும்நீயும் அவனும் போன்றும்

88. முன்விலைப் பெயரோடு படர்க்கைப்பெயர் சேர்ந்து வினாகொண்டு முடியும்போது முன்விலைப் பன்மைவிலை முறையிறுதி முடியும்.

(உ-ம்.) நீயும் அவனும் போன்று.

89. உயா.நினைப் பெயராயும் அஃறினைப் பொய்யையும் என்னிடி ஒருவிலைகொண்டு முடிக்குக்கொண்டு பலர்பால் வினாபூற்றுக்கொண்டு முடிக்கவேண்டும்.

(உ-ம்.) ஆயா.நினைப் போன்றுகள்

90. உயர்நினையாக வந்து தன்மைப்பெயரோடு அஃறினைப்பெயர் சேர்ந்துவந்தால் தன்மைப்பவனமை வினாமுற்றைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நானும் நாயும் போன்றும்

91. உயர்நினை மூன்றுபால் பெயர்களுக்கும் பயனிலையாகவரும் யார் என்பதை வினாவடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினை முற்றென்க.

(உ-ம்.) அவன்யார், அவள்யார், அவர்யார்

இடையியல்.

1. வேற்றுமை யுருபுகளும், விருசிகளும், இடைக்லீகளும், சாரியைகளும், வினா வெழுத்துகளும், சுட்டெழுத்துகளும், போல-ஆங்கு முதலை உவமைச் சொற்களும் இடைச்சொற்களாம்.

2. இவைகளே யல்லாமல் தத்தம்பொருளைக்காட்டும் இடைச்சொற்களும் உண்டு. அவை:—வ-ஓ-உம்-மற்று- கொல் - என்று- முன் - பின் - தான்.

3. ஏகாரம் நான்கு பொருளைத்தரும்:—பிரிநிலை-தேற்றம்-வினா-ஈற்றசை. பிரிநிலை=ஒரு கூட்டத்தினின் ரும் பிரித்தல். தேற்றம்=துணிவு. ஈற்றசை=மொழி க்குக் கடைசியில் யாதோரு பொருளுமின்றிவருதல்.

(உ-ம.)

இராமனே செய்தான்	}	மற்றவர்கள் செய்யவில்லை
கடவுளே உயர்ந்தவர்		என்பதினால் பிரிநிலை
நீயே செய்தாய்		துணிக்கு சொல்லுதலால்
தொழுவோம் யாமே		தேற்றம்.
	நீயா? என்பதினால் வினா.	
	ஈற்றசை.	

4. ஒகாரம் ஐங்கு பொருளைத்தரும்:—ஐயம் - எதிர்மறை - வினா - உயர்வு சிறப்பு - இழிவுசிறப்பு.

(உ-ம.) வந்தவன் இராமனே கிருஷ்ணனே-ஐயம் நானே செய்தேன் - எதிர்மறை

இர்மக்கு செய்தான் வின
உட பெரியவர் வய் கிடப்பு
நூல் போதிய இழிவுசீட்டு
5. உம்மை ஏழுவொருளைத்தாருப். சிரப்பை - ஒ^ம
வர்வு சிறப்பு, இழிவுசிறப்பு, ஓய்ய - எச்சம், முற்று-
வண்ண.

(ட-ம.) செய்யவும் கூடும்	எந்தெந்த
பார்ப்பொரும் வஞ்சலைகள்	உயர்வு திரைப்படு
புலையன்றும் விளம்பாத்தியாக்களை	இழிவுசிறுப்பு
பஞ்சாங்கிலிரும் எட்டாயின்றும்சொடு	ஜூயம்
இராமனும் வந்தான்	எட்சம்
இரண்டிடி கண்ணுணர் கிழவந்தன	முற்று
இராமனும் கிழுஷ்ணனும் வந்தார்கள்	எண்
6. மற்று என்பதுபீற்றுள்ளனவும்பொருளில்வரும்	
(உ-ம.) இவனுக்குப்பதில் மற்றெல்லாவனை அனுப்பு	
7. கொல் என்பது ஜூயப்பொருளைத் தரும். ஜூயம்=சுங்கதேகம்.	

(உ.-ம்.) வருவான்தொல்.

8. என்று என்பது நான்குபொருளைத்தக்கும். வினைப்பொருள், பெயர்ப்பொருள், எண்ணுப்பொருள், மற்றும்பொருள்.

(உ-ம்) வருவேன் என்றுசொன்னான், விடிரயை அடுத்துவந்த பழயால் விடிசப்பொருள்.

இவனுக்கு இராமன் என்றுபெயர். பெய்னா அடித்து வந்தபடியால் பெயர்ப்பொருள்.

கல்வியென்று பொருளொன்று செல்வம் இரண்டு வகை. இதில் கல்வியையும் பொருளையும் எண்ணும் எல்லால் என்னுப்பொருள்.

அது மிகவும் அழகென்று சேள்வி. பண்டுப்பெய்யா அடுத்தவந்த பட்டியாலபண்டுப்பொருள்.

9 சாலப்பொருளையும், இடப்பொருளையும் தரும் முன் சின் என்னும் இடைச்சொற்கள் ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருளில் வரும்.

மூன் பிறந்தான்	{ மூன் = முன்ஸால & சின்
பின் பிறந்தான்	{ பின் = பின்காலால & சின்
மூன் உட்சாராதான்	{ மூன் = முங்கிட ; சின்
பின் உட்சாராதான்	{ பின் = பின்கிட , சின்.

10 தான் என்பது தேற்றுப்பொருளில் வரும்.
(உ-ம) எனக்கு அதுதான் வேலைம் அதுதான் = அதுவே.

உரியியல்

1. உரிச்சொல் ஒருகுணத்தையும், பலகுணத்தையும் காட்டும்.

2 ஒரு குணத்தைக் காட்டும் உரிச்சொற்கள்.

சால, உறு, தவ, சனி, கழி, சூரி இவை மிகுதி என்கிற ஒருகுணத்தைக் காட்டின.

(உ-ம.) சாலச் செய்வாரோ தலைப்பவர், உறுபொருள், தவவைபாக்கன, சனி இனிதே, இருள்கூரை சிறுகெறி, கல்வியாறுப் பழித்துப்பம்.

3. பல குணத்தைக்காட்டும் உரிச்சொல்.

(உ-ம்.) ஈடு. இது கூர்க்கம், வரச் சீன். காவல், ஒளி, அங்கும், புதுமை, மிகுதி, விலை வழுதலிய பல குணங்களைக்காட்டும்

4. முன்சொன்ன இடைச்சொற்களினின்றும், இவ்வுரிச் சொற்களினின்றும் பெயர்ப்பப்ருபஷய்களும் விளைப்பது பகுங்களும் ஏற்கிறது.

(உ-ம்.)

இடைப்பெயர்ப்பதும் - மற்றவன் (பகுதி-மற்று)

உரிப்பெயர்ப்பதும் - உறுவர் = முனிவர் (பகுதி-உறு)

இடைவிலைப்பதும் - என்றான் (பலதி-என்)

உரி விலைப்பதும் - கூர்த்தான் = மிகுந்தான் (பகுதி-கூர்.)

பொதுவியல்.

1. சொல் இயன்றுவகையாகப் பொருளை யுணர்த்தும். வெளிப்படை-குறிப்பு.

2. வெளிப்படைச் சொல்லாவது குறிப்பாகப் பொருளை யுணர்த்தாமல் வெளிப்படையாகப் போருத்தருஞ் சொல்லாம்.

(உ-ம்.) கிலம், நீர், செய்தான், போன்றன.

3. குறிப்புச் சொல்லாவது குறிப்பினால் இருந்தே ஐந்தும்பாற் பொருவுகளைத்தரும் சொல்லாம். அது ஒன்பதுவகைப்பட்டும்.

ஒன்றெழுபி பொதுச் சொல், விகாரம், தகுதி வழுத்து, ஆகுபெயர், அனமொழித்தொடை, குறிப்புவிலை, முதற்குறிப்பு, தொகைக்குறிப்பு, பிறகுறிப்பு.

(உ-ம்.) ஆயிரமக்கள் போர்செய்தார்கள், இதில் பக்கள் என்றும் பொதுப்பெயரும், செய்தார்கள் என்றும்

பொ : எனக்கும் போன்னாலும் சுறிப்பால்டியர் காப டிபுள் பால் பிரமித் தானைப் பேச்சாட்டிய ந

பண்ணப்பா, இத்தக நூ என்றும் முதல்லுக்குத்தாக குறைநூல் குடுக்குத்தாக அதை விசைல் செய்து என்றால் குறிப்பால் ஏதோ என்றும் ஒரு மிருகத்தை சொல்ல மலை காமனை எனக்குக் காட்டிற்கு

இங்குப்படிக்கான், இந்தத்தகுபி வாழ நூ பா சீக்கான சார்டாஷ் குறிப்பால் முகத்தை முனாக்காமல் எழுதிய ஒல்லையைக் காட்டினது ; நூ இடக் கா கூரிய ஒரு குழுங்கலூற்றி முதிப்படியே குறிப்பாசப் பொருளா விளங்குவதை நிர்க்க.

ஶா : அதுதான், இதுத ஆகுபெயா அறுக்கா ஸ என்றும் குறிப்பால் சாகாலதநைத் (மழைகாலதநைத்) காட்டாமல் அச்சாலத்தில் விளையும் பாவிளாக்காட்டிற்கு.

பொ : மூற்று வந்தாள், இவகே பொறுமீட்டு என்றும் அல்லெழுதியதாகைப் பெயா வந்தாள் என்னும் குறிப்பால் பொறுமீட்டுயையெனிடத் பெண்டைத் தெரிவிக்க அல்ல.

இவ்வு டிப்போது பொன்னன், இவகே பொன்னன் என்றும் குறிப்புவிளைமுறைச்சொல் இப்போது என்றும் குறிப்பால் பெயாப்பொருளீள் விட்டிப் பொன்னையுடையவனு யிருக்கிறான் என்றும் குறிப்புவிளையைக் காட்டிற்கு.

ஷாத்தி குடி படித்தான், இந்த முதற்குறிப்பு படித்தான் என்னும் குண்டிப்பால் ஆகத்திகுடி என்னும் சொற்றனை முதலிலுடைய புள்தகத்தைத் தெரிவித்தது.

ஒவர்களில் தருமன் முத்தவன், இந்த ஒவர்கள் என்னும் தொகைக்குறிப்புப்பெயர் தருமன் என்னும் குறிப்பால் பாண்டவரைக் காட்டிற்று.

நல்லீக்கடி க்க நன்கும்சமைத்தாய், பர்மா வேங்கை, பறவாககோகரு என்னும் பிரகுறிப்புகள் கல்லீக்கடிக் க, என்னும் குறிப்பால் நன்கும்சமைக்க: யில்லை என்னும், பாயா எனபதனால் வேங்கைமரம் என்றும், பறவா எனபதனால் குகிளா என்றும் தெரிவித்தன.

4. ஆகுபெயராவது ஒருபொருளின் இயற்பெயர் அப்பொருளுக்குச் சம்பந்தமான வேறு ஒரு பொனுக்கு ஆகிவருவது.

5. அவ்யாகு பெயர்ப்பதினை வைப்படும்.

அவை பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், காலவாராகுபெயர், சினையாகுபெயர், குணவாகுபெயர், தொழிலாகுபெயர், "எண்ணலளக்வயாகுபெயர், முகத்தலளவையாகுபெயர், நீட்டலளவையாகுபெயர், சொல்லாகுபெயர், தானியாகுபெயர், கறுவியாகுபெயர், காரியவாகுபெயர், காந்தாவாகுபெயர், உவமமயாகுபெயர் என்பனவைகளாம். . . . .

(உ-ம)

தாம நீபோங்கபாதம். ராமாநான்றும் கொடியாவிப ஹரா, வெபாருவிலைபெயர் அதனசிவாயாகவும் பூடுச்சுவத்தையால் பேரருளாது பெயர்க்குலது முறைக்குபெயரா.

பட்டங்கமெல்லாம் தொன்னிவைத்து, பட்டங்கம் என்னாம் இடத்துணிபெயர் கூயதுள்ளாமல்கிணாக்குஞ்சு ஆதலால் தீடு வருபோய்ராம்.

— கார அதுச்சுதான். காரன்றும் மலைகாலத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் சீனையும்பயிறு, சூதுவரைலகாலவாகுபெயராம்.

வெளிலைக்ட்டான, வெற்றிலைன் ஸும் சினையின் பெயரா அஞ்சாழுகலைக்கு கொடிக்கு ஆதலால் கீனையாகு பெயராம்.

வெளைவுத்து. வெளைவுத்துமதுண : சினைபெயரா அஞ்ச விற்மூட்டய ஓரமாட்டுக்குத்துஞ்சால் குடை வராதுபெயரா அலல் புப்ளப்புக்குப்பெராம்.

யாரால் உண்டான். வறநுதல் எவ்வளம் கூடாடிலின் பெயர் அத்தத்தாழிலைடுக்கடய பதாராத்தத்திடுவநத் படியால் தொழிலாதுபெயராம்.

காலவால் நடாதான் காலன்றாம் என்னெல்லாவையின் பெயரா அவவள்கைக்கொண்டுமிடபின் உறுப்புக்கு வந்துபடியால் எண்ணேல்லாவையாது பெயராம்.

இச்சாக்கரை ஒருமூடியாசம்மண்ணும் எடுத்தலள கைவையின்பெயரா அவவள்கைக்கொண்ட சரக்கரைக்குவநத் படியால் எடுத்தலளவையாது பெயராம்.

படி உடைந்து - படினன்றும் முத்தலளவையின் பெயர் சுபவள்கைக்கொண்ட அளக்கும் கருவிக்கு ஆண்படி யால் முத்தலளவையாதுபெயராம்.

இந்தக் குழனி நான்கு கஜும். கஜும் என்னும் சிட்டவளவை வின் பெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட துணிக்கு ஆனபடியால் சிட்டவளவை யாகு பெயராம்.

அந்தப்பாட்டிற்கு உலை எழுது. உலை என்னும் சொல் வின் பெயர் அதைச் சொல்லால் சொல்லும் அர்த்தத்திற்கு ஆனபடியால் சொல்லாகு பெயராம்.

விளக்கு முறிக்கது. விளக்கு என்னும் தானியாகிய தீப த்தின்பெயர் அது இருந்தற்கு இடமாகிய தண்டுக்கு ஆனபடியால் தானியாகுபெயராம். தானி=இடத்தை யுடையது.

திருவாய்மொழி படித்தான். திருவாய்மொழி என்னும் சொற்களாகிய காரணத்தின்பெயர் அந்தச் சொற்களால் ஆன புத்தகத்திற்கு வந்தபடியால் காரணவாகுபெயர் அல்லது கருவியாகுபெயராம்.

இந்தப் புத்தகம் இலக்கணம். இலக்கணம் என்னும் அப்புத்தகத்திற்கு சொல்லும் காரியத்தின் பெயர் அதன் காரணமாகிய புத்தகத்தக்கு ஆனபடியால் காரியவாகுபெயராம்.

திருவள்ளுவர் படித்தான். திருவள்ளுவர் என்னம் நூலாசிரியர் பெயர் அவர் செய்தது ஒரு ஆகலால் காந்தாவா குபெயராம்.

காளைவங்தான். காளை என்னும் உவமானத்தின்பெயர் அதுபோலும் நடையெய்யுடைய மனிதனுக்கு ஆனபடியால் உவமையாகு பெயராம்.

திருவாய்மொழி படித்தான், வெற்றிலை கட்டான் என்ப வைகளிலுள்ள மொழி இலை என்னும் ஆகு பெயர்ச்சொற்கள் திருவாய்; வெற்று என்னும் அடைமொழிகளை அடிக்கீலங்குபடியால் அடையுத்தாகுபெயர்களாம்.

6. திண்ண, பால், இடங்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்வினைகளின் பொதுத்தும்மையை அவைகளை ந்து வரும் சிறப்புப்பெயரும், சிறப்புவினையும் நீக்குட.
(உ.ம.)

தாய் இவள்	}	தாய் என்பதின் திண்ணப்பொதுமையை
தாய் இது		இவள், இது என்னும் சிறப்புப்பெயாகள் நீக்கன்.

மரம் வளர்ந்தது	}	மரம் என்பதின் பாற்
மரம் வளர்ந்தன		யை வளர்ந்தது, வளர்ந்தன என்னும் சிறப்பு விளைகள் நீக்கன்.

நாம் எல்லாம் வந்தோம்	}	எல்லாம் என்பதின் இடப்
நாம் எல்லாம் வந்தீர்கள்		பொதுமையையும் திண்ணப் பெர அவா எல்லாம் வந்தார்

துமையையும் சிறப்புப் பெயர்	}	அவை எல்லாம்வந்தன.
விளைகள் வந்து நீக்கன்.		

வாழ்க அவன், அவள்,	}	வாழ்க என்னும் விளையின்
அவர், அது, அவை,		திண்ணப்புரிடுடுத்தன்மைகளைச்

யான், யாம்,	}	சிறப்புப் பெயாகள் வந்து நீக் நி, நீர்,
கிண்.		

7. பொருட் புணர்ச்சி இரண்டுகைப்படும்:— வேற்றுமைப்புணர்ச்சி - அல்வழிப்புணர்ச்சி.

8. வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாவது இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம், ஏழாம், வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடவில் மறைந்தும் வெளிப்பட்டும் வருவது.

9. அவ்வேற்றுமைப் புனர்ச்சி தொகைநிலைத் தொடர், தொகாநிலைத் தொடர் என இரண்டெகைப் படும்.

10. வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராவது இரண்டாம் வேற்றுமைமுதல் ஏழாம் வேற்றுமை வளையில் உள்ள ஆறுவேற்றுமை யுருபுகளும் நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் மறைந்து வருவதாம்.

11. வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடராவது மேலே சொல்லிய ஆறுவேற்றுமை யுருபுகளும் நடுவில் வெளிப்பட்டு வருவதாம்.

(உ-ம.)

இரண்டாம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை	தொகாநிலை
வீடுகட்டினுன்	வீட்டைக்கட்டினுன்
பாடம்படித்தான்	பாடத்தைப்படித்தான்
குளம்வெட்டினுன்	குளத்தைவெட்டினுன்
சோறுபோட்டான்	சோற்றைப்போட்டான்
குதிரைவாங்கினுன்	குதிரையைவாங்கினுன்
மூன்றும் வேற்றுமை.	

தொகைநிலை	தொகாநிலை
கல் ஏறிக்தான்	கல்லால் ஏறிக்தான்
பொன் மோதிரம்	பொன்னால்செய்த மோதிரம்
மண்வீடு	மண்ணால்கட்டிய வீடு
கஞ்சட்டி	கல்லாற்செய்த சட்டி
வெள்ளிக்கிண்ணி	வெள்ளியாற்செய்த கிண்ணி

நரன்காம் வேற்றுமை.

தொகைகளிலே	தொகாகிலே
கூவிவேலை	கூவிக்குவேலை
தருமசத்திரம்	தருமத்திற்குக்கட்டி.ய சத்திரம்
இராமன் தம்பி	இராமனுக்குத்தம்பி
பதவுரை	பத்துக்கு உரை
அரைஞான்	அரைக்குஞான
ஸ்ரீந்தாம்	வேற்றுமை.

தொகைகளிலே

மலைவீழ்.ஆறு	மலையினின்று விழும் ஆறு
அராபிக்குதிரை	அராபியினின்றுவந்த குஷிரை
சினத்துப்பட்டு	சினத்தினின்றுவந்த பட்டு
கல்விசிறங்குதேசம்	கல்வியில் சிறங்குதேசம்
செல்வம் மிகுந்தாடு	செல்வத்தில் மிகுந்தாடு
ஆரூரும் வேற்றுமை.	

தொகைகளிலே

இராமன்வீடு	இராமனதுவீடு
குளங்களை	குளத்தினாதுகளை
வீட்டுக்கூளை	வீட்டுமனது கூளை
மரப்பட்டை	மரத்தினது பட்டை
மரக்கிளை	மரத்தின துகிளை

ஏழாம் வேற்றுமை.

காடுபுகுந்தான்	காட்டில் புகுந்தான்
கைவ்வரல்	கையில்விரல்
ஶீர்ப்பறவை	ஶீரில் வாழும் பறவை
நீர்.ஆழங்குன்	நீரில் ஆழங்குன்
கடல்மீன்	கடலில் உள்ளமீன்

12. வேற்றுமையுருபும் அவ்வாறுபுகொண்டு முடியும் சொல்லும் மறைந்து வருவதற்கு உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையென்று பெயராம்.

(உ-ம்)

தொகைகளிலை	தொகாநிலை
நீர்க்குடம்	நீரோ (யுடைய) குடம்
கற்சுவர்	கல்லால்(கட்டிய)சுவர்
தருமபுள்ளிக்கூடம்	தருமக்கிற்கு(கற்பிக்கும்)பள்ளிக்கூடம்
மலை வீழ் ஆறு	மலையினின்று (விழும்) ஆறு
ஏரி நீர்	ஏரியில் (உள்ள) நீர்

இந்த உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை களில் இரண்டாவது முதலீய வேற்றுமை யுருபுகளுடன் அவைகொண்டு முடியும் உடைய, கட்டிய, கற்கிக்கும், விழும், உள்ள என்னும் பயனிலைகளும் மறைந்து இருக்கலாம்க.

13. ஆறும் வேற்றுமை யானது உருபும்பயனும் உடன் தொக்க தொகையாக வராது.

14. அல்வழிப் புணர்ச்சியாவது வேற்றுமை யுருபுகள் இடையில் வராமல் நிலைமொழியும், வருமொழியும் சேர்ந்துவருவதாம்.

இந்த அல்வழிப் புணர்ச்சிபதினேழுவகைப்படும். அவை விலைத்தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை, எழுவாய்த்தொ

டர், வினித்தொடர், தெரிகிலைப் பெயரோச்சத்தொடர், குறிப்புப்பெய ரோசத்தொடர், தெரிகிலை வினையெச் சத்தொடர், குறிப்புவினையெச் சத்தொடர், தெரிகிலை வினைருற்றுக்தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடர், இடைச்சொற்றிரூடர், உரிச்சொற்றிரூடர், அடுக்குத் தொடர்.

15. இந்த அல்வழிப்புணர்ச்சி பதினேழும் தொகைகிலைத்தொடர், தொகாங்கிலைத் தொடர் என இரண்டு வகைப்படும்.

16. தொகைகிலைத் தொடர் ஆறு.

வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெய ரோட்டுப் பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம் மைத்தொகை, அன்மொழித் தொகை.

17. (அ) வினைத்தொகையாலும் பெயரோச்சத்தின் இடை கிளையும் விகுதியும் மறைந்து பகுதிமாத்திரப் பின்று பெயரோக்கொண்டு மூடிவது.

(உ-ம.) ஏற்குகிறா	அவரீசடை
சமூல் காற்று	ஒங்குசினம்
மிகுபுனல்	அதிர்வளை
முனிபுல்	ஒவிகடல்
செறிபழி	தின்பண்டம்

(ஆ) இவ்வினைத்தொகைகள் விரிந்து வந்தால் முக்காலப் பெயரோச்சங்க ஓராகும்.

(இ-ம.) ஏற்குத்தோக
ஏற்குத்தோக
ஏற்குத்தோக

(c) சில வினைப்பகுதிகள் விகாரப்பட்டு விடி ந்
த்தொகைகளாக வரும்.

(உ-ம.)

சிருபொருள்	இங்கு-தூ, வா, டட, இற, கொடி என்றும் பகுதிகள் ஒரு, வரு, கடங்கி, இறந்திடி, கொடி இறந்து குதிரை ந்திடி என விகாரப்பட்டுவந்தன. கொடுத்து பொருள்
வருபொருள்	
நடங்கிடி குதிரை	
இறந்து குதிரை	

18. பண்புச்சொல்லுக்கும், பெயர்ச்சொல்லுக்கும், மத்தியில் ஆசிய என்றும் பண்புருபுமறைஞ்து வருவது பண்புந்தொகையாம்.

பண்புச்சொல் வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை என நான்குவகைப்படும். ஆயையால் பண்புந்தொகையும் நாலுவகையாம்.

(உ-ம.)

வண்ணப் பண்புத்தொகை	வடிவுப் பண்புத்தொகை
கருங்குதிரை	வட்டககல்
செந்தாமரை	துரப்பலகை
வெண்மணல்	கெடுங்கடல்
பசுங்காய்	சிறவீடு
அளவுப்பண்புத்தொகை	சுவைப்பண்புத்தொகை
ஒருபொருள்	அவர்க்காய்
இருவிலை	புளிங்கறி

முக்குணம்   உவர் ஸீர்
நாற்பொருள்   புளிந்தயிர்

இவை-கருமையாகிய, வட்டமாகிய, ஒன்றுகிய,
துவர்ப்பாகிய எனவிரியும்.

19. பொதுப்பெயருக்கும் சிறப்புப்பெயருக்கும்,
நடுஷில் ஆகிய என்னும் உருபுமறைந்து வருவது இரு
பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாம்.

(உ.-ம்.)

சாரைப்பாம்பு	} திலைமொழி சிறப்புப் பெய மாமரம்
மாமரம்	
பரிமா	
கானகம்	

சாரையாகிய பாம்பு எனவிரியும். சாரை ஒருஜாதி
ப்பாம்புக்கே பெயராதலால் சிறப்புப் பெயர். பாம்பு
ரலஜாழிப் பாம்புக்கும் பெயர் ஜூதலால் பொதுப்பெ
யர். மற்றவைகளும் இப்படியே.

20. உவமானத்துக்கும் உவமேயத்துக்கும் நடு
வில் போல் என்னும் உவமங்குப் பறைந்து வருதல்
உவமத்தொகையாம்.

21. அது விணையுவமைத்தொகை, பயனுவமைத்
தொகை, மெய்யுவமைத்தொகை, உருவுவமைத்தொகை
என நான்குவகைப்பட்டும்.

1. விணையுவமைத்தொகையாவது தோழிலீப்
பற்றி உவமையாகவருவது.

- (உ-ம்.) குருவிக்ப்பிட்டான் — குரங்காட்டம்
புலிக்கொற்றன் — சக்கரம்கறி னன்.
2. பயனுவமைத் தொகையாவது பிரயோச
நிற்கைதப்பற்றி உவமையாக வருவது.
- (உ-ம்.) மழுக்கை, கிளிமொழி, கற்பகக் கொடையான்.
3. மெய்யு வமைத் தொகையாவது உருவத்
தைப்பற்றி உவமையாகவருவது.
- (உ-ம்.) உடுக்கையிடை — மங்கும்
மலைப்புயம் — பிரைருதல்
4. உரு வுவமைத் தொகையாவது நிற்கைதப்ப
ற்றி உவமையாக வருவது.
- (உ-ம்.) பவளவாய் — குவளோககள்
முஞ்சுப்பல் — பால்வன்னன்
- குருவிபோல் கூபபிட்டான் என விரியும். மற்று
ஙைகளும் இப்படியே.
22. கடுவிலும் கண்டசியிலும் உம் என்னும் இடை
ச்சொல் மறைந்துவருவது உமமைத் தொகையாம்.
- அது எண்ணலளவை, எடுத்தலளவை, முகத்த
லளவை, நீட்டலனவைகளால் நான் குவகைப்படிம்.
எண்ணல எனவை	முகத்தலளவை
லூஞ்சீற்கால	படியாழாக்கு
இரண்டேமுக்கால்	படியாழுக்கு
மூங்றனா	கலவேதூணி
நால்ளா	பதக்கே நானுழி

எடுத்தலளவை	நீட்டலளவை
கழுஞ்சேகால்	சாணங்குலம்
ஒன்றுக்காலும் கழுஞ்சைக்காலும், படியும் ஆழாக்கும், சாலூம் அங்குலமும் என்றுவிரியும்.	

23. வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகைகளி ன், புறத்தில் (வெளியில்) வேறுசொல் மறைந்து வருவது அன்மொழித்தொகையாம்.

வேற்றுமைத்தொகைப் பினைத்தொப்பு புறத்துப்பிறந்த அன்	பிறந்த அன்மொழித்தொ மொழித்தொகை.
பூங்குழல் வந்தாள்	தாழ்க்குழல் வந்தாள்
பொற்றெழுதி வந்தாள்	ஸர்வளை வந்தாள்
பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்தது	உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்தது
கருங்குழல் வந்தாள்	பிறைந்தல் வந்தாள்
பொற்றெழுதி வந்தாள்	வேல்விழி வந்தாள்
உம்மைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தது உயிர்மெய் இது.	
நிர்மோர் கொடுத்தான்.	

பூவை முடித்த கூந்தலையுடையபெண். ஸர்ந்த வளையலை அணிந்தபெண். கருமையாகிய குழலையுடையபெண். பிறைபோன்ற நுதலையுடையபெண். உயிரும் மெய்யும் கூடிப்பிறந்த எழுத்து எனவிரியும். இவைக

விள் அல்லாத மொழிகள் பெண், எழுத்து. மற்றவைகளும் இப்படியே விரியும்.

24. விலைமொழி முறைவேற்றுமையாகவும், விளி வேற்றுமையாகவும், தெரிநிலைப் பெயரோச்சமாகவும், குறிப்புப் பெயரோச்சமாகவும், தெரிநிலை விளையெச்சமாகவும், குறிப்புவிளையெச்சமாகவும், தெரிநிலைவிளைமுறைகவும், குறிப்புவிளைமுறைவும், இடைச்சொல்லாகவும், உரிச்சொல்லாகவும், நின்றுல அவை முறையே எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், தெரிநிலைப்பெயரோச்சத்தொடர், குறிப்புப் பெயரோச்சத்தொடர், நெரிலை விளையெச்சத்தொடர், குறிப்பு விளையெச்சத்தொடர், தெரிநிலை விளைமுறைத்தொடர், குறிப்பு விளைமுறைத்தொடர், இடைச்சொற்றெடுத்தொடர், உரிச்சொற்றெடுத்தொடர் என்று சொல்லப்படும்.

எழுவாய்த்தொடர் (உ.-ம.) விளித்தொடர்

இராமன் வந்தான்	இராமா வா
மரம் வளர்ந்தது	அண்ணு போ
நான் செய்தேன்	பாவிகாள் கேளீர்
நீ போனும்	ஜூயாவா
தெரிநிலைப்பெய	குறிப்புப்பெய
ரோச்சத்தொடர்	ரோச்சத்தொடர்
வந்த மாடு	நல்லகாலம்
சென்ற மனிதன்	கிறியவீடு
நின்ற குதிகா	புகியமாடு
பழக்கும் பரடம்	பழயவண்டி

தெரி-வினையெச்சத் தொடர்	குறி-வினையெச்சத் தொடர்
வந்துபோனான்	வலிய வந்தான்
இநுக்கவட்டான்	மெல்லச் செய்தான்
செய்தால் கொடுப்பான்	சிறிது பேசினான்
கொடுத்துப்போனான்	ஒம் து சென்றான்
தெரி-வினைமுற்றுத்தெதொடர்	குறி-வினைமுற்றுத்தொடர்
வந்தான் இராமன்	பெரியன் இராமன்
கொச்சித்தேன் நான்	உரியன் அவன்
செய்தாய்க்	பெரியது மரம்
வாழ்க் இராமா	சிறியன பசுகள்
உடைச் சொற்றெருடர்	உரிச்சொற்றெருடர்
மங்கிருன்று	சாலச் செய்வார்
ஒ பெரிது	உழிமுடை
ஆ சிறிப்பு	மாங்கரம்
(இராம) உமபோனான்	நனிஇனிது
2). அநிக்குத் தொடராவது ஒரு சொல்லையே இரட்டித்துச் சொல்வது.	2). அநிக்குத் தொடர் கொடித் தொட்டு கொடித் தொட்டு வந்தே என்றேன்
(உ-ம.) பாம்பு பாம்பு	கொடித் தொட்டு கொடித் தொட்டு வந்தே என்றேன்
நெருப்பு நெருப்பு	வந்தே என்றேன்
26. தொகைகிலைத்தொடர்களில் முன்மொழியிலும், பின்மொழியிலும், பலமொழிகளிலும், புறமொழியிலும் பொருள் சிறந்து விற்கும்.	(உ-ம.) செக்காம்கா, தாம்காப்பு முன்மொழிகளில் பொருள் சிறந்தன.

கண்ணினம், வென்மதி, உப்பளம், பின்மொழிகளில் பொருள் சிறந்தன.

வெற்றிலைப்பாக்கு, இராப்பகல், சேர்சோழபாண்டியர் பலமொழிகளிலும் பொருள் சிறந்தன.

தேன் மொழி, கருங்குழல் இவைகளையுடைய பெண் என்னும் சொல்லில் பொருள் சிறந்தது.

27. உயர்தினை ஒருமைப்பெயர் உம்மைதூர் கையாகவந்தால் பலர்பால விகுதியால் முடியும்.

(உ-ம்.) இராமலட்சுமனர், சேர்சோழ பாண்டியர், எகுல சகாதேவர், இராவண கும்பகருணர்.

28. அஃஃறினை ஒருமைப்பெயர்களும், இருதினைக்கும் பொதுவான ஒருமைப்பெயர்களும், உமைமத்தொகையாகவந்தால் ஈற்றில் பண்மை விகுதியைப்பெற்றும் பெருமலும் வரும்.

(உ-ம்.)

ஆழிமாடுகள்.

குளங்குட்டைகள்

தாய் தங்கைகள்

மாதா பிதாக்கள்

ஆடு மாடு

குளங்குட்டை

தாய் தங்கை

மாதா பிதா

29. சிலநூலை நிலைத்தொடர்கள் இரண்டுமுதல் ஏழுவகைப் புணர்ச்சிகளாக மயங்கிவரும்.

(உ-ம்.) கடவுள் வணக்கம் என்பதை கடவுளை வணக்கும் வணக்கம், கடவுளுக்குவுணக்கம் என இரண்டாம் வேற்றுமையாகவும் நாலாம்பீவற்றுமையாகவும் கொள்ளலாம்.

தற்சேர்ந்தார் என்பதை தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னேலி

சேர்ந்தார், தன்னிடக்கில் சேர்ந்தார் என முன்றுவகைப் புணர்ச்சியாகக் கொள்ளலாம்.

சொல்லிலக்கணம் என்பதை சொல்லினது இலக்கணம், சொல்லுக்கு இலக்கணம், சொல்லில் இலக்கணம், சொல்லி லக்கணம் சொன்னதால் என நான் குவகைப்புணர்ச்சியாகக் கொள்ளலாம். சொல்லிலக்கணம், சொன்னதால் என்பது அன்மொழிக்கொலை.

‘பொன்மனி என்பதை பொன்னுலாகிய மனி, பொன் ஞுகிய மனி, பொன்னில் பதிந்தமனி, பொன்னேயுசேர்ந்த மனி, பொன்னும் மனியும் என ஜகது வகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

மரவேவி என்பதை மரத்தைக்காக்கிறவேவி, மரத்தாலாகியவேவி, மரத்தாகுவேவி, மரததினதுவேவி, மரத்தின்புதுத்துவேவி, மரமாகியவேவி என ஆறுவகைப்புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

சொற்பொருள் என்பதை சொல்லால் “அறியப்படுகிற பொருள், சொல்லுக்குப்பொருள், சொல்லினதுபொருள், சொல்லில்பொருள், சொல்லானதுபொருள், சொல்லாகியபொருள், சொல்லும் பொருளும் என ஏழுவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

30. (a) பெயரொச்சம், விளையெச்சம், உம்மையெச்சம், பிரிநிலையெச்சம், எனவெச்சம், எதிர்மறையெச்சம், குறிப்பெச்சம், ஒழியிகையெச்சம், இசைச்சம், சொல்லெச்சம் என்கிற இந்தப் பற்றுவகை எச்சங்களும் தமது எச்சச் சொற்களாகிய பெயர் விளைகளைக் கொண்டுமுடியும்.

(b) ஒழியிசை யெச்சமாவது குறைந்து வருகிற சில சொற்களைத் தழுவி நிற்பது.

(c) இசையெச்சமாவது பொருள்விரித்துச் சொல்வதற்கு வேண்டிய ஒன்றும் பலவுமாகிய சொற்கள் மறைந்து வருவது.

(d) சொல்லெச்சமாவது சோல் என்னும் வார்த்தை மறைந்து வருவது.

(உ-ம்.)

உண்டமனிதன், உண்ட எல்லனும் பெயரொச்சம் தன் எச்சமாகிய (குறைவாகிய) மனிதன் என்னும் பெயரைக்கொண்டது.

உண்டுபோனுன், உண்டு என்னும் விளையெச்சம் தன் எச்சமாகிய போனுன் என்றும் விளைச்சொல்லீக்கொண்டது

இராமனும் வந்தான், உம் என்றும் உம்மையெச்சம் தன் எச்சமாக்கிய முன்னே கிருஷ்ணன் வந்ததல்லாமல் என்கிற சொற்களைப்பொண்டது.

இராமனே சொன்டான், ஏ என்னும் பிரிநிலை எச்சம் தன்னெனச்சமாகிய பிறா கொள்ளவிட்டில் என்னும் சொற்களைக்கொண்டது.

கல்லென நகைத்தான், என என்னும் எனவெச்சம் தன் எச்சமாகிய நகைத்தான் என்னும் விளையெட்டொண்டது.

நானேசெய்தேன், ஒ என்னும் ஏதிடமறை எச்சம் தன் எச்சமாகிய செய்யவில்லை என்னும் விளைகளைக்கொண்டது.

கல்லீக்கழுக்க நன்றாய்ச்சமைத்தாய், கல்லீக்கழுக்க என்னும் குறிப்பெசும் தன் எச்சமாகிய நன்றாய்ச்சமைக்கவில்லை என்னும் விளையெட்டொண்டது.

புதிய புஷ்டகம் கான், படிக்கவேர வந்தான், புதியயுள் த்சம் கான், படிக்கவேர என்னும் ஒழியிசை யெச்சங்கள் தம் மெச்சங்களாகிய “இப்பொழுதுக்பூந்தது” “வினோயாடவந்தான்” என்னும் சொற்களைக்கொண்டது

கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல், கற்றதனால் என்னும் இகை ஏச்சம் தன் ஏச்சமாகிய ‘‘ஒருவன் பலநூல்களை நன்றாய்’’ என்னும் சொற்களைக்கொண்டது.

வருயேன் என்றான், என்றான் என்னும் சொல்லெச்சம் தன் ஏச்சமாகிய “சௌரல்” என்னும் சொல்லைக்கொண்டது.

31. செய்யுளில் பெயர் வினைகளின் ஈற்றில் உள்ளன, ஸ், ரி, டி, மெய்களின் அயல் ஆகாரம் ஒகாரமாகும்.

நல்லான் =நல்லோன். வந்தான் =வந்தோன்.

நல்லாள் =நல்லோள். வந்தாள் =வந்தோள்.

நல்லார் =நல்லோர். வந்தார் =வந்தோர்.

நல்லாய் =நல்லோய். வந்தாய் =வந்தோய்.

32. வேற்றுமை யுருபுகள் கலந்து அடுக்கி வந்தாலும் கலவாமல் அடுக்கிவந்தாலும் ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உ.ம.) அரசன் பகைவளை வாழால்வெட்டி னுன். முதல் வேற்றுமையும், இரண்டாம் வேற்றுமையும், மூன்றாம் வேற்றுமையும்கலந்து அடுக்கிவந்துவெட்டி னுன் என்னும் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டன.

இரசமனையும் கிருஷ்ணனையும் கூப்பிட்டான், இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு வேது வேற்றுமை யுருபுகளுடன்

கலவாமல் அடிக்கிவங்குதலூடுமிட்டுக்குன்ற சொல்லைக்கொண்டது

வரள் கைக்கொண்டான் - இரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் ஏழாம்பேவற்றுமையுருபும் மறைந்து கலந்த அடிக்கிவங்குது ஒரு முடிக்குன்ற சொல்லைக்கொண்டன.

அருள் அறம் உடையான்-இரண்டாம் வேற்றுமையுருபுமளவுது, யே நவேற்றுமைகளுடன் கலவாமல் அடிக்கிவங்குது ஒரு மும்ப்புக்குன்ற சொல்லைக்கொண்டது. ..

33. விளைமுற்றும், பெய்ரோசசுரும், விளையெக்சமும் கோருவனை விளைஞ்சுடன் கலவாபல் நினிந்தனி ஆடுக்கிவந்தால் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்)

<p>ஆம் ஞன் பாம் ஞன் இராமன் கற்ற கூட்ட பெரியோர் ஆடிப் பாடி அமர்ந்தான</p>	<p>விளைமுற்றும், பெய்ரோசசும், விளையெக்சமும் கலவாமல் அடிக்கிவங்குது ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டன.</p>
---	---

34. இடைப்பிற வரலாவது யேற்றுமை உருபுகளும், விளைமுற்றுமைகளும், பெய்ரோச்சங்களும், விளையெக்சங்களும் ஆடிய இவைகள் குதும் இவைகொண்டு முடியும் சொற்களுக்கும் நடுவில் அவசிடத்துக்குப் பொருத்தமுடியனவாய் வருஞ் சொற்களாம்.

(୩-ମ୍)

சார்தன் (வயிறுநிரம்ப) உண்டான்
 அறக்கை (நன்றாக) செய்தான் }
 வந்தான் (கேற்றுப்போன) இராமன் }
 வந்த (தென்தேசத்துப) பிராமணன் }
 வந்து (தன்றூர்க்குப) போனான் }
 } வயிறுநிரம்ப
 } முதலியலைவிடுதைப்
 } பிறவரல.

35. வினைமுற்றும், வினையோச்சமும் முடிக்குஞ்
 சொல்லுக்குமுறையில் வருவதுமல்லாமல் கடைசியிலு
 ம் வரும்.

(୩-ମ୍) வந்தான் இராமன் என்பது இராமன் வந்தான்
 என்றும், வந்துபோனுள் என்பது போனுள் வாது என்றும்
 வருதல்கான்க.

36. ஆரூம்வேற்றுமை யொழிந்த மற்ற ஏழுவே
 ற்றுமைகளும் முடிக்கும் வினைக்கு ஈற்றிலும் வரும்.

(୩-ମ୍)

வந்தான் இராமன்.	வந்தான் பட்டணத்திலிருந்து
வெட்டினான் மரத்தை.	போனான் வீட்டில்
செய்தான் இராமனால்	வா அன்றை
கொடுத்தான் இராமனுக்கு	

37. வேற்றுமைகள் முடிக்குஞ்சொல்லுக்கு ஈற்
 றில்வரும்போது இரண்டாம் வேற்றுமை மாத்திரம்
 கொடுக்கயாகவரும்.

(୩-ମ୍) கட்டி னன் வீடு, படித்தான் பாடம்.

38. சிலசோறகள் வினைகொண்டு முடியும்போது
 தன் இனத்தைத் தெரிவிக்கும்.

(உ-ம.) நஞ்சன்டவன் சாவான் என்றால் நஞ்சன்டவன் சாவான், நஞ்சன்டவர் சாவார், நஞ்சன்டது சாகும், நஞ்சன்டவைசாகும் என மற்றபால்களையும் தழுவுதல்காண்க.

39. திணையும், பாலும், இடமும், காலமும், வினாவும், விடையும், மரபும் ஆகிய இந்த ஏழும் தப்பாகவந்தால் வழுவாம். வழு = தப்பு.

(உ-ம.)

வழு.

வழாங்கீல்.

அரசன் வந்தது-திணைவழு	அரசன் வந்தான்
அவன் வந்தார்-பால்வழு	அவன் வந்தான்
நான் வந்தான்-இடவழு	நான் வந்தேன்
நாளை வந்தான்-காலவழு	நாளைவருவான்.

ஒரு விரலைக்காட்டி சீறிதா பெரிதா என்	இரண்டு விரலைக்காட்டு எதுபெரிது ? எதுசிரிது ? என்பது.
-------------------------------------	--

கடலுக்குச்சென்னை எடுத்த சிசையில் இருக்கிறது என் நவலுக்குள்வல்லாத்திருப்ப	விடைவழு கடலுக்கு மேற்கிலி ருக்கிறது என்பது.
--	---

நாய்க்கன்று. மரபுவழு. நாய்க்குட்டி.

40. திணை ஓயத்தையும், பால் ஓயத்தையும் அது எதன் பொதுச்சொல்லால் சொல்லவேண்டும்.

(உ-ம.) குற்றியோ மகனே அங்கே தோன்றுகிற உரு. திணையில் சந்தேகம்வந்தபோது உரு என்கிற பொதுச்சொல் வந்ததுகாண்க.

ஆண்மகனே பெண்மகளோ அங்கே தோன்றுகிறவர் பாவில சந்தேசமவாதபோது சோங்ருகிறவர் என்னும் பொதுச்சொல் வாதங்காலை.

41. மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினாலும். சிறப்பினாலும், கோபக்கிளாலும், பழிப்பினாலும், நினைபுச்சாலும் வழுவாய்ச்சாலும் குறுகம் இன்று. தீவாவாறுவருதற்கு வழுவங்காலும் பென்றுபெயர். வழுவங்காலும் தப்பாய்க்காலும் முத்தேர்களால் ஒக்டுக்கெராள்ளப்பட்டது.

தினைவழுவங்காலி.

(ஒ-ம.)

பாவை என் அம்மைவாந்சாள்ளன்பது மகிழ்ச்சியால் அறியலையிடுமிருப்பதற்கு.

கிளியாரோசொல்லீ-உயாவினால் அஃறிலூ உயர்க்கூரயாயிற்று.

என்பின்னைக்கேள எனக்குச்செல்கடி - சிறப்பினால் உயர்க்கூரயை அஃறிலூ ஆயிற்று

ஒருவர் சொல்லுக்கென்ன தாடாமஅறிக் கூராள்ளான் அக்த உயிரால் என்னபயன் - கோபத்தால் உயாதலீஸ் அஃறிலீனயாயிற்று.

நாம் கடவுள் உடைட்டை-பழிப்பினால் உயர்தினை அஃறிலீனயாயிற்று.

பால்வழுவங்காலி.

தன்மகளை என் அம்மைவந்தாள் என்பது மகிழ்ச்சியினால் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

ஒருவளைப்பார்த்து அவர்வசதார் என்பது உயர்வினால் ஒருமைப்பால் பண்ணமைப்பாலாய் வந்தது.

ஆ. முழுங்கிளப்பார்த்த சீடி உலகத்துக்குத் தாய் என்பது சிறப்பிருல் ஆண்பால் பெறப்பாலாய் வந்தது.

இந்த பொரார்த்து நீர், டாக்கெபெறுவீர என்பது சோபத்தி அல்ல ஒருமைப்பால் பண்ணமைப்பாலாகவுந்தது.

பெண்புடுக் கேட்பவகைப்பார்த்து முவன் பெண்ணென்பது பாதிப்பியுல் ஆண்பால் பெருமாபாலகவந்தது.

42. ஒருமைப்பால் பண்ணமைப்பாலீயர், பண்ணமைப்பால் ஒருமைப்பாலீயம், தழுவிவரவுது பால்வழுவுமைத்தியார்.

(ஏ-ம்.)

வெரில் எல்லாம் மகிழ்ச்சத்து. இதில் வெரில் என்னும் ஒருமைப்பால் எல்லாம் என்றும் பண்ணமைப்பெயரைத் தழுவிவாது.

இரண்டு என்னும் சிவக்கது. இதில் கண் என்னும் பண்ணமைப்பெயர் சிஸ்ட்டாக என்றும் ஒருமையிட்டுக்கொண்டது.

43. ஒரிடக்கு; சொல் மற்கீழரிடக்குதுச் சொல் கீத் தழுவிவருவது இடவழுவுமைக்கியாம்.

(ஏ-ம்.)

இராமா தாய் புப்படிச்செய்வேண-இங்கே தாய் என்னும் படாக்கைப்பெயர் தன்மையிட்டு நிற்கவந்தது.

44. மூன்றுகாலத்திலும் சொழில் இடையில் நீங்காமல் நடக்கின்றபொருளை கிகழ்காலத்தால் சொல்ல வேண்டும்.

(உ-ம்.)

தெய்வமிழுங்கேறது. அறாதுகிற ரா.
அரசர் ஆரைக்கிறா. கடல் ஓவிக்கிறது.

45. வினாவினாலும், மிகுகியிலூலும், தெளிவினாலும், இயலபினாலும் ஒருகாலம் மறஞ்சூர்காலமாக மாற்றவரும். இந்தால் வழுவனமைதி யென்னப்படும்.

(உ-ம்.)

சாப்பிட்டிறவனும் சாபபிடப்போகிற ஜூம் தம்மையஷூத்தவாலும் குச்சாபபிட்டேன், சாபபிட்டேனென்ற சொல்லுதல் விரைவினால் நிகழ்காலமும், எதாகாலமும் இறங்காலமாகவாது காலவழுவமைதி.

நீ அவரூடன்பார்தால் செத்தாய், சாகிருய் - இந்தக் காட்டில் போன்றுண் இழுந்தார் இழுங்கிறுய் இவை மிகுதி மின்னார்க்காலம் இறங்காலமும், நிகழ்காலமும் ஆயிற்று.

சாதனும், குணம் முதசலும் தப்பினாலும் குப்பும் ஆகையால் இது மிகுந்.

ஏற்குஞ்சுப்பதால் சுவாக்கம்புகுங்கான், புதுப்பிழன். ஏறும்புமுட்டைகொள்ளுது திட்டை ஏற்றினால் மழைப்பயத்து, பெய்கிறது இவைதெளிவினால் எதிராலம் இறங்காலமும், நிகழ்காலமும் ஆயிற்று.

நான் முன்படிப்பது படிக்கிறது இப்பள்ளிக்கூடம். இதில் இறங்காலம்யாதொருகாரணமும் ஓல்லாமல் இயல்பினால் நிகழ்காலமாகவும் எதிராகலமாகவும்வந்தது.

46. வினா ஆறுவகைப்படும்

அறிவினு, அறியாவினு, ஜூயவினு, கொள்வினு, கொடைவினு, ஏவல்வினு.

(உ-ம.)

உபாத்தியாயர் இப்பாட்டுக்குத் தப் } பொருள் என்ன என்பது } மாற்றுக்கண் உபாத்தியாயரை } அப்படி கேட்டல் }	அறிவினு. அறியாவினு. ஜூயவினு. கொள்வினு. கெரடவினு. ஏவல்வினு.
கமிரோ பாம்போஎன்பது பய ருண்டோ செட்டுமயாரே என்பது உங்க்குப்புக்கதகம் இல்லையேர என்பது இராமா நீ இன்னும் வரசில்லையா என்பது	ஜூயவினு. கொள்வினு. கெரடவினு. ஏவல்வினு.

47. வினை எட்டுவிவகைப்படும்.

சுட்டுவினை, மறைவினை, நேர்வினை, ஏவல்வினை, வினைவினை, உற்ற துளைத்தல்வினை, உறுவதுகூறல்வினை, இனவினை. (உற்றதுகூறத்தல்=நடந்ததைத்தொல்வது, நடக்கிறதைத்தொல்வது; சொல்லுதல். உறுவதுகூறல்=இனி நடப்பண்தச்சொல்வது. இனவினை=கேட்டதற்குச் சம்பந்தமான மிற்குருஞ்சைத்தொல்லுதல்.)

(உ-ம.)

சென்னைக்கு வழிக்கு என்றால் } இது என்பது } இராமா இது செய்வாயா என்றவ } அக்குச் செய்யேன்னபது. } செய்வேன் என்பது } நீ செய்ன்பது } செய்வேனு என்பது }	சுட்டுவினை மறைவினை நேர்வினை ஏவல்வினை வினைவினை
---	---

தலைவர்களுக்கு நோகிறது என்பதை உங்களுக்குத் தலைவர்களும் என்பது உறுவது கூறலா விடை மற்றும் செய்வேன் என்பது இனவிடை

48. எந்தபொருளை எந்தச்சொல்லால் பெரியோர்கள் சொன்னார்களோ அப்படியே நாமும்சொல்வது மரபாம்.

(உ-ம.) சிக்கக்குட்டி	அணிபிள்ளை	பச்சில் ஏன்று
குருக்குட்டி	குரிப்பிள்ளை	யாரீஸ் ஏன்று
ஆட்டுக்குட்டி	கிளிப்பிள்ளை	மாங்கள்ரு

சிக்கக்குட்டி, அணிருக்குஞ்சு, பச்சில்குட்டி என்பதை குற்றமாம்.

49. செய்யப்படுபொருளை கர்த்தாவைப்போல் கூறுதல் வழக்கத்தில் உண்டு.

{ (உ-ம.) விடுமாடுநான்வா,	{ இந்தமாட்டுடையான் கிண்ணது	வாங்குமிகுஞ்சன்
இந்தத்துணி நான்கொடுத்து		இந்தக் குளியாகான கொடுத்தேன்.

காந்தி திலம் செயல் சாலைகளையும் காடாவைப்போல் வைத்துச் சொல்வதும் உண்டு.

இந்த இறுநான் எழுத்தினது	{ கான் இது இறகால் எழுதினேன்.
இந்தவீடு அவன் இருந்தது	{ இத்தலீட்டிய வாவன் இருந்தான்.
இந்தத்தொழில் அவன் செய்தது	{ இதத்தொழிலை அவன் செயதான்.
இந்தவருஷம் நான்விறந்தது	{ இதவருஷத்தில் நான்பிறக்கேன்.

50 பொருள்மாதிரி அறபெயாசீலையும் அடை மொழியாகப் பொறுவதங்கு சொற்றன இனப்பூள்ள வைகளாகவும் இனமில்லாதவைகளாகவும் இருக்கும் இன முரள் ப   இ னமில்லாதவை

பெய் கடி	உடபாஜ ப	பொருள்
குறைந்தவை	ஏாப் பை	இடம்
கார்ட்தினைக்விளக்கு	நா டார்மா /	காலம்
பூரம்	கீல்மரம்	சிரை
செஞ்சாம் நா	வெண்பா ஸி	செண்ம
வைது, காபடி	கேரா பாரிர	கோழில்

51 ஒரு குடைமொழியும், ஒருசினைப்படி யரும, ஒரு முறைப்பானது ஒடிக்கு ஒன்றை ஒரு விசேஷத் து வரைப

(ஒ-ம) செடி நா நானா.   கிண்ணகோள் அபசன
 ஓ நாக மு கங்கன   கி கா யா ந
 52 நீரா நாடி / நாடுமொழிரா ஒருமுாலை விசேஷத்து வார எலும நாடி

(ஒ-ம) சிறு கருங்காக சா   வரு டெரு தீதசம
 பை வெளை ந த ரிசி   இரண்டுடெருநாயகன்

நீ வழக்கு வேறுபாடாமல் பொருள் சீவாறுபட வேற்குப் பொட்டு மொழிசீலை கிழை நுடோங்கள் வீணாக்கள் குமபழு கல்லுமொழி வருமொழிகள் போன்ற உசச்சரி கக்கீவண்டிம.

(ஒ-ம)
 குறுமபரமபு = குறுமபாமபு = சிறியபரமபடிக்குக்கு கருவி.
 குறுமப ரமபு = குறுமபாளன்றஞ் சாதியாருடைய அமபு

புத்தியில்லாதவன் = புத்தி யில்லாதவன் = மூடன்.

,, =புத்தியில் ஸாதவன்=புத்தியினால் குரியினை
ஒரபானவன்.

54. சுட்டுப்பெயர் தான் சுட்டும் பெயருக்குப்
மின்னோ வரும்.

(உ.ம.) இராமன் வந்தான் அவரூக்குச் சோறுபோடு.

குதிரைவந்தது அதற்குச் சங்கீர்ணாகாட்டு.

விரைவு - சிறை - மகுதி - உவகை-அச்சம்- அவ
லம் எனகிற காரணம்களால் சொற்கள் அத்தில் வரு
ம். உவகை-சந்தோஷம். அரசம-பயம். அவலம்-
விளம்.

(உ.ம.) போ போ - விளைவு வருக வருக - உவகை
அடி அம - சினம் பாமபு பாமபு - அச்சம்
பூது வக்குபோன்ன் - மிகுதி. வாழேன் வாழேன்-அவலம்

55. இத்தீர்த்தீர்த்தீர்த்தீர்த்தீர்த்தீர் அறிந்க பொருளீஸ்யும், ஏக்
காலத்திலும் இவ்வாத பொருளீஸ்யும், எவ்விடக்கதும் இ
ல்லாத பொருளீஸ்யும் வினைபோடு கூட்டிட சொல்லும்
போது முற்றும்மை வரும்.

(உ.ம.)

இரண்டுக்கண்ணும் சிவந்தன } இர்த்தீர்த்தீர்த்தீர்த்தீர் அறிந்தபொ
இரண்டுகாதும் நோகின்றன } ருள்.

முயற்கோடு ஏக்காலத்திலும் இல்லை } ஏக்காலந்து மில்லாப்
ஆகாயப்பூ ஏக்காலத்துமில்லை } பொருள்.

ஆமைமயிக்கம்பளம் எங்குமில்லை } எவ்விடத்திலும் இல்
மரணத்துக்குச் சுப்பினவர் எங்குமில்லை } ஸாத பொருள்.

சொற்றேடரியல்.

1. சொற்றேடராவது பெயர்முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குபட்டுத் தொடர்ந்து நிறபது.

2. வாக்கியமாவது எழுவாயும் பயனிலையும் செய்ப்படு பொருள்முதலியவைகளோடு கூடியாவது, கூடாமலாவது முடிந்து வருவது.

(உ-ம.) இராமன் விட்டை உக்டி-னன்
இராமன் வாத்சான்

3. எழுவாயாவது வாக்கியத்தின் முறைப்பொரு ஜோயாம்.

(உ-ம.) பொன்னன் வங்கான்; இதிலை பொன்னன் என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகையால் எழுவாய்.

4. பயனிலையாவது எழுவாயின் தீசமலை கொட்டி-கொண்டு, அவ்வெவழுவாயைக் கொண்டுமுடிவுதாம்.

(உ-ம.) இராமன் பமத்தான் இதிலை படித்தான் என்னாலும் சொல் இராமன் என்னும் எழுவாயின் தீசமலைக்கொட்டி-கொண்டு அவ்வெவழுவாயைக் கொண்டு முடிதலால்பயனிலையாம்.

5. செய்ப்படுபொருளாவது எழுவாயினது தொழிலின்பயனிப்பெற்றுவருஞ் சோல்லாம். இச்செய்ப்படுபொருளைப் பெற்றுவரும் பெயர்இரண்டாம் வேற்றுமையுருபேற்றேவரும்.

6. வாக்கியத்தில் எழுவாய் மறைந்துவருவதும் உண்டு.

(உ-ம.) ஊருக்குப்போனேன் இதில்நான் என்னும் எழுவாய் மறைந்திருத்தல் காணக்.

7. பல எழுவாய்கள் சேர்த்துவந்து ஒரோபயனிலை யைக் கொண்டுமுடியும்.

(உ.-ம.) இராமலூம், கிருஷ்ணரும், கோயிந்தனும் போ னார்கள்.

8. ஒரொழுவாய் பல பயனிலைகளையுக்கொண்டு முடியும். ஆதாபபல பயனிலைகளாகிய விளைகளில் கடை சிறினை பாத்தி முற்றுவினையாகவும், மற்றவைகள் எச்சவினைகளாகவும் வரும்.

(உ.-ம.) இராமன் காலையில் எழுத்து, தர்சசத்தில் செய்து, கடவுளையாகி, உங்கி, உடுத்து, பாடசாலை நுபரிபானன். இதில் இராமன் ஏன்றும் எழுவாய்க்கூ எழுத்து, செய்து, வாழுக்கி, உள்ளு, உடுக்கு என்றும் விளைபெச்சகளும் போன்றன என்றும் விரோதம் பயனிலையாதல் காணக்.

9. ஹாந்வாக்கியத்தில் பலசெயப்படி பொருள்கள் வருகலுமிருங்கிறது.

(உ.-ம.) இராமன் வீட்டையும் ஜுடுமாடுகளையும் விற்றன்.

10. எழுவாயும் பயனிலையும் திணை, பால், இடங்களில் மாறுபடாமல் ஒத்திருந்துவேண்டும்.

(உ.-ம.) ஆவள வந்தான்	நான் வந்தேன்
அவளோ வந்தான்	நாம வந்தோம்
அவர் வந்தார்	நீ வந்தாய்
அது வந்தது	நீர் வந்திர்
அவை வந்தன	

புணரியல்.

1. புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியிறும் வருமொழி முதலும் ஒன்றாகச் சேர்வதாம்.

2. அங்கப்புணர்ச்சி டியல்புர்ப்புணர்ச்சி, விகாரப்புணர்ச்சி என இரண்டு வகைப்பட்டும்.

3. இயல்புப் புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியம் வருமொழியும் விகாரப்படாமல் புணர்வதாம்.

(உ-ம.)

மண்+வீடு =மணவீடு. பொன்+மணி =பொன்மணி.
மூள்+வேலி=மூளயேலி. வேல் +அறுகு=வலழுகு.

4. நிலைமொழியும், வருமொழியும் ஒன்றேடோன்று புணரும்பொது சௌன்றல், தூநிதல், ரெட்டுல் விகாரங்களைப்பெற்றவருவது விகாரப்புணர்ச்சியாம்.

5. நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடவில் ஏழுக்தாவது சாரியையாவது தோன்றுவது தோற்றல் விகாரமாம்.

(உ-ம.)

மா → காய்=மாங்காய்	{	ங், ஞ, என்னும் ஏழுத்துகள்
நாய்+கால்=நாய்க்கால்	{	தோன்றன.

ஆல்+பழம்=ஆலம்பழம்	{	அம்-சாரியை தோன்றியது
புளி+பழம்=புளியம்பழம்	{	

6. ஒரொழுத்து மற்றே ஒரொழுத்தாகத் திரிந்து வருவது திரிதல் விகாரமாம்.

(உ-ம்) கல் + மலை = கண்மலை } லகரம்னகரமாகவும்,
பொன் + தகடு = பொற்றகடு } னகரமும் தகரமும் றக
ரங்களாகவும் திரிந்தன.

7. உள்ள எழுத்துக்கெட்டு நிற்பதுகெடுதல் விகாரமிரும்.

(உ-ம்.) மரம் + வேர் = மரவேர் } மகரம்கெட்டது.
மரம் + சூர் = மரநார் }

8. இ, ஈ, ஐ, இப்பூன்றுயிர்களுக்கு மூன் வருமொழி முதலில் உயிர்வந்தால் நடுவில் யகரமெய்தோன்றும்.

(உ-ம்.) மணி + அழகு	= மணி யழகு
பனி + உலர்ந்தது	= பனி யுலர்ந்தது
பழி + உடைந்தது	= பழி யுடைந்தது
தி + ஏரிந்தது	= தி யெரிந்தது
நி + ஒடினைய்	= நி யோடி. னைய்
ஈ + இருக்கிறது	= ஈ யிருக்கிறது
அடை + அழகு	= அடை யழகு
பளை + ஒளி.	= பளை யோளி
மலை + ஆறு	= மலை யாறு

9. அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஒள், இவ்வாறு உயிர்களுக்கு மூன் வருமொழி முறையில் உயிர்வந்தால் நடுவில் வீகரமெய்தோன்றும்.

(உ.-ம்.) பல + தூரசர் = பல வரசர்
 நிலா + இருக்கிறதா = நிலா வருக்கிறது
 மடு + அழகு = மடு வழகு
 பு + தசறதான் = பு, வதுத்தான்
 அவளேனு + இவன் = அவளேன் விவன்
 செளி + அழகு = செளி வழகு

10. பெயர்ச்சொல் ஏ காரத்தின்மூன் உயிர்வங்கு
 ல் வருமெய்தோன்றும்.

(உ.-ம்.) ஏ + அழகு = ஏ வழகு. எ = அம்பு
 சே + ஒழினது = சே வோழினது. சே = ரிஷபம்
 தே + ஆலயம் = தே வாலயம். தே = தெய்வம்

11. இடைச்சொல் ஏ காரத்துக்கு மூன் உயிர்வங்கு
 தால் யகர மெய் தோன்றும்.

(உ.-ம்.) அவளேனு + அடித்தான் = அவளேன யடித்தான்
 ஸீயே + அழைத்தாய் = ஸீயே யழைத்தாய்

12. சேம்மை என்னும் பண்புப்பெயரின் விகார
 மொழியாகிய சே எனபதன்மூன் உயிர்வங்குல் யகர
 மாவது வகரமாவது தோன்றும்.

(உ.-ம்.) சே + அடி = சேயடி   { சேயடி = சிவந்தபாதம்
 சே + அடி = சேவடி   { சேவடி “,
 இவ்வாறு தோன்றும் யகர கை மெய்களுக்கு உடம்
 படு மெய்யென்று பெயர்.

13. எகரவிடு மூன்னும் மூன்று சுட்டெழுத்துக்
 குக்கு மூன்னும் உயிரும், யகரமும் வந்தால் வகரம்
 தோன்றும். மற்ற வல்லினமூம், மெல்லினமூம், இ
 டையினமூம் வந்தால் அந்த அந்தளமூத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம.) எ+அரசர்=எவ்வரசர்   அ+அரசர் =அவ்வரசர்
 எ+யானை=எவ்யானை   அ+யானை =அவ்யானை
 எ+காலம்=எக்காலம்   அ+காலம் =அக்காலம்
 எ+நாள் =எங்காள்   அ+நாள் =எஅங்காள்
 எ+வழி =எவ்வழி   அ+வஸ்தி=அவ்வண்டி
 மற்ற சுட்டெடுத்துக்களோடும் இவ்வாறே கூட்டுக்காண்க.

14. குற்றிய லுகரத்துக்குபுன் உயிர்வந்தால் அக்குற்றிய லுகரங்கொட்டி, அது வறியிருந்த மெம்பில் வந்த உயிர் ஏறும்.

(உ-ம.) காடு + ஆண்டான் =காடாண்டான்
 விளக்கு + ஜெடுதது =விளக்கொடுத்தது
 வரகு + அமத்தான் =வரகருத்தான்
 15. குற்றிய லுகரம் வடமொழியா யிருந்தால் கேடாது.

(உ-ம.) சம்பு + ஜீ=சம்புவை, விண்டு + ஜீ=விண்டுவை
 16. முற்றிய லுகரத்துக்குபுன் உயிர்வந்தால் அம்முற்றிய லுகரமுங் கொடும்.

(உ-ம.) அறிவு+இல்லை=அறிவில்லை
 கதவு + உடைத்தால் =கதவுடைத்தான்.

17. வல்லின மெய்யின் மேல்வரும் முற்றியலுகரத்துக்கு முன் உயிர் வக்கால் அந்த முற்றியலுகரம் கெடாமல் வகர உடம்படுமெய் தோன்றும்.

(உ-ம.) [ந்து]
 புது+என்றுன்=புகுவென்றுன். அது+ஆயிற்று=அதுவாயிபசு + ஓடினது=பசுவோடினது. நடு + அழை =நடுவைற

18. தெர, ருகர சுமகளையுடைய நெடித்தோடர் க்குற்றிய ஒகரதனங்கு முன்னும், உயிர்த்தொடர்க்குற்றிய ஒகரத்துச்சு முன்னும் வேற்றுமையில் நாற்கணமும் வந்தால் அந்த உகரசீமனிய மெய் இரட்டும். (நாற்கணம்-உயிர், வல்லினம், மெல்லினம், இடையி-னம்.)

(உ.-ம்.)

காடு+இடம்	=காட்டிடம்	} ஆறன்பத ஞேடிம்
காடு+குதிரை	=காட்டுக்குதிரை	
காடு+மரம்	=காட்டுமரம்	
காடு+வாழ்க்கை	=காட்டுவாழ்க்கை	

{ இடம், கரை, மணல்,
வழி என்பவைகளைக்
கூட்டிஇரட்டுதல் கா
னச.

குறடு+அழுது=குறட்டுமுகு	} வயிறு என்பதனேடும்
துறடு+கோல்=துறட்டுக்கோல்	
துறடு+நலம்=துறட்டுநலம்	
துறடு+வழி=குறட்டுவழி	} இலாச்சல், கடுப்பு, ரோய், வலி என்பவைகளைக் கூட்டிஇரட்டுதல்கானசு.

19. தெர, ருகரங்களை ஈற்றிலுடைய மேற்சொல்லிய இருதொடரும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் இரட்டாவாம்.

(உ.-ம்.)

காடு+ஆண்டான்=நாடாண்டான்	} இரண்டாம் வேற்று குறடு+இழுத்தான்=குறடித்தான்
காடு+புகுந்தான்=காடுபுகுந்தான்	

} மைத்தொகை.
} ஏழாம் வேற்றுமைத்
வயிறு+புகுத்து=வயிறுபுகுத்து } தொகை.

20. இந்த போர், நகர ஈறுகள் ஆனால் வேற்று கைத் தொகையிலும், விரியிலும் இரட்டும்.

(உ-ம்.) ஆட்டுக்கால்; ஆட்டினதுகால். கயிற்றுச்சுருளை; கயிற்றினதுக்கருளை.

21. இங்குற்றியலுகரங்கள் பண்டுத் தொகையிலும் இரட்டும்.

(உ-ம்.)

ஆடு+பூச்சி=ஆட்டுப்பூச்சி. மலடு+எருமை=மலட்டெருமை வறடு+ஆடு=வறட்டாடு. மலடு+ஆடு =மலட்டாடு.

22. ஏருது என்னும் உயிர்த்தொடரும் இரட்டும்.

(உ-ம்.) ஏருது+மாடு=எருத்துமாடு.

23. சிறு, வெறு, குறு, நடு, புது என்னும் முற் ணிய ஒகரங்களாகிய பண்படிகளின் மூன் உயிர்வங்கால் உகரமேறிய மெய் இரட்டும்.

(உ-ம்.) சிறு+அப்பண்=சிற்றப்பண். ஏடு+ஆது=ஏட்டாறு வெறு+இலை =வெற்றிலை. புது+ஊர் =புத்தூர் குறு+உயிர் =குற்றுயிர்.

24. பெரு, அரு, கரு என்னும் முற்றியலுகரங்களாகிய பண்படிகளின் மூன் உயிர்வங்கால் முதல்நீண் டேவரும்.

(உ-ம்.) பெரு+ஆசை=பெராசை. பெரு+ஊர் =பேரூர் அரு +உயிர் =அருயிர். அரு +அமுது=அரமது கரு +ஆடு =காராடு. கரு +ஆடு =காராடு

25. உயினாயும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய எல்லாச் சொற்களின் மூன்னும் வரும் ஞ, ந, ம, ய,

வ என்னும் எழுத்துகளை முறைலுடைய சொற்கள் இருவழியிலும் இயல்பாகும். இருவழி=வேற்றுமை, அல்வழி.

(எ-ம.)

பஸா + ஞாத்சி	=பஸாஞாத்சி	}	
பனை + நார்	=பனைநார்		
யானை + மருப்பு	=யானைமருப்பு		
சிறுகண்-+ யானை	=சிறுகண்யானை		
பெரன் + வளையல்	=பெரன்வளையல்	வேற்றுமையிலியல்ட.	

பல+ஞானடு	=பலஞானடு	}	
பல+நாள்	=பலநாள்		
பல+மாடு	=பலமாடு		
பல+யானை	=பலயானை		
பல+வழி	=பலவழி	அல்வழியிலிபல்பு.	

காட்டாத ஈற்றுச்சொற்களின் மூன்றும் இவ்வாறே ஞ, ர, ம, ய, வ க்களை ஒட்டி யியல்பாதல் காண்க.

26. தனிக்குறிலையடுத்த யகரமெய்யின் மூன்றும் ரணி ஜூரத்தின் மூன்றும் வரும் ஞ, ர, ம, என்னும் எழுத்துகள் இருவழியிலும் மிகும்.

(எ-ம.) மெய் + ஞாத்சி	=மெய்ஞாத்சி	}	
மெய் + ஞீளம்	=மெய்ஞீளம்		
மெய் + மாட்சி	=மெய்ம்மாட்சி		
கை + ஞாத்சி	=கைஞ்ஞாத்சி		
கை + ஞீளம்	=கைஞீளம்	வேற்றுமை.	
கை + மலை	=கைம்மலை		

மெய கூன்றது	=மெய்ஞ்ஞான்றது	{
மெய நீண்டது	=மெய்வாநீண்டது	
மெய் + மாண்டது	=மெய்யமாண்டது	
கை + எருங்றது	=கைகளுருவாங்றது	

அல்வழி.

கை + நீண்டது	=கைகாங்ஸ்டது	{
கை + மாண்டது	=கைகம்மாண்டது	

27. உயிரிற்றுச் சொற்களின் பின்வரும் க, ர, ட, ப பெரும்பாலும் மிகும்.

(உ-ம.) படிக்க + சொடுத்தான் = படிக்கக்கொடுத்தான்
 செய்ய + சொன்னான் = செய்யக்சொன்னான்
 எடுத்து + தந்தான் = எடுத்தததந்தான்
 இந்த + பொருள் = இந்தப்பொருள்

28. பெரும்பாலும் மிகும் என்றவைகள் அடியில் வீகுக்குக்காட்டப்படும்.

தனிநெடில் மொழிமுன்னும், குறிலும் நெடிலும் சேர்ந்துவந்த மொழிமுன்னும் இருவழியிலும் வல்லி னம் மிகும்.

(உ-ம.)

பு + புத்தது = புப்புத்தது. பு + கொய்தான் = புக்கொய்தான்
 சுரு + பாய்ச்சது = சுருப்பாயக்தது. சுறு + பிழத்தான் = சுருப்
 [பிழத்தான்]

29. கட்டுத்திரியின் முன்னும் விழுத்திரியின் மூன்னும் வளிமிகும்.

(உ-ம.) அத + குதினா = அந்தக்குதினா. எந்த + தீவு = ஏந்தத்தீவு
 இந்த + சாதி = இந்தச்சாதி. எந்த + பொருள் = எந்தப்பொருள்

30. உயிளையும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய அஃநினைப் பெயர்முன் வேற்றுமையில் வலிமிகும்.
(உ-ம்.)

அதிகாரத்துக்கால் =குதிகாரக்கால். நாய் +கால் =நாய்க்கால் சினி +சிறஞ்சினிச்சிறது. தேர் +கால் =தேர்க்கால்

31. பண்புத்துதாகை உயர்த்தினையிலும், அஃநினையிலும் வலிமிகும்.

(உ-ம்.) நமபி +கொற்றன் =நம்பிக்கொற்றன்
சாலா +பாம்பு =சாலாப்பாம்பு
கார் +பருவம் =கார்ப்பருவம்
பொய் +பேச்சு =பொய்ப்பேச்சு

32. இகர, யகர, அகர விகுதிகளையுடைய வினையெச்சங்களினாலும் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) ஆடி +கொண்டான் =ஆடி க்கொண்டான்
போர்ப்பு +சொன்னுன் =போர்ப்பு சொன்னுன்
போக +தூருதேன் =போகப்பார்த்தேன்

33. வண்ணேடர்க்குற்றியலுகரத்துக்கு முன் அல்வழியில் வலிமிகும்.

(உ-ம்.) எடுத்து +தந்தான் =எடுத்துத்தந்தான்
பார்த்து +போனுன் =பார்த்துப்போனுன்

34. வண்ணேடர்க்குற்றிய லுகரத்திற்கு முன்னும் மென்னேடர்க்குற்றிய லுகரத்துக்கு முன்னும் வேற்றுமையில் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) கொங்குச்சிறகு. சங்குக்கூட்டம்.
பாக்குக்குலை. இரும்புத்துண்ண்.

35. இடையே மெய்ப்பெழுத்து மிகுங்குவரும் சூரி, ருகரா சுறுகளையுடைய நெடிற்றெடுடர்க்குற்றிய அவரத்துக்கு முன்னும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரத்திற்கு முன்னும் வேற்றுமையில் வலிமிகும்.

(உ-ம்.) ஆட்டுக்கால். ஆற்றுக்கால்
முருட்டுத்தொனி. கயிற்றுச்சருளை
(முருடு=ஒர்வாத்தியம்)

36. மெல்ல, பைய, வலிய என்னும் உடன்பாட்டுக் குறிப்பு விளையெச்சத்துக்கு முன்னும், அன்றி, இன்றி என்னும் எதிர்மறைக்குறிப்பு விளையெச்சத்துக்கு முன்னும் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) மெல்லக்கீட்டான். அன்றிப்போனுன்.
பையச்சென்றான். இன்றிகண்டான்.
வலியத்தந்தான்.

37. சுறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெய்ரோச்சத்திற்கு முன் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) படியாட்பாடம் =படியாப்பாடம்.
இல்லாட்பொருள் =இல்லாப்பொருள்.

38. இரண்டாம் வேற்றுமை விரியின் முன்னும் கான்காம் வேற்றுமை விரியின் முன்னும் வலி மிகும்.

(உ-ம்.)
அவளை +கண்டான் =அவளைக்கண்டான்
பழத்தை +பார்த்தான் =பழத்தைப்பார்த்தான்
அவனுக்கு +கொடுத்தான் =அவனுக்குக்கொடுத்தான்
ஊருக்கு +போனுன் =ஊருக்குப்போனுன்.

39. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் ட-
டன்தொக்க தொன்சாரிலும் மூராம் வேற்றுமை உரு
பும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையிலும் வல்லினம்
மிகும்.

(உ-ம்.)

தயிர் + குடம் = தயிர்க்குடம், ஏ + குட்டை = கைக்குட்டை
தெய் | பாளை = கெய் ப்பாளை, ஏ + போருள் = கைப்பொருள்

40. மகாம செட் | வரும் உயிரிற்றுமொழிகளின்
மூன்வரும் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) குள் க்காரா. மரத்தாங்கு.
குளக்கார்டு, மரப்பூட்டு.

41. பழி என்னும் இடைச்சொல் வினைச்சொல்லை
அடிந்துவரும்போது வளிமி நாது. கட்டையும் வினு
வையும் அடிந்துவரும்போது மிகுந்தும் மிகாமநும்
வரும்.

(உ-ம்)

வரும்படி + சொன்னுன் = வரும்படி சொன்னுன்
அப்படி + செய்தான் = அப்படி செய்தான்
எப்படி , செய்தான் = அப்படி செய்தான்
எப்படி + செய்தான் = எப்படி செய்தான்
,, , = எப்படி செய்தான்

42. உலகவழர்க்கிலே உயர்த்தினையில் இரண்
டாம் வேற்றுமை விரிக்கேவரும்.

(உ-ம்.) தகப்பிலைக்கண்டான்.

43. கறு, வெறு, நெடி, பெரு, அரு, சரு, என் னும் முற்றியலுகரங்களாகிய பண்படிகளின் மூன் வல் வினம் வந்தால் இனவெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம.)

குறு +கை =சுறுக்கை, பெரு +பேச்சு=பெரும்பேச்சு வெறு+பொய்=வெறும்பொய்.கரு+குத்தை=குமக்குதை நெடி +துண்=நெடுந்துண் அரு+பொருள்=அரும்பொருள்

44. (a) சிலபெண்டிரூடர்க் குற்றிய லுகரம் வன ரூடர்க் குற்றிய லுகரமாதலும் அதனேடி அமமுச் சாரியை பெறுதலும் உண்டு.

(உ-ம.) இரும்பு+உலக்கை=இருப்புலக்கை.

கரும்பு+சாறு =கருப்பஞ்சாறு.

(b) உயிரிற்றுச் சில மரப்பெயர்முன் வலிவந்தால் இனவெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம.) மா+காய்=மாக்காய். விளா+கர்ம்=விளாக்காய்

(c) ஓகாராற்றுச் சில மரப்பெயர்க்கு ஒ கெட்டி அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம.) எலுபிக்கை+காய்=எலுமிச்சக்காய்.

மாதனை, தாஸழு, நூரத்தை, அதனை, பாவட்டை முதல் யவற்றிற்கும் இவ்விதமே.

(d) இசர உகரங்களையும், லகரத்தையும் ஈற்றிலுள்ள சொற்களின் முன்னும் அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம.) புளி +காய்=புளியங்காய்

புன்கு+காய்=புன்கங்காய்

ஆல் +காய்=ஆலங்காய்

உயிரீற்றின் முன்னும் மெய்யீற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாகுதல் அடியில் வருத்துக்காட்டப்படும்.

45. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய உயர்த்தீனப்பெயர்; பொதுப்பெயர்களின் முன் இருவழியிலும் வலிமிகாது.

அல்லவும்.	வேற்றமை.
(உ.-ம.) நாப்பிசெக்ஸ் ஹூன்	நாப் பிளக்
அவர்ட்டிபான்ற்	அவர்ட் லை
நீ குறியை	சாட்டிக
தாய்ஸ்ரீயன்	தாய்ஸ்க

46. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய அஃஂத்தீனப்பெயர்முன் வரும் வல்லினம் எழுவாய்த் தோடரில் இயல்பாம்.

(உ.-ம.) பருத்திகுறிது	நாய்கிட்டினது
யார்மூட்டிந்தது	வேர் சிறிது
ஒதித்தீடு	தேர் தரும்பியது
குதிரைபோனது	கீர்பாய்தது

47. வினாவையடுத்த பெயர், வினிப்பெயர் இவ்விரண்டின் முன் வசி யியல்பாம்.

(உ.-ம.) ஆயனுசொன் னூன். சாத்தா சொடி.
அவனுதைனன். இராமாபோ.

48. உயிரீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் முன்னும், வினாப்பெயர் முன்னும் வல்லினம் இருவழியிலும் மிகாது.

(உ-ம்)	அதகுற்ற.	அதுகொடுத்தான்.
	அவை சிறிது.	அவைரட்தான்.
	எது குறிது.	எதுகொடுத்தான்.
	எவ்வ சிறிது.	எனவுகொடுத்தான்.

49. உகர ஏற்று விகார எண்ணுப்பெயர் முன் வல்லினம் மிகாது.

(உ-ம்.)	ஒருஞ்சிலா.	அதுகைவு
	இருஞ்சானை.	எருட்டல்

தன்று, இரண்டு, அது, வரு எண்ணும் எண்ணுப்பெயர்கள் ஒரு, இரு, அது, எரு என விகாரபட்டன.

50. வ. சிறு எண்ணும் பண்படியின் முன் வலி மிகாது.

(உ-ம்.)	சிறுக்கிரா.	சிறுதருப்பு.
	சிறுக்கு	சிறுபூரீ.

1). பல, சில எண்ணும் சொற்களின் முன் வல்லி னம் இயல்பாகும்.

(உ-ம்.)	பலகுகிளா.	சிலங்கிளா
	பலசிங்கங்கள்.	சிலசங்கங்கள்
	பலதினப்.	சிலதனங்கள்
	பலபொருள்.	சிலபொருள்கள்

51. பலவகை விளைமுற்றின் மூலங்களும், பெயலோச்சுக்கிள் முன்னும், விளைந்தொகை முன்னும் வல்லி னம் இயல்பாகும்.

(உ-ம்.)	வக்கரம் குமரா } முன்னிலை விளைமுற்றின் முன்
	வக்கிரம் குமரா } இயல்பு

வங்கார் தகப்பன்மர்	}	பார்க்கை வினைமூற்றின்
வாத்து முடின்		முன் இயல்பு.
வந்தன அதிகர : ள்	}	
ஒடு குமரா		வவல்வினைமூற்றின் முன்னியல்பு.
செய்துமரா	}	
ஓடா குமரா ரோ		
வாழ குமரா	}	வியக்கோன் முன் இயல்பு. ,
ஓடுக குமரா		
வாதகுறிலைர்	}	
வருசிஸ சா ளான்		பெய்காப்பத்தின் முன் இயல்பு.
வாாத தா ரிமா	}	
குளிரா சா றாஸ்		
செய்க்கார	}	விழாத்தொகை முன் இயல்பு.
ஒடு குகிளா		

52. a. செடித்திற்குடர், உயிர கதூடர், மென்றெருடர், இடைத்தோடர், ஆய்த்தக்கிடாடர்க் குவறியனுகாங்களுக்கு முன் பண்டுக்குதொனக யொழில் அல்லது புணர்ச்சிகளில் வளிமிகாது.

(உ -ம்.) ஆடிகிரந்தா. இஃதி பிர்டத.

வாதுபோரென். செய்து கொடுத்தான்.

வரகு காபாததி.

b. ஒற்று இடையில் மிகாதெடித்திற்குடர் உயிர்க்கதூடர்களின் முன்னும் இடைத்தொடர் ஆய்த்துதொடர்களிலை முன்னும் வேற்றுமையில் வல்லினம் மிகாது.

(உ-ம)

நாகு ரால் }   ஒற்ற இடையில் மிகாத தெமத
 வராகுசோறு }   ரூட்டரும் உயிர் தொருடம் தசர ந
 செள்ளுதலை }   கா மெயக்ளின்மீல வராக தெட்ட
 எஃகு பெருமை }   ரூடா உயிர் தொடா என்றாக.

53 சைன், அவை என்னும் பண்புப்பெயா முன் வலி மிகாது.

(உ-ம.) அத்தனை பேசச் செவ்வாவு பேசச்

54. ஒடி, ஒடி, அது, உடைய என்னும் வேற்று கைமயிருபுக்ளினமுன் வலி மிகாது.

(உ-ம) அவன்னேபு சென்றுன அவன்னேபு போன்ன.

அவன்னு துணி அவன்னையெபாருள்.

55. விகாரப்பட்ட என்ன என்னும் வினாச்சொல் விள்ள மூன் வலி மிகாது.

(உ-ம.) என்னாலும்.   என்ன துன்பம்
 என்னசாதி.   என்னபொருள்

56 உயிரீற்று வடமொழியினமுன க, ச, த, பக்க ணைமுதலிலுடைய வடமொழிவந்தால் இபவொம்.

(உ-ம.) மணிகண்டன். ஆதிபகவன் கங்கபுத்திரன்.

57. நேற்று, அன்று, இன்று, என்று என்னும் குற்றிப்புக்கால ஓகாரச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம.)   நேற்றைக்கு.   இன்றைக்கு.
 சின்றைக்கு.   என்றைக்கு.

58 a. மெய்யெழுத்துக்கு முன் உயிர்வந்தால் அஞ்சித்தியிட மெய்யெழுத்தோடு கூடிம்.

(ஏ-ம்.) வேல் + தழகு = வேலழகு பாஸ் + இதை = பாவிது.

b. ஒரு சூரியீசுக் கோகத மெய்யின முன் உயிர் வகுகால அநக்கிடம் இரட்டமும்.

(உ-ம்.) கல் + சிறிதான் = கல்லெலறிச்தான்
மணை + அழகு = மணைழகு

59. வேற்றுமையில் வருமொழி முதலில் வளசீ
னம் வக்தால நிலைமொழி யீற்றிலுள்ள ணகர ணகரகங்
ஙாடகர றகரங்களாகத் திரியும். அவ்வழியில் இயல்
நாம்.

(உ-ம்)

மண் + குடம் = மட்குடம். மண் | குறிதை = மண்குறி [தது
போன்ற பாஜீஸ் பொறபாஜீஸ், பொன்ற | சிறகதத் - பொன்சிறக

60. வேற்றுமையில் வருமொழி முதலில் வல்சி
னம் வந்தால நிலைமொழி யீற்றிலுள்ள லகர ளகரங்க
ள றகர டசரங்களாகத்திரியும். அவ்வழில் இயல்பாம்

(உ-ம்)

கல் + குடம் = கற்குடம். கல் + சுறிதை = கல்சுறிதை
மூர் + குறை = முட்குறை. மூள் + சிறிதை = மூள்சிறிதை

61. வேற்றுமையிலும் அவ்வழியிலும் வருமொ
ழி முதலில் மெல்லெலழகுக்குவகுகால நிலைமொழி யீற்றி
அல்லது லகரங்கள் ணகர ணகரங்களாகத்திரியும்.

(உ-ம்.) நூல் + முறை = நூன்முறை

ஞன் + நெய் = என்னெய்யா

கல் + மறைந்தது = கண்மறைந்தது

மூள் | மறைந்தது = மூன்மறைந்தது

62. னகர, லகரங்களுக்கு முன் தகர, நகரங்கள் வாங்கால் ஆந்தத் தகர நகரங்கள் தகர னாநரங்க னாங்கத் திரியும்.

(உ.-ம.)

பொன் + தீ று	= பொன்றீ று	{	
ஓரான் + நன்று	= பொன்னன்று		
கஸ் + தீ று	= கஸ்தீ று		
கஸ் + நன்று	= கன்னன்று		
பொற்	+ தட்டு	= பொற்தட்டு	{
பொன் + நலம்	= பொன்னலம்		
கஸ் + சுன்	= கஸ்சுன்		
விள் + நாள்	= விள்ளாள்		

அல்வழி.

வெற்றுமை.

63. னைகர, னகரமக்குக்கு முன், தகர நகரங்கள் வாங்கால் அந்தத் தகர நகரங்கள் டகர னைகரங்களாகத் திரியும்.

(உ.-ம.)

உல்வழி.	வெற்றுமை.
மண் + தீ று	= மண்றீ று.
மண் + நினைமை	= மட்டைமை
மண் + நன்று	= மண்னன்று.
மண் + நலம்	= மண்னலம்
முன் + தீ று	= முட்டீ று.
முன் + நினைமை	= முட்டைமை
முன் + நன்று	= முன்னன்று.
முன் + நலம்	= முன்னலம்

64. ஒரு குறிலைச் சேராத னைகரமும், னைகரமும் வருமொழி முதலில் வந்த தங்கைரமானது னைகரமாசவும் தன்னைகரமாசவும் திரியும்போது யெடும்.

(உ-ம.)

தூண்	+ நன்று	= தூண்ன்று	{	அல்வழி:
பசுமண்	+ நன்று	= பசுமண்று		
கோன்	+ நல்லன்	= கோன்னல்லன்		
பசும்பொன்	+ நன்று	= பசும்பொன்று		
ஜான்	+ நலம்	= ஜானலம்	{	வேற்றுமை.
பசுமண்	+ நலம்	= பசுமணலம்		
மான்	+ நலம்	= மானலம்		
பசும்பொன்	+ நலம்	= பசும்பொனலம்		

65. அல்வழியில் வருமொழிமுதல் தகரம் தகர டகரங்களாகத் திரியும்போது நிலைமொழி யீற்றுத் தனிக்குறிலீச் சேராத லகர ளகரங்கள் கெடும்.

(உ-ம.) தோன்றல் + தியன் = தோன்ற நீயன்
வேன் + தியன் = வே நீயன்

66. வேற்றுமையிலும் அல்வழியிலும் வருமொழி முதல் தந்தகரம் றன்னகரமாகவும், ணகரமாசவும் திரியும்போது நிலைமொழி யீற்றுத் தனிக்குறிலீச் சேராத லகர ளகரங்கள் கெடும்.

(உ-ம.)

தோன்றல்	+ நல்லன்	= தோன்றன்னல்லன்	{	அல்வழி
வேன்	+ நல்லன்	= வேன்னல்லன்		
செங்கோல்	+ நன்மை	= செங்கோன்மை	{	வேற்று
வேன்	+ நன்மை	= வேன்மை		

67. வருமொழிமுதலில் உயிரும், வல்லினமும், மெல்லினமும், இடையினமும் வந்தால் வேற்றுமையி

இும், அவ்வழியிலும், சிலைமொழி யீற்றிலுள்ள மகாம் கெட்டும்.

(உ.-ம்.)

வேற்றுகைம்.

அல்வழி.

மரம் + அ = மரங்கி. வட்டம் + ஆழி = வட்டவாழி
மரம் + பெட்டி = மரப்பெட்டி. வட்டம் + கடல் = வட்டககடல்
மரம் + நாற்காலி = மரநாற்காலி. வட்டம் + ரேமி = வட்டரேமி
மரம் + வேரா = மரவேரா. வட்டம் + வளை = வட்டவளை

68. மகாம் அல்வழியில் வல்லினம் வந்தால் கெட்டாமல் அகற்று இனவேழுக்தாகத் திரிதலும் உண்டு.

(உ.-ம்.) மனம் + குளிர்க்கது = மனங்குளிர்க்கது
மரம் + சாய்தது = மரஞ்சாய்தது

69. ஒன்று என்னும் எண் வருமொழியோடு புணரும்போது, ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு, வகரம் ரகரமாய் அதன்மேல் உகரசுசாரியை வரும்.

(உ.-ம்.) ஒன்று + குதிரை = ஒருகுதிரை. ஒருங்கள்.

70. வருமொழி உயிராயின், முதல் நீண்டு உகரசுசாரியை கெட்டும்.

(உ.-ம்.) ஒரு + ஆயிரம் = ஒராயிரம். ஓரம்பு.

71. இரண்டு ரசர ஒற்றே நின்று, மற்றைய எழுத்தெல்லாங் கெட்ட உகரசுசாரியை பெறும்.

(உ.-ம்.) இரண்டு + குதிரை = இருகுதிரை. இருங்கள்.

72. உயிர் வரின் முதல் நீண்டு உகரசுசாரியை கெட்டும்.

(உ.-ம்.) இரண்டு + ஆயிரம் = சராயிரம். ஏருயிர்.

73. மூன்று உயிர்வரின் ஈற்றுயிர் மெய்யும், னகர மூங் கெடுதலும், மெய்வரின் மூதல் குறுகி ஈறுகேட்டு னகரம் வருகிற மெய்யாகத் திரிதலுமாம்.

(உ-ம்.) மூன்று+ஆயிரம்=மூவாயிரம். மூக்கலம், மூச் சாதி, மூவ்வட்டி.

74. நான்கு ஈறுகேட்டு னகரம் லகரமாகவும், நகர மாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) நான்கு+ஆயிரம்=நாலாயிரம்; நாற்பது.

75. ஐங்கு ஈறுகேட்டு னகரம் வருகிற மெய்யாத லும், அதற கிணமாதலும், கெடுதலுமாம்.

(உ-ம்.) ஐங்கு+மூன்று=ஐங்குன்று, ஐங்கலம், ஐபாநிரம்.

76. ஆறு குறுகலும் இயல்புமாம்.

(உ-ம்.) ஆறு+பத்து=அறபது, ஆறுயிரம்.

77. ஏழு உயிர்வரின் ஈற்றுக்கரங்கெடுதலும், மெய்வரின் மூதல் குறிச்கழும் குறுகாணமயுமாம்.

(உ-ம்.) ஏழு+ஆயிரம்=எழாயிரம், ஏழு+பத்து=எழுடது, ஏழு+பணம்=எழுபணம்.

78. எட்டு உயிரும் மெய்யும் மூதலாகிய எண்ணு ப்பெயர்கள் வந்தால் ஈறுகெட்டி, டகரம் னகரமாம் மற்றைய கெய்ம் மூதற் பெயரும் உயிர்முதற் பெயரும் வந்தால் வழக்கத்தி வியல்பாம்.

(உ-ம்.) எட்டு+ஆயிரம்=எண்ணுயிரம். எட்டு+நூறு=எண்ணுநூறு. எட்டு+குடிரை=எட்டுக்குதிரை. எட்டு+இலை=எட்டிலை.

79. பத்துருண் இரண்டி வந்தால் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டுத் தகரவொற்று ணகரமாகும்.

(உ-ம.) பத்து+இரண்டு=பண்ணிரண்டு.

80. பத்து முன் ஒன்று, மூன்று, நான்கு, ஐங்கு, ஆறு, ஏழு, எட்டு இவ் வேழேண்களும், ஆயிரமும் வந்தால் உம்மைத் தொகையில் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு இன்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம.) பத்து+ஒன்று=பதினெண்று, பதின்மூன்று, பதினான்கு, பதினெங்கு, பதினாறு, பதினெட்டு, பதி னயிரம்.

81 பத்துருண் ஒன்று முதலாகிய எண்களும், ஆயிரமும் வந்தால் பண்புத்தொகையில் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு இற்றுச்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம.) பத்து+ஒன்று=பதின்மூன்று, பதின்றுருண்று. பதிற்று நான்கு, பதிற்றூயிரம்.

82. இரண்டி முதல் எட்டாறுகிய எண்களிலை மூன் பத்தெதானும் எண்வந்தால், பத்தின் இடையில் நின்ற தகரங்கெடும்.

(உ-ம.) இரண்டு+பத்து=இருபது, மூப்பது, ஈாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

83. இருபதுமுதல் எண்பதின்மூன் ஒன்று முதல் ஒன்பதெண்ணும், அதையடுத்த பிறபெயரும் வந்தால், விலைமொழியீற்றுக்கு அயனில்தகரவொற்றுக் தோன்றும்.

(உ-ம.) இருபது : இரண்டினாக இருபத்திரண்டி, முட்பத்தானாகு, அறுபத்தேழுவா, எண்பத்தொன்பதுபாம்.

84 இருபதுமுதல் எண்பத்திருகிய எண்களின் முலும், ஒன்பது முன்னும் ஆயிரம் வந்தால், இடையில் இன்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம.) இருபதுத்து ஆயிரம் = இருபத்தினாயிரம், அறுபத்தினாயிரம், எண்பத்தினாயிரம், ஒன்பத்தினாயிரம்.

85. ஒன்பதை ஒழுத்து ஒன்றுமுதல் பத்திருகிய ஒன்பதெண்டிலும் இரட்டித்து வந்தால் கிலைமூழியின் முதலெழுத்து தல்லாசனவைக் கெல்லாங்கெட்டு வருமொழி உயிர்முதன் மொழியாயின் வகரும், மெம்பாமுதன் மொழியாயின் வந்தமெய்யும் மிகும்.

(உ-ம.) ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று, இயல்வெண்டி, (மும்முன்று, நங்கானாகு), பப்பத்து.

86. ஒன்பது ஒன்னும் எண்மூன் பத்துவந்தால் பதுகெட்டு னகரம் னகரமாய் முதலிலிருக்கும் ஒகரம் தகர் ஒற்றிலேறி வருமொழியாகிய பத்து நாருகத்தினியும்.

(உ-ம.) ஒன்பது + பத்து = தொன்னூறு.

87. ஒன்பது மூன் நாறுவந்தால் பதுகெட்டு, னகரம் னகரமாய் கிலைமூழி ஒகரம் தகரவொற்றிலேறி, வருமொழி ஆயிரமாகத் திரியும்.

(உ-ம.) ஒன்பது + நூறு = தொன்னாயிரம் இக்காலத்தில் தொன்னாயிரம் என வழங்குகிறது.

88. உயர்ந்த எண்மூன் தாழ்ந்த எண்வத்தால் ஏகாரச்சாரியை வரும்.

(உ.-ம.) ஒன்று+கால்=ஒன்றேகால், இரண் டேமூக்கால், கலனோகுறவனி.

89. ஒன்று முதலாகிய எண்களின் மூன் அலை என்னும் எண்வத்தால் சாரியைப்பெறுது.

(உ.-ம.) ஓராண்டு+அலை=இரண்டாலை, ஏழாலை.

90. வடக்கு என்பது மேற்குக் கிழக்குப்பெயர்க் கோடுமே, பிறபெயரோடும், புணரும்போது நிலைமொழியிற் ருயிர்மெய்யும் ககரவொற்றுங் கெடும்.

(உ.-ம.) வடக்கு+ மேற்கு = வடமேற்கு, வடகிழக்கு, வடமலை, வடாடு.

91. தெற்கு மேற்குக் கிழக்குகளோடும், பிறபெயரோடும் புணர்ந்தால் நிலைமொழியிற் ருயிர்மெய் கெட்டு ரகரம் ணகரமாகும்.

(உ.-ம.) தெற்கு+மேற்கு=தென்மேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்னாடு, தென்மொழி.

92. மேற்கு பிறபெயர்களோடு புணரும்போது நிலைமொழியிறு கெட்டு ரகரம் லகரமாதலும் இயல்பு மரம்.

(உ.-ம.) மேற்கு+புறம்=மேல்புறம், மேல்கடல், மேஜர், மேற்கு+ஷர்=மேத்கூர்.

93. கிழக்கு, ஈற்றுயிர் மெய்யுங் ககரவொற்றுங் கெட்டுக்கால் நினும்.

(உ.-ம.) கிழக்கு+கடல்=கீழ்க்கால், கீழ்பால், கீழர்.

வடமொழிப்புணர்ச்சி.

94. தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழிச்சாந்திகள் மூன்றுவகைப்படும்.

95. அவை—தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி.

96. தீர்க்கசந்தியாவது வடமொழிகளாகிய சிலை மொழி வருமொழிகளின் ஈற்றிலும் முதலிலும் உள்ள உயிரோழுத்துகள் கெட்டு இடையில் ஆ, ஈ, உ க்களில் ஒன்று தோன்றுவதாம்.

ஆ, ஆ வின்முன் அ, ஆ வந்தால் இரண்டுக்கெட்டு ஆ-தோன்றும்.

(உ-ம.) குண + அகுணம் = குணதுணம்
மகர + ஆலயம் = மகராலயம்
கங்கர + அமிர்தம் = கங்கரமிர்தம்
சதா + ஆனந்தம் = சதானந்தம்

இ), ஈ வின்முன் இ), ஈ வந்தால் இரண்டுக்கெட்டு ஈ-தோன்றும்.

(உ-ம.) கரி + இந்திரன் = கரீந்திரன் (யானைக்கரசன்)
கிரி + சுசன் = கிரீசன் (மலைக்கரசன்)
மக்ஷி + இந்திரன் = மகிஶ்திரன் (பூமிக்கரசன்)
கெஞ்சி + சுசன் = கெளரீசன் (பார்வதிகாயாஸன்)
உ, ஊ வின்முன் உ, ஊ வந்தால் இரண்டுக்கெட்டு ஊ-தோன்றும். (உ-ம.)

குரு + உபதேசம் = குருபதேசம்

குரு + ஊகை = குருகை (குருவின்கோரிக்கை)

வது + உபதேசம் = வதுபதேசம் (பெண்ணின் உபதேசம்)

வது + ஊகை = வதுகை (பெண்ணின் கோரிக்கை)

97. குணசந்தியாவது நிலைமொழியீற்று உயிருக், வருமொழிமுதல் உயிருங்கெட்டு இடையில் ஏ, ஓ க்களில் ஒன்றுதோன்றுவதாம்.

அ, ஆ வின்பின் இ, ஈ வந்தால் இரண்டுக்கெட்டு ஏ-தோன்றும்.

(உ-ம.) ஏர +இந்திரன் =ஏரோந்திரன்
ஏர +ஈசுவரன் =ஏரோசுவரன்
தரா+இந்திரன் =தரோந்திரன் (பூமிக்கரசன்)
உமர+ஈசன் =உமேசன் (பார்வதிநாயகன்)

அ, ஆ வின்முன் உ, ஊ வந்தால் இரண்டுக்கெட்டு ஓ-தோன்றும்.

(உ-ம.) சந்த +உதகம் =சுத்தோதகம்
ஞான+ஊர்ச்சிதன்=ஞானோர்ச்சிதன்
தயா +உற்பத்தி =தயோற்பத்தி
தயா +ஊர்ச்சிதன் =தயோர்ச்சிதன்

98. விருத்தி சந்தியாவது நிலைமொழி ஏருமொழி களின் காற்றிலும் முதலிலுமூள்ள உயிரொழுத்துகள் கெட்டு, இடையில் ஐ, ஒள க்களில் ஒன்று தோன்றுவதாம்.

அ, ஆ வின்முன் ஏ, ஐ வந்தால் இரண்டுக்கெட்டு ஓ-தோன்றும்.

(உ-ம.) குண + ஏகன் =குணைகன் (குணங்களில்மூக்கியன்)
குண + ஐஈவரியம் =குணைசுவரியம்
தரா + ஏகலீரன் =தரைகலீரன்
மகா + உகவரியம் =மலைகங்கவரியம்

அ, ஆ வின்முன் ஓ, ஒள வந்தால் இரண்டிற்
கெட்டு, ஒள-தோன்றும்.

(ட-ம.) வன புதுட்டி எவனைட்டி (வனமுலிகை)
வன புனைட்டதம்=எவனைட்டகம்
மகா புட்டிதி மகெனைட்டி
கீஷ்ரா+ஒளட்டதம்=கீஷ்வதெளட்டதம்

99. விஷ்ணுவைத் தொழுவோனை வைஷ்ண
வன் என்றும், சிவலீனத்தொழுவோனைச் சைவனை எ
ன்றும், சனகன் புத்திரியைச் சானகி என்றும், திருப்
தன்புத்திரியைத் திரோளாயதை என்றும், தசரதன்பு
த்திரனைத் தாசராதி என்றும், பகவான் சரித்திரத்சைப்
பாகவதம் என்றும் வழங்கும் இவைபோன்றமொழி
களை வட-நூலார் தத்திதாந்தம் என்று சொல்வார்.

100. ஆசார ஈற்றுவடமொழிப்பெயர் தமிழில்
பெரும்பாலும் ஐஷாரமாகத் திரியும்.

(ட-ம.) சிதா =சிதை. தயா=தயை
மாலா=மாலை. கலா=கலை.

பதவியல்.

1. எழுத்துகள் தனித்தாவது இரண்டிமுதலிய
வாகத் தெருடர்ந்தாவது பொருளைத் தெரிவித்தால்
பதமாம்.

(ட-ம.) ஆ, கா; பொன், பொன்னன்.

2. அதுபகாப்பதம் பகுபதம் என இரண்டு வகை
ப்படும்.

3. பகாப்பசமாவது சொல்லைப் பிரித்தலால் பசுதி, விகுதி முதலாகிய பயனில்லாமல் ஒருபொருளைக் காட்டும் சொல்லாம்.

4. அது நான்கு வகைப்படும். அவை:—பெயர் ப்பகாப்பதம், வினைப்பகாப்பதம், இடைப்பகாப்பதம், உரிப்பகாப்பதம்.

(எ.ம்.) பெயர். மண்—பொன். இடை. மற்று—கோல். வினை. வா—போ. உரி. நவ—நனி.

5. பகுபதமாவது சொல்லைப் பிரிக்கும்போது பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் வேறுபொருள் உண்டாகி ஒருபொருளைத் தெரிவிக்கும் பதமாம்.

6. பகுபத வுறுப்புகள் ஆறு. அவை:—பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம்.

7. பகுதி, விகுதி, இடைநிலைகள் இப்படிப்பட்ட வையென்று முன்னே வினையியலில் சொல்லப்பட்டன.

8. சாரியையாவது பகுதியடன் விகுதியும், இடைநிலைகளும் புணரும்போது, அவைகளைச் சார்ந்து வரும் இன், அன், அ, கு முதலியவைகளேயாம்.

விகுதியும், பதமும், வேற்றுமை யுருபுகளும் புணரும்போது வரும் பொதுச்சாரியைகள்.

அன், இன், ஆம், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், ஏ, அ, உ, இ, கு, ன்.

9. இச்சாரியைகளில் சில தனிமொழிகளிலும் வருவ துண்டு.

(உ-ம்) சோன், மாள், மண்றம், மலையம்.

10. சந்தியாவது ஸிகுநியும், இடைநிலையும், சாரி யைகளும் பகுதியைடு புணரும்போது உண்டாகும் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல்களே யாம்.

11. விகாரமாவது வலித்தல் முதலிப் பேறுபார கூனே யாம்.

12. அவ்விகாரம் ஒன்பதுவகைப்படும். அவைகள் வலித்தல், மெவித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை.

13. (1) வலித்தலாவது மெல்லினமெய் வல்லின மெய்யாக வருவது.

(2) மெவித்தலாவது வல்லினமெய் மெல்லின மெய்யாகவருவது.

(3) நீட்டலாவது குறில்கெழிலாக வருவது.

(4) குறுக்கலாவது குறில்குறிலாகவருவது.

(5) விரித்தலாவது இல்லாத இடத்தில் புணர்ச்சியினால் அல்லாமல் எழுத்துத் தோன்றுவது.

(6) நொகுத்தலாவது புணர்ச்சியினால் அல்லாமல் உள்ள எழுத்து மறைந்து வருவது.

(7) முதற்குறையாவது சொற்களின் முதலெழுத்துக்குறைந்து வருவது.

(8) இடைக்குறையாவது இடையில் உள்ள எழுத்துக்குறைந்து வருவது.

(9) கண்டக்குறையாவது கண்டசியில் உள்ள எழுதுக்குறைந்து வருவது.

11. பகுபதவுறுப்புகளில் ஒன்றுகிய விகாரத்தில் இடைக்குறை பொழுதிநிலமூற எட்டுவெகை விகாரங்களும் வரும். வசி, தல முதலிய இவ்விகாரங்களுக்கு ஒத்தாரணம் அடியில்காட்டும் பகுபதமுடியிற் காண்க.

12. வசி, தல் முதலிய இவ்விகாரங்கள் அடி, தோடை முதலியவற்றைப் பற்றி செய்யுளில்வந்தால் செய்யுள் விகாரமே மனபபடும்.

பகுபதமுடிபு.

1. காண்டல—காண - பகுதி, சல-கொழிர்பெயராய்துதி, கூரமடகரமானது சந்தி.

2. ஆகறல்—ஆம்-பகுதி, ஆல் - கொழிர்பெயராய்துதி. சுரமகெட்டதும் தகரம் தகரமாந்த குரிச்ததும் சந்தி.

3. ஒற்கம்—ஒலகு-பகுதி, ஒம் - தொழிர்பெயராய்துதி, லகரமதகரமானது சந்தி, உ-கெட்டது சந்தி.

4. வீளக்காம்டினாங்கு-பகுதி, ஓம் - சொழிர்பெயராய்துதி, ஏகரமகரமானது வலிச்சல் விகாரம், உ-கெட்டது சந்தி.

5. வெற்றி—வெல்-பகுதி, தொழிர்பெயர் விகுதி, லகரமும் கூரமும் தகரமானது சந்தி.

6. வென்றி—வெல்-பகுதி, சி - தொழிற்பெயர் விகுதி, வகரமும் சகாமும் உகரமானது சந்தி, இவ்வாறு மூம்பு வெற்றி என்பதின் பலதிருக்காம் ணகரமானது மெலித்தல்.

7. நட்டு—ஈள்-பகுதி, பு - தொழிற்பெயர்விகுதி, ளாம் டகரமானது சந்தி.

8. நடை—நட - பகுதி, ஐ - தொழிற்பெயர்விகுதி, பகுதியின் ஏற்று அ-செட்டது ஏடைக்குதறை.

9. நல்குரலை—ஈல்கூர் பகுதி, வு - தொழிற்பெயர்விகுதி, அ-சாரியை, பகுதியின் ஊகாரம் உகரமானது குறுக்கல் விகாரம்.

10. முயலாமை—முயல் - பகுதி, மை-தொழிற்பெயர் விகுதி, ஆ - எதிர்மறைவிகுதி,

11. பயிற்சி—பயில்-பகுதி, சி - தொழிற்பெயர் விகுதி, வகரம் நகரமானது சந்தி.

12. குழுச்சி—குழு-பகுதி, சி - சொழிற்பெயர் விகுதி, சி - சந்தி.

13. கேண்மை—கேள் - பகுதி, மை - பண்புப்பெயர் விகுதி, ளகரம் ணகரமானது சந்தி.

14. நலம்—ஈல் - பகுதி, அம்-பண்புப்பெயர் விகுதி.

15. தொல்லை—தொல் - பகுதி, ஐ-பண்புப்பெயர் விகுதி, வகரம் இரட்டியது சந்தி.

16. விற்றேன்—வில் - பகுதி, ஏன்-தன்மை பொருமை விலை முற்று விகுதி, ந்-இ- இடைஞிலை, வகரம் ரகரமானது சங்கதி.

17. ஈகிறேன்—ஈ - பகுதி, ஏன்-தன்மை பொருமை விலை முற்று விகுதி, கிறு-நி-இடைஞிலை, உகரக்கேடு சங்கதி.

18. தருவேன்—தா-பகுதி, ஏன் - தன்மை பொருமை விலை முற்று விகுதி, வ் - எதிர்கால இடைஞிலை, ரு - விரித்தல் விகாரம், பகுதியின் ஆகாரம் அகரமானது குறுக்கல்.

19. கைதோம்—கை - பகுதி, ஒம்-தன்மைப் பணம் விகுதி, த் - தி-இடைஞிலை.

20. கைக்கிண்றேம்—கை - பகுதி, ஒம்-தன்மைப் ப்பன்மை விகுதி, கிண்று - சி - இடைஞிலை, க் - தோன்றியதும், உ-கெட்டதும் சங்கதி.

21. பொருவோம்—பொரு-பகுதி, ஒம்-தன்மைப் பணமை விகுதி, வ-எ - இடைஞிலை.

22. காமுற்றும்—காமுறு - பகுதி, ஆய்-முன்னிலை பொருமைவிகுதி, பகுதியின் ஒற்று இரட்டியதும் உகரம் கெட்டதும் சங்கதி, இரட்டிய ரகரமெய்யே இறந்தகால க்காட்டியது.

23. சர்க்கிண்றனை—சர் - பகுதி, ஐ - முன்னிலை பொருமைவிகுதி, கிண்று-நி - இடைஞிலை, அன் - சாரியை, க்-தோன்றியதும், உ-கெட்டதும் சங்கதி.

24. நோற்பீர்—கோல் - பகுதி, ஈர்-மூன்-னிலைப்பால் கை விகுதி, ப் - எ - இடைநிலை, வகரம் நகரமானது சங்கி.

25. சான்றேன்—சால் - பகுதி, ஆன் - ஆண்பால் விதுதி, த் - இ - இடைநிலை, வகரம் னகரமானது சங்கி, விகுதி யின் ஆகாரம் ஒகரமானது செய்யுள்வழக்கு.

26. கழறினன்—கழுது-பகுதி, அன்-ஆண்பால் விகுதி, இன்-இ - இடைநிலை, உ - கெட்டதுசங்கி.

27. பூண்டாள்—பூண் - பகுதி, ஆள் - பெண்பால் விகுதி, ட் - இ-இடைநிலை.

28. ஏற்றனர்—ஏல்-பகுதி, அர் - பலர்பால் விகுதி, ந்-இ - இடைநிலை, அன்-சாரினை, வகரம் நகரமானது சங்கி.

29. கொணர்ந்தார்—கொணு-பகுதி, ஆர்-பலர்பால் விகுதி, த்-இ- இடைநிலை, த் - சங்கி, சங்கித்தகரம் நகரமானது மெலித்தல்விகாரம், ரு-விரித்தல்விகாரம், உகரச்சேடசங்கி, பகுதியின் ஆகாரம் அஞ்சமானது குறுக்கல் விகாரம்.

30. பயந்தது—பய-பகுதி, து-ஓன்றன்பால் விகுதி, த்-இ - இடைநிலை, அ-சாரினை, த் - சங்கி, சங்கித்தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம்.

31. போன்றது—போல்-பகுதி, (இடை)து-ஓன்றன்பால் விகுதி, த்-இ - இடைநிலை, அ-சாரினை, வகரம் னகரமானது சங்கி.

32. கூவிற்று—கூ-பகுதி, ரு- ஒன்றன்பால் விகுதி, இன் - இ- இடைநிலை, னகரம் நகரமானதும் வகரம் தோன்றியதும் சங்கி.

33. மென்றனா—மெஸ் - பகுதி, அ - பலவிள்பால் விகுதி, ற்-இ - இடைநிலை, அன்-சாரியை, லகரம் னாரமான துச்சதி.

34. மிக்கனா—மிகு - பகுதி, அ - பலவிள்பால் விகுதி, உன்-சாரியை, பகுதியின்மெய் இரட்டியது சந்தி, அதுவே இறங்காலங் காட்டியது, உ - கெட்டது சந்தி.

35. காப்பனா—ஃ-பகுதி, அ - பலவினபால் விகுதி, ப்-ன - இடைநிலை, அஃ்-சாரியை, ப் - சந்தி.

36. கழன்றனா—ழழல்-பகுதி, அ-பலவிள்பால் லகுதி, ற்-இ - இடைநிலை, அன்-சாரியை, லகரம் னாரமான துச்சதி.

37. சொன்மின்—சொல்-பகுதி, மிஸ வெற்பன் மூம் விகுதி, லகரம் னாரமானது சங்கு.

38. வருக—வா-பகுதி, க-வியக்கோள் விகுதி, ரு-விரித்தல் விகாரம், பகுதியின் ஆகாரம் அசரமானது குறுக்கல்.

39. தரியேன்—தரி-பகுதி, ஏன்-தன்மையொருமை விகுதி, ய்-சந்தி, எதிர்மறை விகுதி தொகுத்தல்.

40. திறம்போம்—திறம்பு-பகுதி, ஓம்-தங்கமைப் பன்மை விகுதி, உ - கெட்டதுசந்தி, எதிர்மறை விகுதி தொகுத்தல்.

41. பற்றற்க—பற்று-பகுதி, க-வியக்கோள் விகுதி, அல்-எதிர்மறைவிகுதி, உ-கெட்டதும் லகரம் ரகரமாக்கிரி ந்ததும் சந்தி.

12. கூறுவேல்—நா-பகுதி, ஏஸ்-எதிர்மறை ஏவலை ருணமவிகுதி, வ் - சங்கதி.

13. கருதன்மின்—கருது-பகுதி, மின் - ஏவற்பன மைவிகுதி, அல்- எதிர்மறைவிகுதி, உ-டி-ட்டதும் வரம் ண-ஏ டி-த் திரிச்ததம் சங்கதி.

14. செத்த—ஈ - பகுதி, அ - பெய்ரோச்சவிகுதி, த-இ-இடைநிலை, த-சங்கதி, பகுதியின் ஆகாரமளகரமானதுகுறகக்கூடுதல்.

15. ஈன்ற—ஈன் - பகுதி, அ - பெய்ரோச்சவிகுதி, ற-இ-இடைநிலை.

16. நட்ட=(புதைத்த) கடி - பகுதி, அ - பெய்ரோச்ச விகுதி, உ - கெட்டது சங்கதி, பகுதி ஒற்று இரட்டியது சங்கதி, அதுவே இறந்தால்கூட காட்டியது.

17. நட்ட=(இகேகீத்த) நள்-பகுதி, அ - பெய்ரேச் சவிகுதி, ட-இ-இடைநிலை, ஏகரம் டகரமானது சங்கதி.

18. (a.) ஓடினா—ஓடி - பகுதி, அ-பெய்ரேச் சவிகுதி, இன்-இ-இடைநிலை, உ - கெட்டது சங்கதி.

(b.) ஓடிய—ஓடி-பகுதி, அ-பெய்ரேச் சவிகுதி, இங்-இறந்தால் இடைநிலை, இடைநிலையின் னகர மெப்பகட்டது கடைக்குறை, உகரம்கெட்டதும் யகரம் கோண்றியதும் சங்கதி.

(c.) பாடினா—பாடிய; தேடினா- தேடிய; ஆடுன-கடிய; மூடின- மூடிய; எழுஷ்ன- எழுஷிய; பேசினா- பேசேய முதலியவற்றிற்கும் இவ்வாறேகொள்க.

49. (a.) ஆயின—ஆ-பகுதி, அ-பெயரோச்சவிகுதி, ம-இ-இடைநிலை, இன்-சாரியை.

(b.) ஆன—ஆ-பகுதி, அ-பெயரோச்சவிகுதி, இன்-இ-இடைநிலை, இடைநிலையின் இருங்கெட்டது முதற்குறை.

(c.) போன—சொன்ன என்பவைவள்ளும் இன்-இடைநிலை முதற்குறையாக வருதல்காண்ட.

50. ஆய—ஆ-பகுதி, அ-பெயரோச்சவிகுதி, ம-இ-இடைநிலை.

51. ஆகிய—ஆ-பகுதி, அ-பெயரோச்சவிகுதி, கு-சாரியை, உ-கெட்டதுசந்தி, இன்-இ-இடைநிலை, இடைநிலையின் ணகரமெய்கெட்டது கடைக்குறை, ம-சந்தி.

52. உற்ற—உறு-பகுதி, அ-பெயரோச்சவிகுதி, பகுதி ஒற்று இரட்டியது சந்தி, அதுவே இறந்துகாலங்காட்டியது, உகரக்கேடு சந்தி.

53. வெகுள்ளிற—வெகுள்- பகுதி, அ-பெயரோச்சவிகுதி, கிறு- கி-இடைநிலை, உ-கெட்டது சந்தி.

54. சிதைக்கும்—சிதை- பகுதி, உம்- பெயரோச்சவிகுதி, கு-சாரியை, உ-கெட்டதும் க்-தோன்றியதும் சந்தி. வினைமுற்றூயின் உம் வினைமுற்று விகுதி யென்க.

55. புரண் டு—புரள்- பகுதி, உ-வினையெச்சவிகுதி, ட்-இ-இடைநிலை, ணகரம் ணகரமானது சந்தி.

56. உள்ளி—உள்- பகுதி, இ- வினையெச்சவிகுதி, இவ்விகுதியே இறந்துகாலங்காட்டியது, ஸ்- சந்தி.

57. பார்த்து—பார் - பகுதி, உ-வினையெச்சவிகுதி, ஸ்-இ-இடைநிலை, ந்- சந்தி.

58. பாத்து=(பங்கிட்டு) பா- பகுதி, (இது பகு என் பதின் மருட) உ-வினையெச்சவிகுதி,த்-இ-இடைநிலை,த்-சந்தி.

59. வேட்டு—வேள்- பகுதி, எகரம் டக்ரமானது சந்தி, ட-இ- இடைநிலை, உ- வினையெச்சவிகுதி.

60. தின்னா—தின்-பகுதி, அ- சிகழ்கால விணையெச்சவிகுதி, ன்-சந்தி.

61. படிக்க—படி- பகுதி, அ- சிகழ்கால விணையெச்சவிகுதி, கு-சாரியை,உகரக்கேறும் க்-தோண்றியதும் சந்தி.

62. படிக்க=(வியங்கோளானால்) படி- பகுதி, ச- வியங்கோள்விகுதி, ச-சந்தி.

மடிக்க, இருக்க, பறக்க, இழுக்க, நகைக்க, திறக்க என்றுற்போன்றவைகள்லும் வினையெச்சமானால் அ- விகுதி யென்றும், வியங்கோளானால் க- விகுதி யென்றும் கொளக.

63. அழைப்ப—(வினையெச்சம்) அழை - பகுதி, அ- சிகழ்கால வினையெச்சவிகுதி, ப- சந்தி, ப- வரித்தல் ஏகரம்,

64. அழைப்ப—(பலர்பால் விளைமுற்று) அழை- பகுதி, ப- எதிர்காலப் பலர்பால் விகுதி, ப்- சந்தி.

65. அழைப்ப—(பலவின்பால் விளைமுற்று)அழை- பகுதி, அ- பலவின்பால் விகுதி, ப்-எதிர்கால இடைநிலை, ப் சந்தி.

அடைப்ப, தழைப்ப, ஏடுப்ப, தொடுப்ப, தேய்
பப என்றுற்போன்ற வைகளையும் இங்வாறே வினாயெச்
சமாகவும், பல்பால், பலவிள்பால் வினாமுற்றுகளாகவும்
கொண்டு பிரித்துக்காண்க.

66. எனின்—என்- பகுதி (இடைச்சொல்), இன்-எ
திர்கால வினாயெச்சவிகுதி.

67. செய்தால்—செய்- பகுதி, ஆல் - எதிர்காலவினா
யெச்சவிகுதி, த-எழுத்துப்பேறு, அல்லது விரித்தலவிகாரம்,
உருதால், பெய்தால், நெய்தால் என்றுற்போன்ற வினா
யெச்சங்களிலும் தகரம் எழுத்துப்பெறவன்க.

68. கான்றுல்=(கங்கினால்) கால் - பகுதி, ஆல்-எ
திர்கால வினாயெச்சவிகுதி, அ- சாரியை, உ- கெட்டதம்,
தகரம் நகரமானதும், வகரம் னகரமானதும் சுந்தி.

சென்றுல், சொன்றுல், பயின்றுல் என்றுத் போன்ற
வைகளிலுள்ள நகரமும் குச்சாரியையின் விகாரமென்று
உள்ளர்க.

69. ஆய்ந்தக்கால்—(ஆராய்ந்தால்) ஆய்- பகுதி,
கால்-எதிர்கால வினாயெச்சவிகுதி, த- சுந்தி, சுந்தித்தகரம் ந
கரமானது மெலித்தல், து, அ- சாரியைகள், உசரம் கெட்ட
தும் ககரம் தோன்றியதும் சுந்தி.

விழுந்தக்கால், புகுந்தக்கால், நுழைந்தக்கால், இழுந்தக
கால் என்றுற்போன்றவைகளிலும் காண்க.

70. இறங்கிணக்கால்—இறங்கு- பகுதி, கால்- எ
திர்கால வினாயெச்சவிகுதி, இன்-அ- சாரியைகள், உ-கெ
ட்டதும், ககரம் தோன்றியதும் சுந்தி.

71. மாண்டால்—(செத்தால்) மாஸ்- பகுதி, ஆல்-எதிர்கால விளையெச்சவிலுதி, து-சாரியை, தகரம் டகரமானதும், உகரம் கெட்டதும், எகரம் கைரமானதும் சந்தி.

72. மாண்டால்—(மாட்கிழமைப் பட்டால்) மாஸ்- பகுதி, ஆல்-எதிர்கால விளையெச்சவிலுதி, து-சாரியை, நகரம் டகரமானதும் உகரம் கெட்டதும் சந்தி.

73. தோற்காத—தோல்- பகுதி, அ-பெய்ரொச்சவிலுதி, கு-சாரியை, ஆ- எதிர்மறைவிலுதி, த- எழுத்துப்பேறு, லகரம் றகாமானதும், சாரியையின் உகரம் கெட்டதும்சந்தி.

74. சீக்காமல்—சீ-பகுதி, மல்-விளையெச்சவிலுதி, கு-சாரியை, ஆ-எதிர்மறைவிலுதி, உ- கெட்டதும், ஒ-தோன் றியதும் சந்தி.

75. உருட்டாது—(விளைமுற்று) உ-ருள்- பகுதி, ஒ- பிறவிளைவிலுதி, எகரம் டகரமானதும், உகரம் கெட்டதும்சந்தி, ஆ-எதிர்மறைவிலுதி, து - ஒன்றன்பால் விளைமுற்றுவிலுதி. விளையெச்சமாயின் து-விளையெச்சவிலுதி என் = .

76. புலவன்—புலம்- பகுதி, அன் - ஆஸ்பால்விலுதி, மகரம் கெட்டதும் வகரங்தோன்றியதும் சந்தி. புலவனம்- பகுதி என்னலுமாம்.

77. மீனவி—மீனை- பகுதி, ஓ- பெண்பால் விலுதி, வ-எழுத்துப்பேறு.

78. சலவர்—சலம்- பகுதி, அர்- பலர்பால்விலுதி, ம்-கெட்டதும், ஏ- தோன்றியதும் சந்தி.

70. விழுமியாது—விழுமட்- பகுதி, த-ஒன்றன்பால் விருதி, அம்- கெட்டது கண்டகுறை, இ, ஆ-சாரியைகள், மா-கந்தி.

70. சான்றவள்—சாஸ்- பகுதி, வகரம் னகரமானது சந்தி, த- இ-இடையிலை, அ- சாரியை, வ-சந்தி, அன்துண்பாலவிருதி.

71. முத்தவள்—மு-பகுதி, த-சந்தி, த-இ-இடையிலை, அ-சாரியை, வ- சந்தி, அன்- பெண்பால் விருதி.

72. மருண்டவர்—மருள்-பகுதி, னகரம் னகரமானது சந்தி, த- இ-இடையிலை, அ- சாரியை, வ- சந்தி, அ-பலர்பால் விருதி.

73. பூத்தவை—பூ- பகுதி, த- சந்தி, த- இ-இடையிலை, அ- சாரியை, வை- பலவின்பாற்பொரவிருதி.

74. சிறந்தது—சிற- பகுதி, த-சந்தி, சந்தித்தகரமானது மெலித்தல் விகாரம், த-இ- இடையிலை, அ- சாரியை, அ-ஒன்றன்பாலவிருதி.

75. சிறியவன்—சிறுமை- பகுதி, மை- கெட்டதும், வகரம் இசரமானதும், ய-தோன்றியதும் சந்தி, அ-சாரியை, வ- சந்தி, அன்-ஆண்பாலவிருதி.

76. பிறன்—பிறப்பகுதி (இடைச்சொல்), அன்-ஆண்பால் விருதி, பகுதியின் அகரம் கெட்டது கண்டகுறை, அல்லது அன்-ஆண்பாலவிருதி எனினும் ஆம்.

87. பிற்கு—மீற-பகுதி (இடைஞ்சொல்), த...வா...
னபால் விகுதி, பகுதியின் அகரமஷ்ட்டது எட்டக்குறை நீ-
சாரியை.

88. கொட்டயவர்—கொடிம- பகுதி, மை-கூட-
தூம, உகரம் இசரமானதும் சங்கி, ய்- ஏ- உடம்பபெய் ,
மாக்யா சந்திரா, அ- சாரியை, ஆ- பலர்பாலவிகுதி.

89. கொழுநன்—கொழு - பகுதி, ஏ- பெயரிண்டா-
லை, அன்- ஆண்பால் விகுதி.

90. யாத்தவை—யா- பகுதி, த- இ-இடைஞ்சீ, ஏ-
சந்தி, அ-சாரியை, வை-ட லவின்பாற பெயர் விகுதி.

91. தமர்—தாம் - பகுதி, அர் - பலர்பாறபெயா
விகுதி, பகுதியின் ஆராம் அசரமானது குறக்கல் விகாரம்.

92. ஒவாதவை— ஓ-பகுதி, ஏ-சந்தி, ஆ-ஏதிமறை
விகுதி, த-எழுத்துப்பேறு, அ-சாரியை, வை-பலவின்பாற பெ
யரவிகுதி.

93. மற்றையோன்—மற்று-பகுதி (இடைஞ்சொ
ல்), ஜ- சாரியை, உ- கெட்டது சந்தி, ய-சந்தி, ஆன் - ஆண
பாலவிகுதி, ஆ- ஓ ஆனது செய்யுள்வடிங்கு.

94. சூராதவன்—சூர-பகுதி, ஆ-ஏதிர்மறைவிகுதி,
த-எழுத்துப்பேறு, அ-சாரியை. ஏ-சந்தி, அன் - ஆண்பால்
விகுதி.

95. தோழி—தோழமை- பகுதி, அகரமும் - மையம்
கெட்டதுசந்தி, இ- பெண்பால் ச்குதி.

96. கயவா—கூ-பகுதி, ம-கெட்டதும, உ-தோர் விதமாக : அ-பலாபாஸ விகுதி.

97. மலரவன்—ஷலா-பகுதி, அ-சாரியை, ய-ட- சி இன்-ஆஸபாஸ விகுதி

98. மயலிகள்—மயல்-பகுதி, இ-ஆஸபாஸ பெண் ஏல்களுக்குப் பொதவானவிகுதி, எ-அவைகளின் பள்ளம் விருதி.

99. திண்ணியான்—திண்ணம்-பகுதி, மை - கெட்டதும், ஈ-தோல் ரியதும் சந்தி இ-சாரியை, ய-சர்தி, ஆன- ஹஸபாஸ் விகுதி

100. கிளைஞர்—கிளை-பகுதி, ஏ - பெயரிடைஞி, அ-பலாபாஸ விகுதி

பொருட்புணர்ச்சி கூறும் முறை.

1. “அம்மா-முளைக்கு மெயிறு முதிர்ச்சவை நாவிற்கு விளைக்கும் வளியனதாமென்று.”

அம்மா+முளைக்கும—அல்-புணர்ச்சி, இடைச் சொற்றெலுகா நிலைத்தொடர்.

முளைக்கும+எயிறு—அல்-புணர்ச்சி, தெரிநிலைப் பெயரோச்சத்தொகாநிலைத்தொடர்.

எயிறு+முதிர்—அல்-புணர்ச்சி, எழுவாய்த்தொகா கட நிலைத்தொடர்

முதிர்+சவை—அல்-புணர்ச்சி, வஜைத்தொகை நிலைத்தொடர்.

சவை + நாவிற்கு—வேற்-புணர்ச்சி, இரண்டாய் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்.

நாவிற்கு + விளைக்கும்—வேற்- புணர்ச்சி, நான் காம் வேற்றுமை உதொகாநிலைத்தொடர்.

விளைக்கும் + வளியன—அல்- புணர்ச்சி, தெரின்லை விளைமுற்றுக் தொகாநிலைத்தொடர்.

வளியன+தாம்—வேற்- புணர்ச்சி, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைகநலைத்தொடர்.

தாம்+ மென்று—அல்- புணர்ச்சி, ஏறுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர்.

2. “செங்கட்டபுவியே ரறப்பசித்துந்தின்னுவாம்”

செம்+கண்—அல்- புணர்ச்சி, பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

கண்+புவி—வேற் - புணர்ச்சி, இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும்பயனு முடன்றேக்க தொகைகநிலைத்தொடர்.

புவி+எறு—அல்-புணர்ச்சி, இருபெயரோட்டெப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். அல்லது வேற்—புணர்ச்சி, ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைகநிலைத்தொடர்.

எறு+அறு—அல் - புணர்ச்சி, எழுவாய்த்தொகா நிலைத்தொடர்.

அறு+பீசித்தும்—அல் - புணர்ச்சி, தெரிநிலை விணையெச்சத்தொகா நிலைத்தொடர்.

பீசித்தும்+தின்னு—அல் - புணர்ச்சி, தெரிநிலை விணையெச்சத்தொகாநிலைத்தொடர்.

உ.ம் + தின்னு—அல் - புணர்ச்சி, இடைச்சேரு
க்ரோநிலைத்தொடர்.

தின்னு+ஆம்—அல் - புணர்ச்சி, எழிர்மறை யினை
முற்றுத்தொகாநிலைத்தொடர்.

3. “வரவர வாய்மடுத்து”

வர+வர—அல் - புணர்ச்சி, அடுக்கு, தொகா
நிலைத்தொடர்.

வரவர+வாய்—அல்- புணர்ச்சி, தெரிவிலை யினை
யேசுசத் தொகாநிலைத்தொடர்.

வாய்+மடுத்து—வேறு-புணர்ச்சி, மூன்றுப் பே
ற்றுமைத் தொகைகளிலைத்தொடர்.

4. “அனல் கொளுந்தும் வெங்காரம் வெய்தெரி
ஞும் நோய் தீர்க்கும்.”

அனல்+கொளுந்தும்—அல் - புணர்ச்சி, உவமம்
த்தொகை நிலைத்தொடர்.

கொளுந்தும் + வெங்காரம்—அல் - புணர்ச்சி,
தெரிவிலைப் பெய்யாச்சத் தொகா நிலைத்தொடர்.

வெங்காரம்+வெய்து—அல்- புணர்ச்சி, எழுவா
ய்த் தொகாநிலைத்தொடர்.

வெய்து+எனினும்—அல் - புணர்ச்சி, குற்ப்பு வினை
முற்றுத் தொகாநிலைத்தொடர்.

எனினும்+நோய்—அல் - புணர்ச்சி, தெரிவிலை
யினை யெசுசத் தொகாநிலைத்தொடர்.

உமா+நோய்—அல்-புணர்ச்சி, இடைச்சொற்களே
ஏதிலீஸ்த்தொடர்.

நோய்+திரக்கும்—வேற்-புணாக்சி, இரண்டாம்
வேற்றுமைத் தொகைகிலீத்தொடர்.

5) “மாபறவை-புலனுரு வஞ்சவபோல்”

மா+பறவை—அல்-புணர்ச்சி, உம்மைர்சொன்
ஷ்லூத்தொடர்.

பறவை+புல்—அல்-புணர்ச்சி, ஏழுவாய்த்தொ
காங்கிலீத்தொடர்.

புல+உரு—வேற்-புணர்ச்சி, மூன்றாம் வேற்று
மையுருபும் பயனு முடன்றேக்க தொலை நிலைத்தொ
டர்.

உரு+அஞ்சவ—வேற்-புணர்ச்சி, நான்காம் வெற்
மையத் தொலைக்கிலீத்தொடர்.

அஞ்சவ+போல்—அல்-புணர்ச்சி, தெரிசில்லவி
னீமுற்றுத்தொகாங்கிலீத்தொடர்.

6) “நேரிழாய்-மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோல
டி தன்மேல், ஈசென்று தாங்குங்கடிது.”

நேரிழாய்+ மெய்—அல்-புணர்ச்சி, விளித்தொ
காங்கிலத் தொடர்.

மெய்+சென்று—வேற்-புணர்ச்சி, ஏழாம் வேற்
மையத் தொகைகிலீத்தொடர்.

சென்று+தாக்கும்—அல்-புணர்ச்சி, தெரிசிலீ
யினீயெசத தொகாங்கிலீத்தொடர்.

தாங்கும்+வியன்—அல்-புணர்ச்சி, தெரிநிலைப் பெய்ரொச்சத் தொகாநிலைத்தொடர்.

வியன்+கோல்—அல்-புணர்ச்சி, பண்புத் தொகாநிலைத்தொடர்.

கோல்+அடி—வேற்-புணர்ச்சி, ஆரூம் வேற்று மூழ்க்கும் தொகைகளிலைத்தொடர்.

” அடி+தன்மேல்—வேற்-புணர்ச்சி, இரண்டாம் வேற்று மூழ்க்கும் தொகைகளிலைத்தொடர்.

தன்மேல்+கை—வேற்-புணர்ச்சி, ஏழாம் வேற்று மூழ்க்கும் தொகாநிலைத்தொடர்.

கை+சென்று—அல்-புணர்ச்சி, எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர்.

சென்று+தாங்கும்—அல்-புணர்ச்சி, தெரிநிலைவினைபெச்சத் தொகாநிலைத்தொடர்.

தாங்கும்+கடிது—அல்-புணர்ச்சி, தெரிநிலை வினை மூற்றுத் தொகாநிலைத்தொடர்.

ஏஷுக் இலக்கணங்கூறும் முறை.

1. “கற்றன கல்லார் செனிமாட்டிக் கையுறைங் குற்றங்குமதே பிறிதன்ற.”

கற்றன—அஃற்றின், பலவின்பால், படர்க்கை, இறங்கால வினையால்ஜினையும்பெயர், இரண்டாம் வேற்று மூழ்க்கும் தொகை, மாட்டியென்றும் வினையெச்சத்தைக் கொண்டு முடிகிறது.

கல்லார்—உயர்தினை, பலர்பால், படர்க்கா, எதிரப்பமை விளையாலீண்டும்பெயர், ஆரூம்வேற்றுமை, தொகை, செவியென்னும் பொயர்ச்சொல்லைக்கொண்டு முடிகிறது.

செவி—பால்பகா வஃறினைப்பெயர், ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை, மாட்டியென்னும்விளையே : ர்க்குக்க்கொண்டு முடிகிறது.

மாட்டி—உடன்பாட்டுத் தெரிந்திலை, இறந்தகாலவினையெசும் கையுறுங் என்னும் பெயரோசுத்தைக் கொண்டு முடிகிறது.

கையுறுங்—உடன்பாட்டுத் தெரிந்திலை, எதிர்காலப்பெயரோசும், குற்றம் என்னும் சருஷிப்பெயர் கொண்டது.

குற்றம்—பால்பகா வஃறினைப்பெயர், எழுவாய் வேற்றுமை, தமது என்னும் குறிப்புவினைக்கு எழுவாயாக நிற்கிறது.

தமது—தாம் என்னும் பொருளாட்யாகப் பிறந்த அஃறினை, ஒன்றன்பால், படர்க்கை, குறிப்புவினைமுற்று, குற்றம் என்னும் எழுவாய் வெற்றுமையைக்கொண்டு முடிகிறது.

ஏ—தேற்றப்பொருள் தரும் இடைச்சொல், தமது என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றை அடுத்துவந்தது.

பிறிது—பிற என்னும் இடைச்சொல்டி யாகப்பிறந்த அஃறினை, ஒன்றன்பால், படர்க்கைப் பெயர்ச்

சோல் எழுவாய்வேற்றுமை, அன்று என்னும் விளையும் ந்தைக்கொண்டுமுடிகிறது.

அன்று—அன்றை என்னும் பண்படி யாகப்பிற்கு ந்த அஃபினை, ஒன்றன்பால், படர்ச்சர, எதிர்மறைக்குறிப்புவிளையும்து, மிறிதுள்ளும் எழுவாய்ச்சுப்பு வனிலையாய்விற்கிறது.

இ: “கிற்றுளியால்-கல்லுங்ககருந்தகரா கனக் கூழாய் கொல்லுலைக் கூடத்தினால்.”

சிறு—பண்புப்பெயர், உவிளன்னும் பேயராவிசேஷத்துவங்கத்து.

உவியால்—பால்பகா வஃறினைப்பெயர், மூன்று ம் வேற்றுமை விரி, தகரும் என்னும் விளையுறுதீரே கி முடிகிறது.

கல்—பால்பகாவஃறினைப்பெயர், முதல்வேற்றுமை, தகரும்என்னும் விளையுற்றைக் கொண்டது.

உம்—உயர்வு சிறப்புப்பொருள்தரும் இடைச் சோல், கல் என்னும் பெயரை அடுத்து வந்தது.

தச்சுரும்—அஃறினை, பலவின்பால், படர்க்கை, எதிர்காலச் செய்யுமென்வாய்ப்பாட்டுவிளையும்து, கல் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

தகரா—அஃறினை, பலவின்பால், படர்க்கை, எதிர்மறை விளையும்து, கல் என்னும் எழுவாய்வேற்றுமையைக் கொண்டுமுடிகிறது.

கனங்குழாய்—பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிற
ாத அன்மொழித் தொகைக்காரணப்பெயர், உயர்தினை,
பேள்பால், படர்க்கை, விளிவேற்றுமை.

சொல்—உயர்தினை, ஆண்பால், படர்க்கை, ஆ
ரூம்வேற்றுமைத்தொகை, உலை என்னும் பெயர்ச்சொ
ல்லைக்கொண்டு முடிந்தது.

வலை—பால்பகா வஃறினைப்பெயர், ஏழாம் வே
ற்றுமை உருடிம்பயனும் உடன்தொக்கதொகை, கூடத்
தினால் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

கூடத்தினால்—பால்பகா வஃறினைப்பெயர், மூன்
ரூம் வேற்றுமைவிரி, தகரா என்னும் வினைமுற்றைக்
கொண்டது.

பரிகைக்குரிய வினாக்கள்.

இலக்கணம்.

1. ஏப்பெழுத்துகளைவ?

2. அ-இ-உ என்னும் ஈட்டெழுத்துகள் எவ்வாறுதிரியும்?

3. புரச்சட்டுக்கு மூன்றுதாரண மெழுதுக.

4. வினாவெழுத்துகளில் திரிச்துவருவது எது?

5. அடியில்வரும் சொற்களில் வினாவெழுத்துகளையுடைய
சொற்களைவ?

எருது-எவன்-யானை-யார்-எணி-எது-இராமஞா-நிலா.

6. இவைகளுக்கு இனவெழுத்துகளைவ?

எ-ஜி-ஒள்-ச-த-வ.

7. மொழிக்கு இடையிலேயேவரும் எழுத்து எது?

8. குற்றியலுகரம் என்றால் அந்தம் என்ன?

9. பின்வருஞ் சொற்களில் குற்றியலுகரங்களையும், மூற்றியலுகரங்களையும் எடுத்தெழுதி, அவற்றை குற்றியலுகரங்கள் என்குத் தொடர் கூறுக.

குடுகு-ஙிலவு-திருட்டு-சங்கு-இது-இஃது-செய்து-பாக்கு-விடு-விடு-ஷழு-அளவு-சிற்காது-சிறைவு-முழுவு-வரம்பு.

10. வல்லின மெய்யின் மேல்வரும் குற்றியலுகரத்துக்கு என் குதாரணமெழுதுக.

11. குற்றியலுகரத்துக்கும் மூற்றியலுகரத்துக்கும் மாத்தி என்ன?

12. மொழிக்குமுதலில் வராதமெய்யெழுத்துகளைவை?

13. வகரமெய் எந்தெந்த உயிர்களோடுகூடி. மொழிக்கு முதலில் வராது?

14. எல்லாவுயிர்களோடுகூடி மொழிக்கு முதலில்வராத மெய்யெழுத்துகளைவை?

15. மொழிக்கு இறுதியில்லவராதமெய்யெழுத்துகளைவை?

16. பின்வரும் மொழிகளுக்குப்போலிசுமைத்தெழுதுக. வயிரம்-சுவரியம்-நீங்கு-குடம்-மடம்-வண்டு.

17. பட்டணம்-கட்டடம்-குழாம்-ஏலம் என்னும் ஆஃறு சீணப்பெயர்களின் ஈற்றிலுள்ள மகரத்துக்கு ணகரம் போலியாக வருமா? காரணத்துடன் கூறுக.

18. த்-ஏ - இ-ப என்னும் எழுத்துகளுக்குச் சாரியை கட்டி யெழுதுக.

19. சரியைபெறாத எழுத்துகளைவை?

20. ஏட்டத் என்பவையானாக்கு அகரத்தைச் சாரியையாகக் கொண்டிருக்கின்றன என்ன எழுத்துகள்? சாரியையாகக் கொள்ளாவிட்டு எங்கள் எழுத்துகள்?

பேயரியல். 2

21. இவைகளில் இயற்சொல்லுக்குத் திரிசொல்லும், நிரிசொல்லுக்கு இயற்சொல்லும் எழுதக்

கா-பயிர்-துண்ண-ஞாலம்-பொருவர் - தூங்கார்-கப்பஸ்-இல் (எழும் வேற்றுமையுருபு) யமன்-பொருஷம்.

22. இத்திரிசொற்களுக்கு இயற்சொல் அடி, அன்னை பொழுதில், ஆ-பகர்-இயம்-வரோ-நான்.

23. வடசொல்லுக்குத் தமிழ்ச்சொல்லும், தமிழ்ச்சேரி ஆக்கு வடசொல்லும் கூறுக.

ஞகு-நிலா-மரம்-பரவதம்-ஏதி-தமை-பாப்பு-நானே.

24. நகுதியழக்கு என்பது என்ன?

25. இலக்கணப்போவி, மரூப், இடக்கரடக்கல், குழுப்புக்குற்றகளுக்குத் தனித்தனி, இவ்விரண்டு இதரராணம் யாக்கியத் தில் அமைத்தெழுதக்.

26. குறிப்பாகப் பொருள் விளக்கும் வழக்குச் சொல்களைவ?

27. அடி-யில் வருபவைகளில் இதிதுறிப்பெயர்களைவீடு காரணப்பெயர்களைவீடு! ஏத வடன் எழுதக்.

மறையவன்-ஶலவர்-மரக்கலம்-விளம்-கிளைஞர் - எழிது-ஏதிலார்-இல்லாள்-வேளாளர்-கலிமா-ஏறுப்பு.

28. இருதினைக்கும் பொதுவான படர்க்கைப்பெயர்களைச் சொல்கிறேன்,

29. ஒன்பாலுக்குப் பெண்பாலும், பெண்பாலுடைய பாலும் எனுது?

அரசன்-பாலியன் - இளைஞர்-மூத்தாள்-குமரன்-ஶாயங்க் வல்லஞர்-பாபபா எ-கருமான்-சிறுவன்-சீமாள்.

30. ஒன்றன்பாலுக்கும், பலவிடபாலுக்கும் பொதுவாய் வரும் பெயருக்கு என்ன என்றுபெயர்?

31. பால்ஸ ர வாந்திளைப்பெயர் ஒருமையாக வருவது அல்லது ராரணமூம், பண்ணமயா, வருவதற்கு இரண்டு ஏராலமூம் வாக்கியத்தில் அமைத்தெழுதுக்.

32. ஒருமையாவேவரும் பெயர்: ஞக்கும், பஞ்சமயா கீசேவரும் பெயர்களுக்கும் இவ்விரண் இதாரணங்காட்டு..

33. மூஞ்சிடத்தக்கும் பொதுவான பெயர் எது? அதே டீவிடத்தக்கும் பொதுவாய் வருவது எப்படி?

34. பெயர்க்கொற்றா எந்தனை வகைப்படும்?

35. பொருட்பெயருக்கும், சிலைப்பெயருக்கும் மூஞ்சாலை தாரணமெழுதுக.

36. மை-ஜி-பு-கு-இம்-து என்பவைகளில் ஒவ்வொன்றும் பண்புப்பெயா விதுதியாகவும், தொழில்பெயர் விகுதியாகவும் வரும்படி ஒவ்வொரு நாரணம் வாக்கியத்தில் அமைத்தெழுதுக.

37. விகுதிபெறுமல் வரும் பண்புப்பெயருக்கும், ஆலைபால், பெண்பால் பெயர்களுக்கும் இவ்விரண் இதாரணமெழுதுக.

38. முதல் வேற்றுமையின் சொல்லுருபுகளைவை?

39. இல் உருபு எப்பொழுது ஜங்தனுருபாகவும், எப்பொழுது ஏழுதுருபாகவும் கொள்ளப்படும்?

40. பின் வருபவைகளிலுள்ள செய்ப்படிபொருள்கள் என்ன பொருளில் வந்தன?

குளம்தொட்டாள், யேவளைக்கையிக்குத் து வாழ்க்கல், டெ டீக்ஸிலைமிக்டி நிமித்தால், வண்டிமலர்ச் சேக்கையிரும்பும், பெற்றேன்மற்ற நின்ற துறக்கக்கிறப்பதோர்தான், பிரர்க்குத் திசெய்யாக் கருக்கடல், கடலே அலையம், தருமத்தை வேர் பறித்து.

41. அடியில் மறைக்கும் வெளிப்பட்டும் வரும் மூன்றாண்டுகளுக்குப் பொருள் என்ன?

பொன்மலர்-தங்களென்கில் வரவாற்பொக்காக் கடல், உய்யுமாலாராய் கிளையாடயின்று-திவிமோக்கம்மீயஞால் வாய் ப்புட்டிடப்படின்-சிற்றுளியால் கல்லுந்தகரும்.

42. அடியிலுள்ளநான்களுக்குப்பொருளென்ன?

சிலம்பிக்குத்தன் கிளை கூற்றம் - மூனிக்கரசு-தங்கார்க்கேயிவர்-கெல்லுக்குறைப்பதூநீர்-இற்றுயிர்க்குற்றதுணை.

43. இத்தொடர்களிலுள்ள ஐந்தனுருபுகளுக்குப் பொருள் கூறுக.

குத்தலிற் பூவாமைகள்று-பூவிற் பொலிகுழலாய்-கன்னிற்சொலிச் சைவியினோக்கும்-கெல்லின் நீங்கிய உயி-தீங்குக்காப்பத்திமையிற் பாக்கினியதில்.

44. அடியில் மறைக்கும் வெளிப்பட்டும் வரும் குறைஞுபுகளுக்குப் பொருள் கூறுக.

கடல்கீ-தண்ணென்கிலிரவால் - குருக்கின்கூட்டம்-கடலின்பெருமைக்கடவார்-ஆலம்ளீழ்-மளிகள்துகுவியல்-பொன்னிதுபொடி - பசுவினுடையகண்று - இராமனுடையநாள்-அரசனதுதோட்டம்.

45. அடில்வரும் எழாம் வேற்றுமை யுருபுசளில் பொருளாதி ஆறனுள் இளங்கு இன்னகிழமைப் பொருளுடுத் திடமாயிற்கு என்று எழுதுக.

பாலில்சவை-வருடத்தில் மாதம் அடக்கியது- அஷவீ-தில் உள்ள அறை-யிரவில் உள்ளது நகம்-சற்குணங்களிற் சிறந்தது வாய்மை- ஆட்டத்தி லபினாயம்.

46. பொருளாதி ஆறும் பிறிதின்கிழமைக்கு இடமாய் வருங்கி ஒவ்வோருஶாண மெழுதுக.

47. ஏட்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபும் பொருளுமென்ன? உதாரணத்துடன் கூறுக.

48. விளி ஏலாதபெயர்களைவை?

49. எழுவாய் ஒன்றினையே ஏற்குமபெயர்களைவை?

50. நீ-யான்-தான்-அவன்-இது எனபவைகளுக்குப் பன்றமயில் நான்காம் வேற்றுமை என்ன?

51. பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டிருதியும் வேற்றுமை யுருபுகளைவை?

52. எந்த வேற்றுமைகள் சாரினப்பெறு?

53. வேற்றுமை யுருபுகள் இன்-அன்-ஆ-அற்று என்னும் சாரியைகளைப் பெற்றுவரும்படி உதாரணங்காட்டுக.

54. மகரவீற்றுப் பெயர்கள் வேற்றுமை உருபேற்கும் போது எவ்வாறும்? உதாரணமென்ன?

55. கொண்டு-ஆக-நின்று-இருந்து-என்னும் சொல்லுருபுகள் என்ன சாரியைகளைப் பெறும்?

56. எந்தப்பெயர்உருபுக்குப்பின் உம்மென்னும் இடைச் சொல்லைப் பெற்றுவருமா?

57. எட்டுவேற்றுமை யுருபும் வரும்படி ஓர்வாக்கியம் எழுதுஙா.

வினாயியல்.

58. தெரிவிலைவினாசன்பது எப்படிப்பட்டது? அது எத் திணுவனைக்கப்படும்?

59. தெரிவிலை வினாமுற்றில் எவ்வகையோ அறியவேண்டும்?

60. செய்ப்படு பொருள்குன்றிய வினாக்கு மூன்றுதார ஸைமேழுதக.

61. செய்ப்படுபொருள்குன்றிய வினாயை என்னசெய்தால் செய்ப்படுபொருள் குன்றுவினாயாகும்? உதாரணமேன்ன?

62. இடைவிலையென்றி மத்தேத்து உறுப்புகளுக்காலங்காட்டும்?

63. பகுதிபால் காலங்காட்டுத்தற் குசாரண மெழுதக.

64. எந்தெந்த வினாக்களைத்தொல்கிளில் விருத்திகாலங்காட்டும்?

65. எதிர்காலங்காட்டும் பல்ஸ்பால் விகுதி எது?

66. செய்யுமென்ற வினாமுறை எத்தப்பாலுக்கு வராது?

67. யெய்ரோச்சங்கள் எவ்வகைப் பெயாக்கீக்கொள்ள முடியும்?

68. அமயில் வருபதைவகளில் பெய்ரோச்சங்கிற்கு வினாயெச்சமும் வினாயெச்சந்திரங்குப் பெய்ரோச்சமும் காலம் வேறுபடாமல் ஏழுதக.

தரும்-கூவி-கல்கூர்த்து-வைத்த-விட்ட-வைக்க-காமுஞ்சுல்-வாழும்-தின்கிற-சென்றுல்-வேக-அகல்கின்ற.

69. தொழிறபெயர் எத்தனை வகைப்படும்? வகைக் கிள்ளிரண் தொரணமெழுதக.

70. பிறவினை விகுதிகளைவ?

71. பகுதி விகாரப்பட்டு வரும் பிறவினைக்கு குன்றுதாரணங்கூறுக.

72. சன்வினைக்கும் பிரவினாக்கும் பொதுவான 'குதி ன்கு எழுதக்.

73. செயலின எத்தனைவகைப்படிம்?

74. உடன்பாட்டிற்கு எதிர்மறையும், எதிர்மறைக்கு உடன்பாடும் எழுதக்.

உணர்த்தும் - பாடக் - கொண்ட - வருகின்றன அண்டா - விரகிடும் - பாரோ - சொன்னின்.

75. குறிப்புவினைமுற்று என்பதென்னை?

76. இருநினை ஜமபால் மூலிடங்களுக்கும்பொதுவாகிய தெரிவில்லையும் குறிப்புவினைமுற்று விளையும் எழுதக்.

77. எப்பொழுது வினைமுற்று வினையெச்சமாகும்? உதாரணமென்ன?

78. ஏல்-பாடி-செய்-கடி-தி-இம்மொழிகளைப் பெயர்க்கொர ஸ்லாகவும், விளைப்பால்லாகவும் வைத்து ஒவ்வொர் கடியுடைய க்கிய மொழுதக்.

79. பூசூ-நன்-தீ- -செடி என்பதைகளுக்கு முடிவிலு திரிந்து பெற்றுமென்றும் கூறு.

80. உண்டு-பேச பய எல் பதையர்தாத தெரிவிலீலை விளையாக வும் குறிட்டுவினையாகவும் வைத்து நனித்தனி வாட்கியமெழு து.

81. இந்தியை - ரூம் பொதுவினைக் கொவை?

82. இப்பண்டுப் பயயாகளினின்று பிழக்கும் குறிப்புப் பெய்கொச்சங்களையை?

வெம்மை-கருமை-அருமை-எளிமை-தின் மை-பழுமை.

83. வியங்க்ரேஸா-ஏவ்வொருமை - ஏவாபார்மை - எதிர்மறை ஒருமையைவல் இலை எனும் குரிய விலைதிடை வைவை?

84. வியங்க்ரேஸாக்கும், ஏவாக்கும் பேதமென்ன?

85. முன்னில் வினாக்களிற்கும் ஏவல்யினாழிர்த்திருத்தம் கேட்டு எடுத்தன?

86. அதற்கிணிமீபார்ப்பார்வைகள் ஒய்வொன்றிற்கு மொவ்டீர் ரூபார்ஜம் வாங்கியதாகில் அமைத்திடப்படுக. தொழிற்பொருப்பையர் - தொழிற்பொருப்பையர், வீரஸும் உவிஸபால்ஜயம்பெயர், பண்புப்பெயரா - பண்படியாகப்பிற்கப்பெயர், செயவினை - செயப்பட்டுவினை.

87. அடியில் வருபனவகளிலுள்ள தெரிவிமலவினாழிருத்தி, குறிப்புவினாழிருத்து, பெயர்ப்பகுபதங்களை எடுத்துக் கூட்டுக.

பலற்றேரும் யாம்-சிலக்ரஸ்கன்றூம் உள்-பொன்மலா நாற்றமுடைய ஸ-முற்று முனைர்த்தவரிலிலை-இரைமாட்டி புஞ்சியித்தின்பாலது-காங்கைவெளிது-மாசின் மனத்தினவர்கள் வாக்கான்ப-பாங்ட. வாரமாசில் மனத்தினவர் - அக்குவர்க்கவாக ஸில் அவன்பெரியவன் - பெரியவன்வந்தான் - அவன்மிகுந்த செல்வன் - அநதச்செல்வன் என்வீட்டிட்டு வார்சான் - அவன் பெருவயிறன்-பெருவயிறன் விரைவாய் நடவான்.

88. பின் வரும் கொங்கியங்களிலுள்ள செய்யுமென்றும் வாய்ப்பாட்டுவினைகளில் பெயரெச்சங்களைவை? வினாக்களுக்கு எளவை?

அந்தக்குதிரை விரைவாய் வீம் - விரைவாய் ஒடிம் குதிரையை வண்டியில் பூட்டி-பூங்கை காவிரகுசுவம் மயந்து-முழுங்கும்பனிக்கடலும் உண்ணப்படும்-கின்கள் இருளைக்கும்-தெரியும் விழிவிலார்க்கேது வீளக்கு - தேமாவருந்தும் சுழல் கால்வர-முனைக்குமெயிறு முதிர்க்கவை நாலிற்கு வினைக்கும் வலியன்காமென்று - நான்படிக்கும் புஸ்தகம் இது - இந்தப் புஸ்தகத்தை யவன் படிக்கும்-அவன் இருக்கும் வீரைது-அவனிடத்தில் அந்தப்புஸ்தக மிகுக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

89. அடியில் வருபவைகளிலுள்ள பெயரெச் ச வீசே யெசசங்களுக்குக்காலமும், காலங்காட்டும் உறுப்புக் கூறுக.

பழியெடுத்தேரதி - உல்லாங்கேட்டினும்-பரமபுண்டீ-கருதிய இட்டி கையுக்கோடிம்-உடிப்பவும்த்துண்பவண்ணு-வீர மொயிசார்சுவரைகுவார்-புலனுக்கிறைப்ப்பறோபோய் - சென் நாள்-ஞார்ஜின்றபாளன்-ஞாருமெறும்பு-படைதொக்கால்ளன்.

90. ஏந்திட்டமொழிகள் இன்னின்னவயகசசொறசன எனத திருவியாய்க் கூறுக.

சொள்ளாக்கலம் - மாநல்த்தவேந்தன் - செய்யாதவாறு-செவிக்காளரகண்விதியா நெட்டுயிர்ப்போ யறாபினம் ஹங்குங் எனிட்டு தயாரு - பல் பொறிய செக்கட்புவிமாவா மே டேற்பதொன்றுண டு-கற்றன ஒம்பாது மற்றும் பரிதுஷலகறால்.

91. ஏதுவினைமுற்றுகளில் எதிர் மறைவிகுதி மறைக்க வரும்?

92. படிச்சு-தொடுக்க என்பவைகள் 'வினையெச்சமாகவும், வினைமுற்றுகவும் வரும்படி ஓரக்கியத்தில் அமைத்தெழுதுக.

93. சடவா - ஓடா என்பவைகள் பெயரோச்சமாகவும் வினைமுற்றுகவும் வரும்படி வாக்கியத்தில் அமைத்தெழுதுக.

இடையியலும், உரிமியலும். 4

94. இடைச்சொல்லால்கூன்ன?

95. ஒகாரம் ஜயப்பொருளிலும், உம்மைமுற்றுப்பொருளிலும் வருவதற்கு உதாரணங்கூறுக.

96. சொல் என்ன பொருளில் வரும்?

97. ஒரு குணத்தைக்காட்டும் உரிச் சொல்லுக்கும், பல குணத்தைக்காட்டும் உரிச் சொல்லுக்கும் உத்தாரணமெழுதுக.

98. இடைஞ்சொல்டியா-ப் பிற: துங் பெயாப்பகுபததநி ற்கும், உரிச் சொல்டியாகப்பிறங்கும் ஏனோபதீபதிருகும் உத்தாரணமெழுதுக.

பொதுவியல்.

99. ஆகுபெயராவதென்ன?

100. முதலாகுபெயர்-கருவியாகுபெயர்-பண்பாகுபெயர் சஞ்சுக்கு வேறுபெயரும் உத்தாரணமும் எழுதுக.

101. அல்வழிப் புனர்க்கியில் சேர்த் தேற்றுமைக ஜெய?

102. உறுபும்பயனு முடன்றேஷ வேற்றுமைக் கூறக்கு முன்னாரணம்கூறுக.

103. அல்வழிப் புனர்க்கியில் தொகை கிளைத்தொடர்க ஜோலை? சொகாகிலைத்தொடர்க ஜோலை?

104. இக்கூக்குக்குப் பொருட்புணர்க்கி எழுச.

சிறுவீடு-சிறியவீடு, பலமரம் - பலமரம், சிறைஇருள்- சிறைந்த இநள், வந்தான் இராமன்-இராமன்வத்தான், வா இராமா-இராமாவா, வருபொருள்-வரும்பொருள்.

105. உயர்தினை யும்மைத்தொகை எத்தாறுல் முடியும்? உத்தாரணமென்ன?

106. செய்யுளில் பெயர்-வினைகளின் ஈற்று அயல் ஆகாரம் எவ்வளவு கிரியம்?

107. தினை-பால்-இடம்-சாலவழுமைதினன்றுள்ளனவே? உத்தாரணமூங்குறுக.

108. மரபுஞ்சபதென்ன? உத்தாரணங்கறுக.

109. செய்ப்புபொருளைக் கர்த்தாவைப்போல் வகுத்துப் பூண்டு வரக்கியமெழுதுக.

110. எந்தக் காரணங்களினால் சொற்கள் கடுகிவரும்? அதன் மென்னா?

111. எதுபோல்கால கள் விஷயங்களில் முடியும்போது ஒழும்மை பெற்றுவரும்?

புணரியறும் பதவியாலும்..

112. விகாரப் புணர்ச்சி யென்பது என்ன?

113. விகாரப்புணர்ச்சி எது? இன யகைப்படிம்? உசாரண மென்னா?

114. யகர வடம்படுமெய் வரும்படி மூன்றுதாரண மெழுதுக.

115. வகரவுடம்படுமெய் வரும்படி இரண்டுதாரண மெழுதுக.

116. குற்றியலுகரத்துக்கு முன்றயிர்வர்தால்வாறும்!

117. உயிலாழுததுக்குமுன் முற்றியலுகரம் கெடாமல் வருத்த குதாரண மெழுதுக.

118. இவகள் எவ்வாறு புணரும்? வித்யென்ன?

ஆறு + மயிர். வயிறு + வலி

ஆறு + தன்றுஞ். காடு + ஆண்டான்.

பெரு + ஆசை. குறை + உயிர்.

பல + சாள். பொன் + வளையல்.

119. உயிரீற்றின்மூன் வரும் வல்லினம் எவ்வாறுகும்? உதாரணமென்ன?

120. இங்கு வல்லினம் மிகுந்ததற்கு விதிகள்ன?

ஏநது : திசை. ஓடுப்போனுன்

இருதக்காடு கூயது ரூப்போனுன்.

நாயக்குட்டி செம்புப்பாளை

மதுரைப்பட்டளம்? கேளாக்கதை

121. இரண்டாம் நான்காம் செட்டுமை பிரிமின் முன் யாகும் வல்லினம் எவ்வாறும்? உதாரணம் ஏன்?

122. எங்கப்பள்ளபடி களின் முன் வல்லினம் வாதால் இதைவழைத்துத் தோன்றுப? உதாரணங்கள் ஒக.

123. இங்கு வல்லினம் இயற்பாலை எடு விதியென்ன? அவர்கூட்டுரை.

பாலை கூட்டுரை.

காக்கு பாலைத்து.

பாலை, ஊர்காலையுகள்.

முருகாக்காது.

எறிக்கை.

எது பெரிது.

இருந்துபொலுதன்.

என் நிலைய புத்தகம். அவத்துமிழு பெஷாவல்ட்.

124. உயிர்ந்து வட்டமொழியின் முன்வருப ட-ச-த-ப-த-ப-வார்கும்? உதாரணமான?

125. நனிக்க நிலைச் சேர்க்கதமென்றாலும் உயிர்வாசி அது மெப் எவ்வாறு உம்? உதாரணம்?

126. அழியில் வருபவைகளிலுள்ள திரிதல் கெடுதல்களுக்கு விதியென்ன?

பொற்கிலையைம் - மனமாண்பு-கந்தட்டி -புல்வினுந்தினை மை-வின் முகை - வீக்குமிமலின் ப.

127. ன-யின் (றன்னாகர யின்) முக், க-(தங்கரம்) வாதால் எவ்வாறாக உடாரணமான?

128. எட்டுப்புள்ளத்துணை, குறை-என்பதைகளைப்பிரித்துப் புணர்ச்சி விதிகூறக.

129. இலைகளைப் பிரித்து இவை இன்ன சாதி என்று சொல்லுக.

இதாக்கதம். தேவேர்க்கிரன். குளியேரதாம்.

130. பகாப்பதம் எத் க? நலைகாப்படும்? பகுபதம் எத்தனை வகைப்படும்? உதாரணங்களுக்கு உக.

131. பகுபதவற்புகளைவை? சங்கியாவது என்ன?

132. யிரும் எத்தனைவகைப்படிடும்? அவையாலே.

133. பெயரிக்கட்சிலேச்கும் விளையிடை விளைச்சும் பேசு மென்ன?

செய்யுள்.

1. நிலிமஞ்சளியில் இனியவைங்பது முதலியலைவகைச் செய்தவர்கள் பெயரொன்ன? அவர்களில் மதுரைச்செங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யார்கள்?

இனியவை நாற்பதுமூலல் அரிச்சங்கிர பூராணம்
வரையில்.

2. மாண்படவரின்என்னசெய்யவேண்டும்?

3. “முட்டில்பெரும் பொருளாக்கியக்கால் மற்றது தக்கு முடிக்கலே என்று” முட்டில்பெரும் பொருள்என்றால் என்ன? தக்குமியீட்தலாயது என்கிறது?

4. யாரிடத்துக் கென் முனை இன்னு?

5. பிரிந்துகூடிய இரேகெத்தின் பெருமை எதுபோல் கொட்டாகும்?

6. பெரியோர் துமது குறையைப்பாராட்டாமல் பிறர் குறையை நீக்குவர் என்பதற்குக் காட்டிய உவமான மென்ன?

7. “கடவுளவிர் சடைமுன் கண்டளவில் வீயுஞ்சர நீர்மிகை” “என்றாங் கவரார்கடவின்கடி” என்பதைகளால் விளக்கும் பூர்வகதை என்கிறேன்?

8. “முனைக்கு மெயிறு முதிர்ச்சவை உரவிற்கு விளைச்சும் ஓவியன்தாமென்று” இதன் உவமேயமென்ன?

9. மகாலே முன்னிலை, ஆலே முன்னிலை என்றுவென்ன? உதோரணமெழுதுக.

10. வேந்தர்கத்ரேர்க்குடியார்சன்பதற்குக்காட்டிய உவணம் என்னை?
11. போதில் கிளையானம் அவசூத்திருதாடா என்றது எந்த நாட்டரசினை? அவ்வரசன் பெய்ரென்ன?
12. போதில் கிளையானம் வைகுந்திருந்து என்பதன் கருத்தென்னை?
13. குதாடுதலோ டொந்த குற்றங்களைவை?
14. குதாடுவதனால் விளையும் நிலைகளைவை?
15. சினக்கதிர் வேற் கண்மடவாய் என்றதுயானா?
16. மனம் ஏதனால் தூய்க்கையாம்?
17. கல்வி எவ்வகைனத்திற்கும்?
18. பிரராஸ்காஞ்சுமதிப்பூப்பு பெறவிரும்புவோன் செய்யவேண்டுவ தென்னை?
19. அறம்-பொருள்-இன்பம்-வீசி இட்கான்கிழ்கும் வடமொழியில் வட்டங்கும் பெய்ரான்னை?
20. இறைமாட்சி யாருக்குப் பயண்தாரத?
21. இறைமாட்சி மன்பகத யோம்பாதார்க்குப் பாதாதது எதுபோலும்?
22. நெட்டுயிர்ப்போ இற்ற பிணம்போல்வார் மார்?
23. தாட்சனீயத்தினால்செய்ய முடியாதகாரியத்தையும் செய்வோம் என்று சொல்லுதால் எதுபோலும்?
24. தீயேஷர் செல்வம் பெருகின்றும் பின் எவ்வாறும்? அது எதுபோலும்?
25. யாவனையும் வஞ்சித்தீரமென்று என்மகிழலாகது?
26. கொடாதவர் இன்சொல்லும், கூருமைக்கு தூலாக்கியர் என்னகாரணம் கற்பித்திருக்கின்றார்.
27. மறைவழிப்பட்ட பாரிமொழி ஏக்போலப் பரவும்

ஆற்பதிர்த்தாரம்.

28. யார் நூல்க்கு நிறப்பதோர் தானே இங்குப்பெற்றங்களாவா?

29. யாருடைய இல்லாழுச்சுக்கையிலிருங்கு ஒப்பாகும்?

30. கல்ல தர்மங்களைச் சூட்டாலும் சூழ்ச்சினாடையானங் ஏத்தன்மையதார்களும்? அதற்கு உவமையென்னை?

31. கல்லாவொருவனுட்குக் காரணங்காட்டி ஒன்றும் கடன்ராண் என்பதற்கு உவமை என்ன?

32. காட்சித்திரியின் ஏதுதிரியும்? அதற்கு உவமை என்?

33. கெடுக்கப்படுவதும், கொடுக்கப்படுவதும், உண்டுபடுவதும், எப்பொதும் என்னப்படுவதும் எவ்வை?

34. அறமாகிய கதினாயுடைய பயிருக்கு நிலமும்-விலமும்-களையெடுத்தலும்-எருவும்-நிரும் எவ்வை?

பழுமொழி.

35. உபசாரங்க் செய்தவர்களுக்கு அப்பாரங்க் செய்தல் சுத்தோலும்?

36. நாய்கானிற் கற்கானால் வாறுபோல்வது எது?

37. கற்றறிவார்கண்டதெது? அதற்கு உவமை என்ன?

38. கல்லெலாழுக்க மில்லானுக்கு அதிகாரங்கொடுத்தல் எவ்வாழும்?

39. “துணலுக் தன் வாயாற்கெடும்” என்பதற்குலவமேய மென்ன?

திரிகடுகழும் நான்மனிக்கடிகையும்.

40. திரிக்கிகம் - நான்மனிக்கம் ஸுக என்பவைகளுக்கு ஆர்த்தமென்ன? இவை இந்துஸ்கலங்கு என்ன ஆலுபெயராய்துழுங்குகின்றன?

41. நான்மறையும் சதுரங்க சேலைகளும் எவ்வை?

42. அலம் வீற்போது மகைங்களும் என்பதில் அதைச் சூதி ஆலம்தீழ் உவகையானநூறு ஏப்படி?
43. தூயமென்பார் தொழிலைச்சொல்வை?
44. நன்றாமேற்றையார் யார்?
45. மேய்க்கீர்மைமேனிற்பவர் என்பதன்கருத்தென்னிடை
46. செல்வ முகைட்க்கும் பண்ட என்வை?
47. உள்ளனபோலக் கெடுவனே யானவை?
48. எச்சமிழுக்கு வாழ்வீரர்யா வர்?
49. உண்றதியுமாக்கும் க்குள்ள வைகளை?
50. ஒருவருடைய எந்த கூடுதலாக எதுதெரிவிக்கும்?
51. வேளாண்மை எதற்கு ஒப்பாகும்?
52. கீழ்க்கண்ண எதனும் அன்புறவர்?
53. “இன்னமீப் பருவத்துக் கல்லாகம சூத்தம்” இதற்குக் காரணம் என்ன?
54. மக்களை எவ்வாறுவளர் விடல் கிது?
55. எய்வர் களுக்கு என்னும் தம்முட்பேர் வாகும்? சிறுபஞ்சலூலஸும், தாயுமானவரும்.
56. சரவிற்குக்கூற்றும் ஏது?
57. எல்லா கணகப்புக்கிடமார்?
58. யார் கல்லாரினத்து கணகபெறுவர்?
59. சுல்தயிற்கூடும் கூட்டம்போல்வார் யார்?
60. சேவகஜூக்கு வணப்பு எது?
61. “மருந்துக்கு மெய்ம்மொழி புச்சன்றிடேன்” என்பதன் கருத்தென்னிடை?
62. “இல்லார் மொழிந்தலை மென்மொழி கிழங்கிவானேல் வின்னேரோல் இன்மொழியாடே மேல்வாக்கீர்த்தில் செயப்பாட்டு வினை வினையாக மாற்றிப்பொருள் வேறுபடாமல்லெபு

பரிசுநாக்ஞரிய விடு

தீருவாண்மீயுர ஸி ராமா

கால்லின்டச ராம த கடுகி

காகும எங பது ருத்தான் கூ

64 இ, சரசால் சாலடபோ வன

65 சீறநிட கூட களில் தகுாத்தட

த்தக

பிளழு டி பா ட காபோ—

வாஷு கருத—பன்ற—ப உம

கருக ந கா—பதி மின

66 க கட்டம காட்டு கூ—ப ப

நா-உது கமீ ந—பிர யுபகாரட—உபகா

ச டகங்க-மகங்கடந-ட்டம டுபு ஏக த்ருமி
வாவை?

67 இவா ந—கு எகிரிக—கூபு டெ

இகம—ஷாகாம—இ எஞ்சா—ஷப—கூ

சேயமை—இம்மை— மயமைம—வன சோ—
கிலைறம—குறறம—க கீ—மறம—கீஞ்சு வ—கிர

68. இவ நிறப பொருளிஸ (பசபை
கோனமுறை—போனமுறை, காகுல

குத்து, கலிம—காரிமா, இகா—இகை, செரு
டம, கணன—கணவன, இசை—இச்சை, ச

சிவிக்கி, குழியி—குளவி, ரா—வர, அளி—ஆளி
ளாளன, சலவா—புலவா, குளன—காவன, னா
அநதன, ஞாலம—ஞானம, கைத்து—கத்து,
ஞவ—ஞப தின்விலிரி.

69 திட்டப்பாரும காககியத்திரை ட

அாத்தமெ, பெருஷோ எத்துக

வதங்குகி எ டு புறும பிறவுஹப்பு

41. நா, கூ கோஷுக்குமோ டன

